

БЕИНСА ДУНО

(Учителя Петър Дънов)

ВЪДХИМЕ СЛАВАТА

Съборни беседи

**Среща на учениците от Всемирното
Бяло Братство в гр. София
през лятото на 1932 г.**

Го С. Г.

Словото на Учителя
е записвано от стенографите
Паша Тодорова,
Елена Андреева,
Савка Керемедчиева и
Боян Боеv,
а запазването му за бъдещите поколения
сължим главно на
Борис Николов и
Лалка Кръстева.
На тяхната светла памет
посвещаваме това издание.

© ALPHA-DAR, 1999
ISBN 954-8785-27-7

ВИДЯХМЕ СЛАВАТА

„Добрата молитва“

„Отче наши“

„Пътят на живота“

„Молитвата на Царството“

„Първа глава от Евангелието на Йоана“

„Духът Божий“

Ще ви дам само едно изречение и ще отидем вън на упражнения.

Онова име, което не може да се изрече, което човек търси в света, онова, което осмисля живота, не е само което го осмисля за един момент, но което напълно осмисля живота. То може да се намери, само когато човек е озарен от първите лъчи на любовта, когато е озарен от първите лъчи на мъдростта и от първите лъчи на истината. Без тия лъчи човек може да познава много работи, но няма да донесят в душата му онзи мир, който всеки търси. Сега ще оставим настрана всяка една философия. Казва някой: „Как ще намерим Бога?“ – Казано е: „Да повярваш“. Но хората винаги задават въпроса: „Как?“ По същия начин, както децата правят. Когато детето търси майка си да му даде храна, то гледа и тя, без да му говори, туря в устата му. Казва: „Яж, няма да говориш, мълчи. Докато кряскаш, докато плачеш, ще останеш гладно.“ Има хора, които постоянно плачат. – „Да мълкнат.“ Не да мълкнат. Има едно мълчание на живота, когато мъртвите мълкнат, е едно, а когато живите мълкнат, е друго. Желая като живи да мълчите,

не като умрели. Ако умрели мълчите, то е по закон. Когато мълчите по любов, то е друго нещо, то е смисълът на живота. Някой казва: „Аз не мога да мълча“. Тогава казвам: Ти си намерил онова, от което се нуждаеш. Щом не можеш да мълчиш, това значи, като мълкнеш, ти си намерил туй, което повдига човека. Човек, след като го намери в този път, той ще започне да расте. Има едно растене, което, като намери човек, листата му не вехнат, цветовете не окапват, плодовете не ги ядат червеи. То е едно състояние, пък има и друго растене. Расте човек, растат растенията и после оstarяват, листата окапват, после плодовете окапват. В света съществува едно ново истинско възрастване. Често се запитвате вие: „Не раста ли аз?“ Детето, щом се роди, започва да плаче. Плачът е първата дума. То, като чува гласа на майка си и баща си, заплаче. Детето, първият път като заплаче, не може да се произнесе и звукът, който издава, е смешен. Но може да се каже, че това е една от красивите думи. Първата дума на живота, това е плачът. Като заплаче, то казва първата дума. Вие всякога разбирате, че онзи, който плаче, страда. Плачът е един зов на живота. Това е, когато едно дете на земята заплаче, ангелите на небето пеят, понеже това е разцъфтяване. Първата дрешка, която приема детето, приема живота. То заплаче, ти запяваш. Детето, като изучи това изкуство, пее. То малко невярно взема тоновете, вследствие на това кряска. Но майката, която е трансформатора, си има две тъпанчета. Но другите виждат само плача. Майката, като заплаче детето, като че слуша някоя класическа симфония.

Сега да излезем на упражнения
(след гимнастиката)

„Духът Божий.“

Сега ние съвременните хора искаме Господ да ни обича, да има уважение и почитание към нас, като се обърнем към Бога, да ни послуша. Откъде накъде? Ако ти не обичаш Бога, отде се пръкна тази мисъл тебе Господ да те слуша, ти да бъдеш господар, Той да бъде слуга. По някой път Господ прави опити. Защото Христос се опита да служи на хората. Той казва: „Син човечески не дойде да му послужат, а да послужи.“ Да види какво Бог иска. Христос като дойде, Той изучаваше икономика, да види от какво се нуждаят хората, – че се нуждаят от много слуги. И ги предупреди: „Не искайте да ви слугуват, но вие слугувайте.“ Той разбра, че целият свят страда по единствената причина, че всички искат да им слугуват. От туй произтичат страданията. Господарят иска да му слугуват. Този лакомия за богатство, за пари, за вещи, за щастие, всичко това внася дисхармония в целия живот. Ако хората се откажат от това желание да им служат другите, ако всеки сам си слугува, не да поробва другите, но сам да служи на другите, както служи на себе си, светът ще се оправи. Хората да служат едни на други – ето една максима. Ако в сърцата на всички хора се зароди желание да обичат, не тях да обичат, ще видите как всичко ще приеме вече друг вид. Щом искам другите хора да ме обичат, то е насилие. Щом аз обичам без закон и не търся другите да ме обичат, но аз обичам, то е Божественото.

„Духът Божий.“

14 стих от първата глава на Евангелието на Йоана:
„Словото стана пълт и всели се между нас.“

Понеже не сте всички на една и съща възраст, едни сте по-млади, други сте по-стари, според вашата въз-

раст се различават вашите интереси, различават се и вашите разбириания. Защото младият желае едно, възрастният – друго, а старият – трето. Туй е едно състояние на света. Три състояния има, които са следните: състоянието на духа, състоянието на материята и състоянието на живота. Аз разпределям нещата така: духа, материята и живота. Кратко и ясно. Дух е туй, което създава нещата, материята е това, което оформява, а животът е това, което поддържа нещата. Това са функции не само за обяснение. И по-голяма философия може да се даде. Духът е това, което създава. То е цяла философия, която може да се получи. Материята е това, което оформява, пък животът го поддържа. Това са три блага, с които човек трябва да има връзка. Връзка с Духа – туй, което е създало всичко; връзка с туй, което оформява и връзка с това, което поддържа отвън един живот.

Христос е турил тази мисъл така: път, истина, живот. По отношение на Истината, то е най-високото положение, то е Духът. Истината е това, което освобождава. Пътят, това е материята, животът е туй, което поддържа, в средата е той. Понеже, като живеете в този свят, имате интереси само на сегашния живот, искате да примирите противоречията, които съществуват в сегашното състояние. Искате тук животът ви на земята да бъде блажен, да имате всички блага. То е невъзможно. Понеже този свят спада към прогресивните светове, светове, които трябва да се освободят от известни ограничения. Вие носите една материја, която прогресира. Вие носите един дух, който твори. Вие носите живот, който постоянно поддържа онези неща във вас, които работят, на които вие не сте господари, на които трябва да слугувате. Противоречията произтичат от това, че вие

искате духът да ви служи на вас, пък и материията, целият материален свят да ви служат, искате да бъдете господари. Като не се случва това, което искате, вие се намирате в чудо, как може да не става както вие мислите. Нещата може да стават, ако вие сте онази материя, която оформява, ако вие сте онзи живот, който поддържа. Пък вие нищо не сте. Вие сте онзи наемател, който взема къщата за 1, 2, 3 години, след туй дойде господарят, изпъди ви навън. Вие се чудите как си е позволил. Той казва: „Излез от къщата, има хиляди къщи, не е само моята, намери си друга къща, на друга улица.“ Вие не можете да се примирите с положението. Направете си вие къща. Сега задавате въпроса: „Как?“ Всички сте дошли именно да разрешите думата „как“. Само за една дума – и за всяко противоречие, което се създава в душата. Защо и как умира човек? Защо се е родил? Тези въпроси да ги разрешите. Защо трябва да ги разрешите? Онези, които създават света, няма какво да ни дават отчет за своите постъпки. Няма професор, който да дава отчет на своите студенти, защо държал лекцията по този начин, а не по друг начин. Не са студентите, които трябва да диктуват на професора си как да преподава. Професорът преподава по начин, който той намери за добре. Тия студенти ще свършат и един ден и те ще преподават.

Следователно всеки един човек, за да критикува, трябва да разбира предмета много добре, за да изкаже мнението си. Онзи, който не разбира много добре, си дава мнението, но минава за първокласен невежа. За пример всеки може да ви говори за онзи свят, може да ви говори за ангелите, за Бога, но попитайте го всъщност каква връзка има с Бога, каква връзка има с ангелите, да направи нещо, че да се разбере, че има тази

връзка. Нищо не може да направи, но говори. Най-първо хората нямат понятие какво нещо е ангел. Имат понятие, че е крилато същество, но какво нещо са крилете? Те са нещо символично. Ангелът е същество, което е минало в друга еволюция. Преди това е минало по пътя на хората, от което има една грамадна опитност, толкова грамадно знание. Милиони години седи, преживява не един спящ живот, но един съзнателен живот. Сегашните хора спят. И за онези ангели най-великите мисли на хората са детинска играчка. Хората мислят за три яденета, мислят за един кат дрехи, мислят за един чифт обуща, мислят за шапки, мислят за връзки, за една жена, за няколко деца, мислят за една къща с няколко прозореца, за дюкян, за овце, за крави, за нива, всичко туй е натрупано в техните умове. Ако човек мисли за Бога, то мисли дотолкова, доколкото този Бог може да има отношение към неговото благосъстояние. Ако започнат да мрат кравите, казва: „Кравите отидаха.“ Разболее се жена му, казва: „Господи, жена ми се разболя, къщата се развали. Господи, шапка нямам, Господи, обуща нямам.“ Значи търси Бог само по отношение на външните пособия. Туй е веруюто. Не е лошо това. Но това още не подразбира онзи, великия живот, идеалът, към който той се стреми. То е външната страна, то е материалното. То е само формата на нещата. Той не е дошъл до онази сила, която твори, и до онова, което поддържа, и до разумното, което живее в тази къща. По някой път знае нещо, по някой път заспива. В заспиването има забравяне. Човек забравя онова, което е научил. Забравянето произтича от простиия факт, че има наслояване на една гъста материя, на кал, която се наслоява върху писаното в съзнанието и затова човек не

може да го прочете. Ти ще очистиш съзнанието си от всички противоречия. Паметта може да възстановиши за един час, може да я възстановиши за един ден, за една седмица, за десет седмици, а може и за хиляда години. Човек в себе си може да разшири своята памет. Някой път много добре се изяснява паметта, но някой път она-зи, гъстата материя, онази кал, която човек натрупва с недоволството, с тревогите, замъглива паметта. Хора, които много се грижат и тревожат, тяхната памет отслабва. Онези хора, които прекратяват с тревогите, паметта започва да се засилва. Най-после ние искахме да служим на един Бог, Който никога не се тревожи. Бог не знае, какво нещо е тревога. Той я вижда в хората и се чуди на своите деца. Единственото нещо, което са създали хората на земята, е тревогата. Казват: „Знаеш, че ние сме създали нещо“. – И то е тревогата. Туй е творчество. Господ като види, че се тревожат, че плачат, Той се усмихне. Казва: „Моите деца създадоха нещо велико“. Че какво може да създаде детето? Забравете си шапката някъде, тревожите се. Или не сте яли добра храна, тревожите се; стомахът ви заболи, бързо сте яли, тревожите се.

Казвам: Най-първо трябва да се освободите от външната страна, от онова, което наричаме илюзия в живота. Формата не е същността на живота. Формата трябва да се измени. Никой не може да задържи една форма за дълго време. Самата форма ще се разруши, защото претърпява вътрешна еволюция. Следователно, хората сега умират, за да сменят формата. Трябва да умреш. Умирането е съблиchanе на старите дрехи, които са нехигиенични за живота. Следователно някой път от невидимия свят дойдат насила и казват: „Изхвърли дре-

хата“. Туй наричаме умиране. След като се съблечеш, хората ще тръгнат по туй, което е съблечено, ще го оплакват и ще направят цяла оратория. Къде е отишъл умрелият? – При баща си е отишъл. Той, казвате, беше наш много добър брат. Че Господ хубавото иска при себе си, не му трябва дрипавото. Казва: „Това дете, съблечете го, да не се мъчи на земята“. Той пъшка, пъшка. Като види най-после, че нищо не може да направи, казва: „Съблечете ми дрехата“. След като се върне, какво прави? Прати му Господ в другия свят най-добрите учители да го учат какво трябва да прави на земята. Учат го, учат го, като дойде на земята пак забрави всичко. Пак го пратят горе, учат го, учат го, пратят го пак, забрави. Туй забравяне край няма, той като дойде тука, нагласи си свой ред, програма, мисли, че си е уредил живота. След туй мяза на онзи индуски бог, няма да му кажа името, един от свещените богове, като гледал живота на земята, поревнало му се да дойде. Като гледат от невидимия свят, животът на хората се вижда много красив. И на тях им трепва сърцето да го видят отблизо. Мислят, че е много красivo. Някой ангел иска да вземе формата на някой човек, да слезе на земята и да поживее. Той ни най-малко не вижда противоречията, греха. Той не знае какво е грях, той не знае какво е караница, той не знае, какво е омраза. Всички противоречия, които съществуват на земята, той вижда само в хубавата форма. Туй се нарича вливане, инфлукс – *influx*. Той няма туй разбиране в съзнанието. Този бог, като гледал хората, поревнало му се да дойде на земята. Като дошъл на земята, взема всичките форми на животното. За пример в ума на един бог свинята не е свиня. Той вижда свинята, но я вижда много хубава, красива. Като избира форма

между хората, този от боговете избира свинята, харесала му скромната ѝ дреха. Някой човек, като избира дрехи, избира най-скромнички. Та и този индуски бог казва: „В тази къщурка ще вляза да живея“. Дошъл, влязъл в къщата на прасето. Запознал се. Българите казват прасе, турците казват домус, англичаните казват pig, французите казват cochon. А свиня е porc. Като влязъл, научил всичките обичаи на свинята. Задомил се, народили му се прасенца. Много добре живял, докато го слушали. Свинята, прасетата всички го слушали и ходили в гората. Минават 10 години, 20, 30, 40, 100 години, не иска да се върне. Казват му: „Хайде“! – „Не, казва, имам много работа, мен ми е приятно тук, на земята. Започват да се чудят какво да правят. Започнали да мислят, да намерят начин да го освободят от туй вътрешно заблуждение. Вземат едното му дете, вземат второто прасе, третото, четвъртото, най-после вземат и свинята. Взели му жена-та и той си поплакал, но не мисли да напушта земята, мисли да намери някоя друга. Но идват един ден и му турят ножа. Той излязъл от онази форма, усмихнал се малко и рекъл: „Спал съм някъде дълбок сън“. Туй е само за изяснение. То е едно състояние, в което ние преминаваме.

Нещастията, които ни сполетяват в живота, са едно предупреждение, че ние не вървим в правия път. Предназначението, което имаме, не се постига. Следователно туй е предупреждение. Умира едно твоё чувство, страдаш. Умира една твоя мисъл, страдаш, умира втора, трета, четвърта, докато най-после не се свестиш. Този поразяват, онзи поразяват, докато най-после и ти заминеш. Разбира се, това е една опитност, която може да проверите. Между физическия свят и духовния свят има един

правилен път, по който може да се влезе, има една правилна връзка. Но човек трябва да бъде абсолютно чист, за да може да влезе в света на ангелите, дето мислите са чисти. За вас и човешките мисли са невидими. За Божествения свят, даже най-възвишенните наши мисли са направени от много гъста материя. Аз бих ви казал, че в човешката мисъл, ако имаше такива орала, щяха да орат, да сеят и жънат, щяха круши и ябълки да стават в тази материя. Една лоша мисъл, то е корав камък в Божествения свят. Следователно, ако намериш този камък, ще го изхвърлиш навън. Ти може да проектираш една лоша мисъл, но тя по своята тежест ще се върне и ще ти причини вреда. Окултистите говорят за връщането на мислите. Мислите имат свои грамадни тежести. Сегашните хора не могат да разберат и казват: Какво може да стане от една мисъл, от едно желание? Едно желание може да ти причини смърт. Ако ти не разбириаш законите, може да ти причини смърт. Ако разбириаш законите, една мисъл може да произведе едно благословение. Едно желание, една постъпка, ако разбириаш законите, също може да ти причини благословение. Затуй човешкият живот зависи напълно от мислите, от чувствата, от постъпките.

Мисълта спада към областта на духа. Желанията спадат към областта на живота. Постъпките се оформяват, те спадат към областта на материята. Следователно в дадения случай вие трябва да владеете вашата мисъл. Ще се учене да владеете мислите, не да стане човек силен да разрушава. Защото онзи, който разрушава, той не е силен човек. Който разрушава себе си, той може да разруши и другите; който съгражда другите, може да съгради себе си. Следователно по този закон

мисли само това, което съгражда. Т. е. бъди едно с Бога, Който твори, създава света и постоянно твори. Ако по някой път ни се струва, че светът се разрушава, то е само защото става една смяна на нещата. Една сцена се сменя, за да дойде друга сцена. Понеже неприятностите в живота, които стават, то е сценировка. Ти страдаш; ако разбиращ, трябва да се радваш на страданието. Ти се радваш, но трябва да знаеш, че твоята радост е подготовка за страдание и страданието е подготовка за радост. След всяка радост ще дойде страдание. След всяка тъжна сцена ще дойде радостна и след всяка радостна сцена ще дойде тъжна сцена. Бог и разумните същества в света изпращат разни състояния. Те използват човешките мисли, използват човешките чувства, използват човешките постъпки. Целият ангелски свят е създаден от нашите мисли, желания и постъпки. Когато ангелите искат да направят някоя по-проста форма, вземат прости мисли, прости чувства и постъпки. От лошите мисли, като ги пречистят, си правят някои форми. От най-хубавите мисли, от най-хубавите желания и от най-хубавите ни постъпки те правят изящни неща. Следователно за един ангел е безразлично каква е твоята мисъл, тя е материал, с който той твори, съгражда. Казва: „Много хубав е този материал.“ И го туря в работа. Когато човек мисли, влиза в строежа на природата. Съществата съграждат едно хубаво здание, а на тебе ти плащат за този материал, възнаграждават те. Пък ако материалът е много прост, много малка цена има. Природата прави една точна сметка. Не всякога обаче се плаща за работата.

Аз сега да ви обясня защо трябва да мислите добре. За да живеете, вие трябва да мислите. Защо трябва да

чувствувате добре? Трябва да чувствувате, за да живеете. Защо трябва да постъпвате добре? За да живеете, трябва да постъпвате добре. Без тия неща ви очакват страдания. Сега туй не трябва да бъде в противоречие със сегашните ви разбирания. Човек не трябва да влиза в противоречие със своите детински разбирания. Всяко разбиране за времето си е добро. Детинските ви разбирания за детинството са били добри. Когато станете възрастни и се занимавате с детински разбирания, туй вече е едно противоречие. Никога не казвайте, че като дете сте бил много глупав. На децата някой път постъпките са много по-умни, отколкото на възрастните. Казвате: „Едно време бях дете“. Детето не знае да лъже. Вие сега лъжете. В детето няма лицемерие. Вие сега сте се научили да лицемерите. Детето с всичко се примириява. То забравя, а вие не можете да забравите една обидна дума. Кое състояние е по-хубаво? Казвате: „Това дете е глупаво“. Ако децата бяха глупави, никога не биха ги дали като пример. – „Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие.“

Сега аз не искам да ви морализирам, да ви натрапвам нещо, което не е естествено. Аз искам да ви говоря за неща, които са в самата жива природа. Аз съм като един добър гостилничар, не искам да ви сготвя буламач, че, като излезете, да повръщате, но като излезете от моята гостилница, да кажете: „Отлично ядене, усещам се разположен, чувствувам се добре. Друг път пак ще ида. Много хубаво готви този гостилничар.“ Тъй трябва да бъде. Аз съм като един банкер, на когото, като вземете чека, да кажете: „И втори път ще отида.“ Приятно ви е значи всичко онова, което се предлага първоначествено.

Сега ние съвременните хора искаме Господ да ни обича, да има уважение и почитание към нас, като се обърнем към Бога, да ни послуша. Откъде накъде? Ако ти не обичаш Бога, отде се пръкна тази мисъл тебе Господ да те слуша, ти да бъдеш господар, Той да бъде слуга. По някой път Господ прави опити. Защото Христос се опита да служи на хората. Той казва: „Син човечески не дойде да му послужат, а да послужи.“ Да види какво Бог иска. Христос като дойде, Той изучаваше икономика, да види от какво се нуждаят хората, че се нуждаят от много слуги. И ги предупреди: „Не искайте да ви слугуват, но вие слугувайте.“ Той разбра, че целият свят страда по единствената причина, че всички искат да им слугуват. От туй произтичат страданията. Господарят иска да му слугуват. Този лакомия за богатство, за пари, за вещи, за щастие, всичко това внася дисхармония в целия живот. Ако хората се откажат от това желание да им служат другите, ако всеки сам си слугува, не да поробва другите, но сам да служи на другите, както служи на себе си, светът ще се оправи. Хората да служат едни на други – ето една максима. Ако в сърцата на всички хора се зароди желание да обичат, не тях да обичат, ще видите как всичко ще приеме вече друг вид. Щом искам другите хора да ме обичат, то е насилие. Щом аз обичам без закон и не търся другите да ме обичат, но аз обичам, то е Божественото.

Сега вие казвате: „Нас не ни обичат.“ Вие говорите за насилие. Дали хората ме обичат или не, въпрос не трябва да правя. Но няма аз, като минавам покрай някой вол, да искам да ме обича. Аз мога да накарам един вол да ме обича, след като го храня и му слугувам цяла седмица. Тогава той ще ме познава. Пък може да накарам

и една мечка, и един вълк, и едно лошо животно да ме обича. То е закон. За тях аз може да се повдигна, но тия животни никога няма да се повдигнат. Животните сега ги учат насила да слугуват на другите. Животните имат много голямо мнение за себе си. В някое животно се е вселил един стар аристократ, голям аристократ. Сега го впрягат и казват: „Ти трябва да слугуваш на другите“.

Та по някой път и ангелите, по същия начин и те хванат някой човек, впрегнат го и целия ден оре на тяхната нива. Туй, което вие наричате нещастие в света, то е оране. Целият ден като орете, казвате: „Измъчи се душата ми“. Когато вие се радвате, ангелите са ви разпрегнали, дават ви угощение и вие се разговаряте с ангелите. Това е радостта. Като страдате, орете на ангелските ниви. Тогава как ще си обяснете, че едно млекопитаещо казва: „На този човек никакво зло не съм направил, защо ме измъчва така да му изора нивата?“ Даже хората, които са толкоз неприветливи, когато един вол е много внимателен, господарят има много високо мнение за него и казва: „Много добри са моите помощници.“ И ги гледа много добре.

Сега вие ще кажете: „Нас не ни интересува положението на животните.“ Но вие сте в положението на животните. По-високи същества като ги хванат, никакъв морал няма, както вие постъпвате с животните, така и те постъпват с вас. Идеята да се бият хората, не е идея на хората. Идеята за войните не е идея на хората, но на ангелите, които се разделиха на два лагера. Едните поддържат, че всичко трябва да се избива по пътя. Хората за тях са като добичета. Ти един кон водиш на бойното поле. Волът отива на бойното поле. Овцете отиват да стават жертва за ядене на хората. Когато хората воюват,

те отиват жертва – 100, 200 хиляди агнета да подържат живота, докато се свърши войната. Някой път се свършва, някой път на бяг удрят. Туй, което хората наричат победа, то са духовете, които воюват. Сега хората не са господари, войните не са тема, която хората ще разрешават. То е въпрос на Божествения свят. Ако бялата ложа победи, ако ангелите победят, войните ще изчезнат.

Колкото и конференции да се правят, нищо няма да стане, те не са тези, които уреждат положението. Когато ангелите на светлината победят, войните ще изчезнат. Онези, които поддържат, че не трябва да има войни, са на страната на ангелите на светлината. Те воюват, поразяват своя противник, без да го убиват. Ангелите на тъмнината всяко поразяват.

За смъртта на земята не са причина светлите духове, но тъмните. Има ли някой поразен от светъл ангел. Дoshъл си в стълкновение с един от тях, той извади ножа си, блъсне те в главата, в сърцето, в дробовете, в корема. Казвате: „Умрял.“ Лекарите ще констатират: „Станал разрыв.“ Ако воюваш с тези ангели на тъмнината, те носят големи ножове. Ти вървиш и дойдеш в стълкновение с някой от тях. Той казва: „Махни се!“ Ти не искаш да се махнеш. Имате примера на Варлаам, който отиде да порази. Ангел дойде насреща му, ослицата му видя ангела, тя стана ясновидка, казва: „Няма да те помажа, ако не ме послушаш, ако не изпълниш каквото ти кажа, тогава ще те оставя жив. Ако не искаш, ще те оставя като един лъжлив пророк.“

Имайте едно предвид: няма по-красиво нещо от живота, няма по-красиво нещо от духа и няма по-красиво нещо от материията. Материята не е такава, каквато вие мислите. Някой казва: „Да се откажа от живота“. Това е

най-кривият превод на източната философия. Не да се откажеш от живота, но да разбереш живота в неговия вътрешен смисъл. Онези от Изтока казват: „Да се откажем от живота или да се отречем от живота.“ После казват: „Да се откажем от материалния свят“. – Да разберем материалния свят. Апостол Павел, след като вижда, че хората в този свят намират противоречия, казва: „Ако трябва да скъсате всичките връзки, трябва да излезете из света навънка. Но, кому ще бъдете полезни тогаз?“

Сега аз не ви уча да се отказвате, но да разбирате смисъла на живота. Искаш някой да те обича, трябва да разбираш неговия живот. Искаш някой да мисли добре за тебе, трябва да разбираш неговия ум. Ти искаш да бъдеш здрав, трябва да разбираш условията, на които почива здравето. Защото здравето е резултат на хармонична мисъл. Не може да има здраве там, дето няма хармонична мисъл. Ако някой от вас има хармонични мисли, чувства и постъпки, то е за самия него. Но ако неговите мисли не са хармонични, той ще страда. Може и окръжаващите около него да страдат.

Някои от вас имате стари разбирания. Вие искате Господ да слезе на земята и да уреди целия ви живот. Отдавна Господ го е уредил. Вие постоянно се забърквате. Сега на вас предстои това, което сте забъркали, да го оправите и трябва да го оправите. А вие сте станали грешник, друг трябва да дойде да се разкайва. Ще мислите, ще се разкайвате, ще плачете, аз няма да плача за вас. Не искам никой да плаче за мене, искам да се разкайвам сам за себе си. Казвате: „Как ще се оправи животът?“ – Животът в един ден не може да се оправи. Сега младите се занимават повече с постъпки, на средна

възраст се занимават с желания. Един момък, като стане на 21 година, той подир момите тича, желание има в него. На малкото дете дайте плодове, дайте му ябълки, круши, орехи. Децата обичат формите. Нито философът разрешава въпроса, нито на средна възраст, нито малко-то дете ще разреши въпросите на живота, нито младият, нито детето. Ако ги съберете заедно детето, възрастния и стария, тогава може да стане нещо. Старец значи да мислиш добре, възрастен – да имаш свежи чувства, и дете – да разбираш материията, материалния свят.

„Словото стана плът и всели се между нас.“ Значи трябва да имаме един образец. Бог се вселява и ни показва по кой начин да мислим, по кой начин да чувствуваме и по кой начин да постъпваме. Аз съм срещал хора философи, учени, поети, разглеждал съм как разбират живота и няма нещо, което да не съм видял и съм дошъл до едно заключение: музикантите не знаят да свирят. Някой от тях свири, но мисъл няма в музиката, той свири, но чувство няма в музиката, той свири, но образ няма в музиката. Три неща трябват на един музикант: чист тон, изразителен тон, правилност на всички форми. Тогава ще има съзнание. Поетът пише, но и нему липсва нещо. Някои търсят идеята от римата. Като намери римата, търси идеята. От римата ще търси идеята. Такива поети не са поети. Той гледа римата, но без рима може. После трябва да има еднакви слогове. Това е много изкальпено. Вие в това отношение проучете живота, ще видите, че някои атоми се съединяват с втори, трети, четвърти, с пети от друг елемент, но си има прилика. Човек трябва да разбира отношенията на нещата. Първо трябва да имаш идея, после разказът ще дойде. Ти може да туриш слогове колкото искаш. Не пре-

трупвай идеята си. Идеята трябва да бъде облечена в най-хубавата форма, която може да туриш. Не натрупвай формата, но дай приста, красива форма. Дрехата да няма никаква тежест. Самата идея, която обличаш във формата, да е доволна от формата. Туй значи поет. Аз наричам поет този, който може да облече Божествените идеи в най-хубава форма. Той е поет. Аз наричам математик този, който може да облече Божествените мисли в най-хубави дрехи. Наричам музикант, който може да облагороди хората, да ги разчуствува, да внесе най-хубавите чувства в тях, като свири. Философ е онзи, който може да научи хората как да работят правилно, разумно. Правилна философия е тази, която може да научи хората да работят правилно в света.

Има три науки: наука на човешката мисъл, наука на човешките чувства и наука на човешките постъпки. Вие не можете да разберете вселената, цялата природа, ако не можете да разберете вашите мисли, ако не разберете вашите чувства и ако не разберете вашите постъпки. Природата може да е затворена книга за вас, както сега е затворена книга. За пример, във вас се заражда идея, която не е ваша. Да кажем, вие искате да се ожените. Това не е ваша идея. Може да е желание. Когато вие посеете една нива, нейно ли е това желание? С ечемик може да я посеете, с ръж, с царевица, с тикви, но нивата може ли да е доволна еднакво от растенията, които садите? – Някои ниви се наторяват от това, което сеете, някои се изтощават. Някои ниви са недоволни от това, което сеете. Някой път вие се ожените за нивата. Като се посее, народят се деца. Значи човек може да се ожени за една нива, може да се ожени за една къща. Като изгори къщата, може да плаче за нея, тъй както, ако умре

една жена. На вас ви се виждат странни тия неща. Всякога това, към което ти може да се привържеш и не може да се развържеш, то е едно неестествено положение. Писанието казва: „Не се връзвайте с връзки, от които не можете да се развържете.“

Вие някой път съжалявате, че някой заминал за другия свят. Хората се питат, защо някой заминал за другия свят. Отде накъде, вие ще плачите за един човек, изпратен от невидимия свят на земята на, училище, да се учи – вие на земята сте ученици – повикат го от класа да се върне в дома си. Вие защо ще плачете? Зарадвайте се, че отива при баща си. – Ама много добър човек беше. Много добър баща беше. Това е привидно чиновничество на земята. Един ден и вас ще повикат, вие ще се върнете при баща си, когато свършите работата си. Преждевременно, преди да сте свършили работата си, не бива да си отивате. При това вие всички трябва да развиете едно чувство. Аз някой път говоря за оня свят. Срещал съм ясновидци, разговарял съм с тях за оня свят, но те не го виждат такъв, какъвто е всъщност. Чел съм много философски книги и тъй, както го описват философите, много малко е застъпена истината. То е частично това, което описват и е много малко. После, тия ясновидци не са проникнали в ония дълбоки изводи за духовния свят. Оня свят е разделен според степента на напредналите души. Ти може да влезеш в онзи свят и да не виждаш нищо. Ти ще гледаш онзи свят като пустиня. Зависи от състоянието на човека. Но онзи, на когото умът е пригoten, той разбира. Апостол Павел казва: „Око не е видяло и ухо не е чуло онова, което Бог е приготвил за ония, които Го любят.“ Следователно той е свят на любовта. Ако любовта царува във вашите сърца и души,

щом влезете в оня свят, ще видите колко е красив той. Сега оня свят не ни интересува. Защо? Една гъсеница не се интересува от цветята. Ако гъсеницата влезе преждевременно в този свят на цветята, страшно ще бъде. Затуй сега човек не трябва да умира. Ти като гъсеница ще живееш години. Колко години се изискват, за да станеш пеперуда? То е една метаморфоза. Ти ще преминеш от един свят в друг, за да си починеш. Сегашният живот е подготовка за смърт, ти минаваш през всички скърби, тревоги, за да починеш. Ти ще влезеш в един свят, дето всичко е наредено, всичко ще имаш. Тогава не си ли струва да идеш на оня свят? Всичко ще имаш, каквото поискаш. Казват, че в оня свят не ядат, както ние ядем. Пеперудата не яде като гъсеницата, но и тя яде. Ония хора там си имат език, граматика. Апостол Павел казва, че този език на ангелите е толкова красив, че се слуша сякаш свирят кимвали. Те имат отличен нежен език, една дума като каже ангелът, ще ти трепне сърцето. Един ангел, ако ти каже, че те обича, ще ти трепне сърцето, а на земята и десет пъти да ти кажат, сърцето ти няма да трепне. Там и фамилии има, но в оня свят ревност няма. В онзи свят може да обичаш когото искаш, никой няма право да те пита защо, как смееш. В онзи свят блуд няма, в онзи свят разврат няма, в онзи свят лъжа няма, в онзи свят кражба няма, в онзи свят убийство няма. Всичко друго има. Целувки колкото искаш, прегръдки колкото искаш, ядене колкото искаш, спане колкото искаш, богатство колкото искаш. Но крадене няма. После и господари няма, всеки си служи. Който иска да стане господар, праща го тук, на земята. Тогава от вас, който е кандидат за отличен слуга, той е кандидат за небето; който мисли господар да стане, той тук ще живее. Ако

искате дълго време да живеете на земята, бъдете господари.

Аз искам да разберете вътрешния смисъл, смисъла на живота. Трябва да бъдем щастливи, силни по мисъл, устойчиви по чувства и неизменни по постъпи. Защото животът не е една мисъл. Ние сме дошли да приложим Божественото, не да създадем един нов ред. Ние не създаваме един нов ред на земята. Ние искаме да приложим една Божествена програма, която не е приложена. Една програма има от хиляди години, да приложим Божественото в живота. Туй, Божественото, включва всички хора, не само хората, но и цялото растително царство, не само растенията, но и цялото животинско царство включва в себе си. Следователно, като приложим туй верую, светът ще се оправи. Писанието казва: „За да се оправи светът, трябва да обичате Този, Който е създал света.“ Бог, Който е сила, трябва да Го обичаме, за да може да разберем онзи свят, който ни подкрепя. Духът вътре, е който подкрепя. Него трябва да обичате. И за да могат вашите работи отвън да се уреждат, да станете богати, тогава трябва да разбирате една категория по-нисши същества, които се занимават с материалния свят, които регулират живота. И най-после трябва да обичате Бога, за да може у вас да се всели Божествената сила, която регулира вашите мисли. То е практическо разбиране. Може да четете много философски книги. Аз бих желал да прочетете цялата история от памтивека досега, колко хубави книги има написани. Може да четете, но от всяка една книга, след като я прочетете, да извадите съответната поука. Старият завет е завет на земята. Според тогавашните закони, ако ти не изпълниш волята Божия, всяко ще те осъдят на смърт. Евангелието е

закон на свободата. По свобода ще изпълниш Божия закон, но ако не изпълниш и тогава ще те сполети същото. Ако ти не живееш по любов, сам себе си ще съдиш. Ако живееш по закон, други ще те съдят. Ако не живееш по закон, ти сам ще се съдиш. Ако живееш по Бога, ще оставиш Бог да уреди твоите работи. Ще мислиш добре, ще чувствуваш добре. Ще постъпваш добре и ще оставиш Бог да уреди твоите работи. Ако не мислиш правилно, ако не чувствуваш правилно, ако не постъпваш правилно, ти не може да очакваш Бог да дойде и да уреди твоите работи.

Онова, което вие трябва да приложите на земята: най-първо не се отказвайте от живота. Младият трябва да бъде млад. Възрастният трябва да бъде възрастен. Старият да бъде стар. Обичате една жена, не я обичате както трябва. После ще обичате три, десет, сто, хиляда. После ще обичате всички жени на света. То е Божествена философия. Когато ви говоря, че трябва да обичате всички жени на света, аз разбирам Божественото. Как няма да обичате онова, което Господ е създал. Бог създаде жената. Тъй щото трябва да обичате и мъжа, понеже той е направен от Бога. Следователно вие ще обичате всичко онова, което Бог е създал. То е моя работа как трябва да обичам. Никой не трябва да се меси в работите на другите. Дойде ли до любовта, проявете се естествено. Не налагайте вашето разбиране как да се обича. Останалото всеки да си обича както може. Друг ще го съди. Може от ваше гледище да постъпва криво, оставете го. Защото за любовта само едно същество може да се произнася. То е само Бог. Следователно не се произнасяйте върху работите на Бога, кой кого обича и как го обича, не се месете. Майката или башата обичат повече

някое от децата, то е тяхна работа. Вие се занимавате с работи, които не принадлежат на вас. Оставили сте си вашите работи, а се занимавате с чуждите. Че трябва да имате здраво, красivo тяло сте оставили, че трябва да имате силен и светъл ум, това сте оставили на страна, че трябва да имате сърце младо, това сте оставили на страна. После трябва да имате постъпки трайни, и това сте оставили на страна. Занимавате се с други работи, които не са ваша работа. За пример каква е последната парижка мода? Казвам: Хубаво мислят тези хора, които се стремят към много хубаво обличане. То е крачка напред. Защото всяко едно усилие, за подобряване на една красива форма, е нещо много хубаво. Но на една красива форма трябва да отговаря красиво желание и трябва да отговаря красива постъпка. Ако не отговарят две неща, тази красива форма не е на мястото си. Вие знаете, че едно време парижката мода беше вредителна, имаше мода, когато жените си стягаха така кръста, че не можеха да дишат. Казвам на жените: Малко ще ядете, не да си стягате стомаха. Казва се: ще дойдат дни, когато хората ще гладуват – трябва по-малко да се яде, да сте готови за тези дни. Кръстьт не трябва съвсем тъньк да е, защото тогава ще се развали стомашната система. Има отношение между кръста, врата и китката. Кръстьт е граница между физическия и духовния свят. Вратът, тази част дето е адамовата ябълка, е границата между духовния и Божествения свят. Защото главата държи чист Божествения свят, до пъпа е духовния свят, а от пъпа надолу е физическия свят. Следователно, физическия свят ви води, ходи, разхожда, трябва да се грижите за него. Ще трябва да отدادете всичката почит на краката, ще ги измиете. Ще кажете: „Много ви благодаря, че

ми служите“. После ръцете, това са духовният свят. Ако не знаете как да манипулирате с тях, ако ги преуморявате, не може да бъдете приятел на ангелите. Приятел на Бога ще бъдете, приятел на ангелите ще бъдете. За да можете да бъдете приятел и с тези, които управляват Земята, трябва да оправите постъпките си. Сега някой може да ви каже друга философия. Аз съм чел разни философии и теории и намирам, че във всяка теория има нещо вярно. Но има теории за децата, има теории за възрастните, има теории за старите. Аз говоря за трите теории, дето смърт царува. Пък има теории за безсмъртните и теории за вечното и Божественото начало. Вие се занимавате само с неща, които са преходни. За този свят всички трябва да имате знание. За пример, някой замине за другия свят, вие посрнете, вече вашият мъж е отишъл. Христос казва на учениците си: „Аз отивам да ви пригответ място, като ви пригответ място, ще дойда да ви взема и да бъдете с мене.“ Мъжът ви заминал, той отива да ви приготви място. Като ви приготви място, ще дойде да ви вземе. Баща ви, баба ви, дядо ви, приготвяват място горе.

Сега туй, което ви говоря, е много смътно за вашите удове, вие се чудите, дали е тъй или не. Едно нещо е вярно, да оставим другото на страна. Онези, които са на другия свят, мислят за нас повече, отколкото ние мислим за тях. То е една абсолютна истина. Те мислят и обичат и се стремят да поправят повече нещата, отколкото хората на земята. Те страдат, като ги забравите. Христос казва: „Когато се обръща към Бога един грешник и измени своите мисли, чувства и постъпки, настава голяма радост между ангелите на небето.“ Голяма радост е това, ако един ваш близък замине, баща ви, син

ви, брат ви замине за другия свят; защо ще плачете? Радвайте се, той всеки ден ще праща писма. Вие отворите едно писмо и казвате: „Какво ли прави той там?“ Мисли за вас, изпраща ви писма и казва: „Много добре съм тук, не скърбете. Градим къща за вас, като я съградим и вие ще дойдете тука.“ Казвате: „Горкият човек, млад беше, преждевременно си отиде.“ То са човешки понятия. Преждевременно в света е свят неразбран. Псалмопевецът казва: „Да ме не вземеш в половината на дните ми.“ Или аз тълкувам: „Господи, да ме не вземат в дните на моето неразбиране на нещата. Нека разбера смисъла на нещата, че тогава“. Българинът, който е практичен, е дошъл до извода, че трябва да се моли, да пострада 3 – 4 месеца, да боледува, да се подготви, че да не си отиде така неподготвен в другия свят. Като страдате, вашето съзнание се пробужда, вие влизате в един свят, дето ще има отглас на вашето желание. Вие искате тук да ви обича някой и понеже не може да намерите, казвате: „Очите отворени ще ми останат, че няма кой да ме обича.“ Аз се радвам, че влизате с отворени очи в другия свят, да намерите там тези, които ви обичат. Не мислете, че само като умре човек, отива в другия свят. Всеки човек, у когото съзнанието се пробуди, започва да мисли за Бога, за другия свят, започва да мисли общо за природата, той вече е в оня свят. Тази идея не е идея на земята. Всеки човек, който не мисли само за своя дом, но и за другите домове, всеки човек, който мисли не само за своите работи, но и за другите, всеки човек, който не мисли само за своя си народ, но и за другите народи, той е с друго съзнание и в друг свят. Едно слънце има, което осветлява всички. Има един въздух, който влиза в дробовете на всички. Една вода има

за всички. Има неща, които са еднакви за всички. После има една земя, върху която всички ние тъпчим. Следователно, ако вие не обичате Бога тъй както трябва и земята не ще ви търпи. На тази земя имаме извратени понятия. Трябва да се запита младото поколение, какво мисли за благородните принципи. Ние сме само като едни мърморковци в кожата на Земята. В Земята живее една велика душа, душа толкова мощна и благородна, че търпи всичките грехове и престъпления на този материален свят. Постоянно чисти земята и казва: „Ще бъде по-добре.“ Притичва се на помощ на страдащите, дава храна на бедните. Това е Божествената майка, която живее на земята, посреща и изпраща своите деца. Някое дете е хилаво, прати го при баща му. Казва: „Синко, ще вървиш там“. Извади му душата и казва: „На мене ще оставиш дрехата“. Казва: „Ще ги изпера и ще ти ушия нови дрехи. Втори път като дойдеш, нови дрехи ще имаш, ще ти дам чисти“. Майката изпира дрехите. Благородна е тази майка. В онзи свят като идете, ще проверите тези неща и ще кажете като онази царска дъщеря, която като срецна Соломона каза. „Половината от това, което съм чула, не е това, което видях, сега съм доволна.“ Христос казва: „Тук между вас седи един, който е от Соломона по-велик.“ Соломон беше от еврейските царе, но имаше нещо, което не му достигаше. Но Соломон много пъти се е прераждал. Той не е цар само на евреите.

Та сега онова, което трябва да остане у вас, е да имате една определена идея за Бога. Знайте, че вашият живот зависи от нея. Мисълта ви да бъде крепка. Но какво мислят хората за Бога, то е тяхна работа. Това да не ви интересува. Не се лъжете. Вие както мислите за

Бога, то е важно. Колко вярващи има, оставете и този въпрос настрана. Това е посторонен въпрос. От мое гледище между вярващите и безверниците няма голяма разлика. Един, който вярва само във формата на нещата, той е материалист. Един, който вярва в чувствата, той е духовен, един, който вярва в мисълта, той е Божествен. Ти трябва да мислиш, ти трябва да чувствуваш, ти трябва да постъпваш. Всяко нещо трябва да има форма, трябва да има чувства и трябва да има мисъл. Казвате: „Той е материалист, занимава се с формата на нещата“. Един ден този човек ще се измени, ще приеме съдържание, ще стане духовен. Един ден ще приеме мисъл, ще стане Божествен. Така се обръщат хората. Някои християни, след като дойдат до някой извор, молят се, молят се и желанието им се изпълни – повярват. Някой път се изсипе съдържанието и те станат маловерни. Всеки човек, на когото съдържанието може да се изпълва и изсипва, става вярващ и невярващ. Казваш: „Туй, което вярвам право ли е? Може да съм крив.“ Вярно е, че ако ти на земята не дишаш, не можеш да имаш живот. Ако не си подготвен, след като умреш, в онзи свят не можеш да влезеш. И в този свят и в онзи свят трябва да имаш условия. И за Божествения свят трябва да имаш съответните условия. Ако те лишат тук от живота, ще опиташи смъртта. Следователно смъртта не е нищо друго, освен прекъсване на тези три връзки, които съществуват между трите свята. Ако се прекъсне материалната връзка, ти ще умреш. Ако се прекъсне духовната връзка, ти ще умреш. Ако се прекъсне Божествената връзка, ти ще умреш. Казваш: „Имам някакво преживяване на сърцето, пука ми се сърцето.“

Аз ви говоря за неща, които може да проверите. Не

късайте естествените връзки на вашето тяло, не късайте естествените връзки на вашето сърце, не късайте естествените връзки на вашата мисъл. Тук, на земята, не ги късайте. На земята може да живеете 10, 15, 20, 30 години без да късате и да ви е приятно, че сте в едно тяло, че сте в едно сърце, че носите този ум. Вие съжалявате, че имате такова хилаво тяло. Защо искате похубаво тяло? Аз имам прости правила. Всеки може да си създаде едно тяло. В бъдеще майката ще създава каквото тяло иска на детето си, но тя ще има знания. Новото учение седи в това да се дават правила как да се създаде хубаво тяло. Сега, като живеете, мога да ви кажа по кой начин можете да пресъздадете тялото. Но понеже вие сте от бързите хора, вие сте от тия, които искат всичко да разберат веднага, изведнъж, по-добре е да си останете с тези тела. Като някой банкер казвате: „Аз не се нуждая от другите хора“. Ако река да ви дам едно знание и туй знание вие не можете да приложите, туй знание ще се върне при мене. Вие никога не може да ме оберете. Моите пари, като им поговоря, всички ще се върнат при мене. Като им дам заповед: „Идете там“, ще ме послушат. Но като им кажа: „Върнете се“, ще се върнат. Разбиране за всичко трябва. Сега казвате: „Искам да бъда свободен.“ Знаете ли какво нещо е свободата? Казвате: „Аз не искам да слугувам.“ Та точно туй, че още не сте намерили начин как да слугувате и кому да слугувате. Аз досега не съм намерил човек, който да ми слугува. Идвали са мнозина да ми слугуват, без да знаят за какво слугуват. Много пъти вървя по пътя, на някое дете паднало орехчето във водата, зает съм, наведа се, извадя орехчето, почистя го, дам му го, казвам: Няма нищо. Или някой взел орехчето, бръкна в джоба, извадя, дам

му. Туй наричам слугуване. Или някой път се спра, някоя мравка се дави, извадя я с пръст, казвам: Не влизай във водата, много силно е течението. Минавам покрай пътя, някое растение стъпкано, казвам: Не бой се, ще се оправи тази работа. Минавам покрай някоя река, почистя я.

Та казвам: Благородството на човека се познава в малките работи. Една пеперуда, мушица някъде страда, да се появи у вас благородното чувство да им помогнете. Това е религия: в света да виждаме Бога, Който работи и да защитаваме Неговото дело. Да не допускаме едно свещено дело да се опетнява. Та сега хората са роби един на друг, даже тук в нашето общество. Тук има хора, които са свършили висше образование. Между неколцина учени хора в София се явил един прост човек, не знае нищо, но казал: „Аз имам еликсира на живота. Вие какво правите, дремете, този, вашият Учител горе нищо не ви е научил, аз ще ви науча.“ Може би. На вас ще дойдат да ви дадат елексира. Ще изгубите и туй, което имате.

Помнете: Един човек, който има слабост към жените, не може да носи живот в себе си. Една жена, която има слабост към мъжете, не може да носи живот в себе си. Един свещеник, който носи същото, не може да носи живот в себе си. Или другояче казано, един мъж, който не почита една жена, той не може да носи елексира на живота. Една жена, която не почита един мъж, не може да носи елексира на живота. Един проповедник, който не почита своето паство, не може да носи елексира на живота. Един учител, който не обича учениците си, не може да носи елексира на живота. Не само това, но един ангел, който няма любов, не носи елексира на живота. Тъй седи истината. Не може да лъжем Бога. Бог живее

във всички хора. Трябва да бъдеш подобен Нему. Ако Бог ви обича, ако Бог обича всички, радва се на своите дела и вие трябва да се радвате на Неговите дела, да Му бъдете съработници. Не е въпрос какво Той ще мисли за мене. То е друг въпрос. Ти си длъжен да мислиш, каквото мислиш, но аз съм длъжен да правя, каквото аз искаам. Аз съм свободен.

Искам за през цялата година за бъдеще вашите възгледи да бъдат правилни. Не се месете в работите на хората. Всеки човек да ви бъде обект за знание. Ползвайте се от неговата опитност, ползвайте се от неговото състояние, не да ви бъде една спънка.

Тук са отворени всичките прозорци, но ако се затворят всичките прозорци и аз държа беседа два часа, всички ще заспите. Защо? – Обмяна трябва да има. Ако Божественото не се влива, ако се затворите херметически, какво ще придобиете? Никакво догматическо влияние не трябва да съществува, защото доклада е смърт. Онова, Божественото е, което повдига човека, Божественото е, което повдига дома, Божественото е, което повдига цялото човечество, Божественото е, което повдига цялото битие и всички йерархии. Само Божествената любов е, която повдига всичко от начало до край. Оставете Божественото да тече.

Вие казвате: „Този свят е такъв“. Но то е вашият свят. Вие себе си виждате навсякъде. Аз имам една нова наука да познавам хората какво месяят. Много лесна работа е. Като отида някъде, някой ме накове. Той долапи прави. Аз го зная, че той лъже. Веднага го познавам. Той си криви очите, като ме гледа. Аз държа очите си спокойни. Казва: „Научих се да живея“. В мене има всичко, не е скрито. Аз съм толкова широк, колкото вселената.

Казвам: Ти не може да ме теглиш. Аз съм толкова тежък, че не си в състояние да ме претеглиш. Пък някой път съм толкова лек, че никаква мярка не може да ме хване. Ако ме мериш със своята мярка, аз съм тежък, но ако не ме обичаш, аз съм толкова лек, че никаква мярка не може да ме хване. Аз имам две мерки: някого меря с тежката мярка, някого меря с по-леката. Тя е най-мъчната. Сега на този човек не му казвам нищо. Влизам в неговото положение. Вие сте прави, човек трябва да мисли.

Онзи човек, който ви каже истината, той ви обича като себе си. Такъв е законът. Пък онзи човек, който ще ви направи добри, той ви обича като Бога. Защото, себето в нас, това е Бог, Когото ние познаваме. Да обичате близния, както обичате Бога в себе си. Другояче няма никакъв смисъл. Както обичате Бога, Който ви е създал, Който ви е търсил през всичките години, настърчавал ви е, хиляда пъти ви е възкресявал след като сте умирали, така ще обичате близния си, понеже в този близък живее и Той. Така ще обичате и мене. Най-после казвам, трябва да обичате и цялото човечество, трябва да обичате Бога навсякъде. То е съвършено. Като видите една муха, да ви трепне сърцето, че и там се проявява Бог. Но това е вече съзнанието на един светия, на един гений. Те по друг начин схващат нещата.

Да кажем, че сте наемни слуги при един лош господар. Аз мога да ви приказвам за оня свят, за Бога, но вие казвате: „Колко е лоша господарката ми, колко е груба, колко бой съм изяла. Колко страдание ми е причинила. Не ми дава да спя, какво трябва да правя?“ На такава слугиня казвам: Ти един ден, след като те набие господарката, ще вземеш, ще я целунеш по устата и ще кажеш: „Много ти благодаря, някой път повече да ме на-

биеш.“ Знаете ли какво ще стане? Тази господарка, втори път няма да си позволи. Тя няма да вдигне ръка вече. Тя ще си каже: „Много жестока съм“. Сега ходим да разправяме, че тя е лоша. Целуни я, прегърни я, кажи: „Много добра е моята господарка. Колкото ме е била, то е благословение. Никога няма да забравя това наказание. Много сте била добра.“ Тя вече ще помни. После ще ѝ напишеш най-хубавото писмо. Това е лесно да се каже, но е мъчно да се направи. Аз съм опитал, на много хора искам да помогна, да покажа един хубав начин за изглажддане на отношения, но те си държат на своето. Защото не разбират закона. Представете си, че аз съм поставен на същото течение, че едва мога да устоя. Но човекът, на когото трябва да помогна, той може да бъде на 4 – 5 километра от мене, че там да се изпрати помощ. Той иска да бъда точен и там. В това положение освен че нищо няма да спечелиш, но каквото си спечелил, ще загубиш. Не може, изисква се гениална сила. Сега приложението е закона. Прилагам закона, за да облекча другите. Работи на онзи пункт, на онзи център, в онази орбита, дето Бог те е поставил. Когато изучиш всичките условия на този път, в който си се движил, ще се повдигнеш, Бог ще ти даде помощ. Но ако искаш сам в себе си да създадеш нов свят, ти този кръг не може да го създадеш. Ние сме като онази затворена муха, която по цял ден се блъска в някоя аристократическа къща.

В цялата сегашна наука има много лъжливи разбирания. Науката е един резултат на Божествения Дух. Всичко онова, което ние знаем досега е предадено от Възвищения свят. Според моето гледище, всички учени хора са пратени от възвищения свят да изпълнят волята Божия. Тук има ученици, които не са разбрали това.

Има едно криво разбиране, ще се поправи. Науката е Божествена светлина, религията е Божествена светлина, общественият живот е Божествена светлина. Домът, раждането на деца, слуги, господари, това са модели, все слезли от възвищения свят в нашия. Онези, които не разбират, питат защо да се молим на Господа; онези, които не разбират, питат защо са слуги; онези, които разбират, те са учени, те искат да предадат знанието си, съзнават че са пратеници и работят без пари.

Придобийте нова знание, което ще ви повдигне. Най-първо трябва да разберете смисъла, значението и влиянието на Слънцето, дето се крие животът. Защото, ако вие изучавате астрология, съвсем друг смисъл и значение има. Ако изучавате Слънцето, ще изучавате живота, качеството на знанието ще изучавате. Ако изучавате другите планети, пак ще изучавате елемените, свойства-та. За пример, онези астролози, които казват, че желязото е от Марс или под Марсово влияние, не казват какво може да произведе това желязо у вас. Без желязо вие не можете да имате твърдост в себе си. Но желязото ще произведе и ръждясване, окисляване. Големи промени стават с желязото. Ако ви дам тази наука така, както е всъщност и вие ще измените възгледите си. Тя ще отнесе всичко старо. Вие мислите, че без Слънцето не можете. Слънцето дотолкова може да бъде полезно, доколкото обичате Бога. Марс дотолкова може да бъде полезен, доколкото обичате Бога. Сатурн дотолкова може да бъде полезен, доколкото обичате Бога. И всички планети и звезди могат да бъдат полезни дотолкова, доколкото вие обичате Бога. Ако нямате тази обич, вие не може да разберете вътрешния смисъл и силата на звездите. Всяка една звезда е способност у човека. Всяка една пла-

нета носи нещо, предава на човека. Те често представлят материалния свят, формалния свят. За да разберете света на формите, трябва да разберете астрологията както се развива, физиологията на духовния свят и процесите, които стават. Сегашните астролози се занимават с гадане. Да се гадае астрологически, че в еди-кой си период какво щастие или нещастие може да се случи, ще се жени или няма да се жени човек, ще сполучи или няма да сполучи. Това са най-обикновени работи. Много астрологически аспекти аз ги изменям, но има неща, които стават и ако се разглеждат по чисто астрологичен път, един добър аспект, едно добро съчетание между планетите винаги ще даде нещо хубаво. Съвременните астролози знаят, че всяко нещо, за да се случи, си има свое време, откога ще започне. Казват: „То към средна възраст ще стане.“ То е: В тази долина я има вода, я няма. Така не се говори. В 35-та година, в първия месец, в първия ден на седмицата, след като изгрее Слънцето, в еди колко си часа и толкова минути това и това ще ти се случи.

Аз съм предсказал само веднъж във Варненско и повече не желая да се занимавам. Един човек ми каза: „Кажи ми нещо“. – Еди коя си година, еди кой си месец, еди кой си ден сутринта на тебе ще ти се счупи крака. Него ден да не излизаш, за да се спасиш. – „Че отде накъде знаеш, че след толкова години ще си счупя крака.“ Казвам: Запомни това. След време той ми писа. „Точно тогава ми се счупи кракът“. Сега веднъж съм казал и повече не искам да казвам на хората кога ще си счупят крака. Голяма наука, в която Божественото седи, това е астрологията.

На вас казвам: Тази година да я използвате. Доб-

рото, което се крие за вас през тази година, не го очаквайте за идната. Тази, новата година, която иде, ако ме слушате, е година на щастие, пък ако не я разберете, е година на нещастие. Ако имате светли мисли, добри чувства и добри постъпки, цялата година ще бъде година на благословение от единия край до другия, ако не разберете, тъй ще се оплетат работите ви. Вземете онзи червей, който става на пеперуда. Той не мисли, че пеперудата е изложена на по-големи опасности. Ако разберете закона, ще имате една вяра непоколебима. Да се възстанови първата ви вяра, която сте имали в Бога, не сегашната ви вяра, а вярата ви, която сте имали, когато сте били в рая, когато сте били при Бога. Да имате тия чувства и тия постъпки, които сте имали тогава. Писанието казва: „Понеже сте напуснали първата любов, затова ще ви избълвам навън.“ Избълването подразбира, че ще дойдат най-големите нещастия, ще съжалявате, че сте се родили, ще прокълнете деня, в който сте се родили. Пък ако разберете смисъла на въплътеното слово, у вас ще имате друг живот, други резултати. Но само един начин има в невидимия свят. Когато невидимият свят концентрира своята мисъл към тебе, ти вече имаш тяхното знание и ти ставаш учен човек. Един гений е съвкупност от 100, 200 милиона и повече души. Геният е израз на един колектив, той сам не е гений. Той е гений, понеже е фокус на цялото небе. Щом имаш разположението на Божествения свят, ти ще бъдеш силен. Туй, което постоянно се мени, ту силен, ту слаб, то е неразбиране на духовния свят. Физическият свят се мени. Страдаш, радвай се, че страдаш. Не ти вървят работите, радвай се, че не ти вървят работите. Спре се каруцата, радвай се, пред тебе има пропаст, радвай се, че не си паднал

в пропастта. Тръгнал си на път, радвай се, че и за теб има място в този свят. Децата ти не са, каквите трябва да бъдат. Радвай се, че децата ти не са такива, каквите ти искаш. Те поумняват, радвай се, че са поумнели. Жена ти не е на свят, радвай се, че не е на свят. Поумняла, радвай се, че е поумняла. То е цяла наука. Аз, като скърбя, трябва да бъда радостен, това е философията на живота. Значи, за да не скърбя, трябва да се радвам.

За идната година приложете новите методи. Туй, което сте придобили, превърнете го в звонкови монети. Аз ви казвам, колкото се може, превърнете всичките банкноти в злато, защото след няколко години, всичко туй ще се обезсмисли, ще се обезцени, нищо няма да струва. Превърнете вашите мисли, вашите желания, вашите възгледи в звонкови, за да има на какво да разчитате. Ако аз съм на ваше място и аз ще си мисля така. Аз зная, дали ви говоря истината или не, но вие не знаете, вие предполагате. Аз положително зная пък и вие можете да знаете. Има неща, които аз отричам, не са чисто формални неща, материални неща. Има неща духовни, има и Божествени. Аз мога да ви кажа коя мисъл е Божествена, коя духовна и коя – материална. Някой казва: „Туй не е Божествено“. Всичко Божествено не може да бъде и всичко човешко не може да бъде. Човешко – това е материята, духовно, това са чувствата, а Божествено – това са мислите. Ако аз имам същите слабости, ще направя туй, което вие правите, ще направя същата погрешка. Пък ако вие имате същото просветление, ще направите същото нещо. Най-първо детето отива при един учител. Нищо не знае детето, но постепенно започва да действува ума на учителя. Учителят и то са доволни.

„И Словото стана плът, и всели се между нас и ви-

дяхме славата Негова.“ – Славата Негова седи в това, че придобиваме връзката на любовта, придобиваме връзката на знанието, придобиваме връзката на свободата. Или придобиваме връзката на живота, връзката на знанието, връзката на свободата. През тази година гледайте да добиете тази връзака на живота, да сте доволни от живота, да придобиете връзката на знанието, не всичко да знаете, туй, което научите, да го знаете както трябва. И свободата, която придобиете, да сте доволни.

Желая Словото да се въпълти във вас и да видите Неговата слава. Във всеки едного от вас да стане въпълъщение и всички да замязате на извора, че да се образува една голяма река.

Желая всинца ви да бъдете извори, да извирате и всеки да върви по своя път, но като вървите по своя път, да се срещнете с Божественото. Да бъдете носители на Божественото или да знаете, че в света Бог е, Който помни, Бог е, Който пресъздава света. Вие ще бъдете съучастници на Неговото Слово. Той каквото направи, да се учене от Него.

Имате ли всички формулата?

„Проявената Любов на Духа, проявената Мъдрост на Духа, проявената Истина на Духа носят пълния живот на Бога, на единия, вечния Бог на живота.“

1. Съборна беседа от Учителя,
държана на 28 август 1932 г., София, Изгрев.

ТРИ ПЪТЯ

„Добрата молитва“

„91 псалом“

„Пътят на живота“

„Отче наши“

„Молитвата на Царството“

Ще чета втора глава от Евангелието на Матея.

„Духът Божий.“

Има три пътя, по които човек може да се добере до онова, което търси. Докато намери тия трите пътя, има един подготвителен период. В миналото той е бил дълъг, не е така лесно човек да намери истината. Както не е лесно човек да забогатее, както не е лесно човек да стане учен, както не е лесно човек да бъде силен. Лесно се говори, но само дългото време ще внесе в човешката душа истинските придобивки. Може би някой царски син не чака така, за да си осъществи желанията, но все пак и царските синове чакат да вземат трона, да управяват. Или както богатите синове чакат баща си да замине за другия свят и да вземат богатството. По някой път и религиозните хора очакват. Вярно е, но това не е естествен път. Аз наричам този път изкуствен, патологически път. Да чакаш да умре баща ти и да вземеш парите, това е патология. Синът не трябва да чака баща му да умре и да вземе парите, ами трябва да се стегне и да работи. Сега думата „работка“ е свещена. Без работа никой не може да се повдигне. Работата е свещеното, което Бог е дал на душата, и човек трябва да се научи да

работи. Всичката мъчнотия седи в това, че хората не искат да работят. Първоначално всички същества, които са дошли на земята, са били крайно инертни. Живите организми, млекопитаещите са били крайно инертни, или туй, което ние наричаме мързел. После трябва да се подготви човешкият ум, трябва да се подготви човешкото сърце трябва да се подготви и самият живот или човешката воля. Под думата воля и вие мислите, както сега се разбира, че тя разваля сърцето. Волята иска да постигнете това, което желаете и мислите. Воля е туй, което желаете да го постигнете, то е воля. Когато ти мислиш, когато ти желаеш и чувствуваш нещо и искаш да го постигнеш, ти имаш воля. Щом чувствуваш право и щом мислиш право, няма какво да питаш, имаш ли време, нямаш ли време. Щом мислиш, щом имаш условия да мислиш, щом чувствуваш, щом имаш условия да чувствуваш, имаш условия да постигнеш. Туй постижение няма да бъде като махане с ръка. Ти няма защо да махаш ръка като Мойсей. Той като махна с тоягата си, отвори се Червеното море. Цялата нощ духа вятър и започнаха да минават, но все таки и евреите трябваше да работят. С махане Мойсей не можеше да пренесе евреите от единия край на другия. Мойсей можеше да отвори морето, но еврейският народ трябваше да мине по дъното на морето. Сега някой път някои са прави, като казват защо Господ не направи така, че не само да се отвори морето, но от единия край до другия край да отидат евреите. Но все таки, с каквото и да е превозно средство, по какъвто и да е начин, все трябваше да минат, те не можеха да минат изведнъж „але пасе“. Усилия трябваше да положат. Както е на френски този знак „але“, „ал“, първата буква „а“ може

да означава началото на движението. Ти може да вземеш първата крачка, но трябва да се движиш напред. Първата гласна буква означава разумното в движението, „а“ е разумното в света. Ти можеш да произнесеш първата буква, когато започнеш да се движиш правилно. Ти започваш с първата буква. Тази буква в еврейския език е съгласна. Алеф в еврейския е съгласна, а в модерните езици е гласна. Алефът едно време не е знал да говори, сега е проговорил, учен е станал. Алефът едно време слуга е бил, сега като се е научил, в западните народи започнал да говори, лекции държи.

Та казвам, големите стъпки, всичките стъпки дори, са в чувствата на хората. Там всичките са се възпитавали, затова трябва да разбираме дълбочината на нашето сърце. Без туй, правилното разбиране, има възможност човек всякога да се спре на пътя. В миналото много ученици са се спъвали. При Христа 72 ученика са се спънали. Само 12 души са останали и са вървели по пътя. Сега този път в едно отношение е един от най-лесните пътища, в друго отношение е най-мъчен. Ако го познавате, е най-лесен, ако не го познавате, е най-трудия, в който някога можете да влезете, защото аз бих ви го представил тъй. Той е обрасъл от двете страни с тръни, при най-малкото помръдане, ако не сте внимателни, някоя драка ще ви закачи. Като вървите непреривно по пътя, възможно е от дрехите да не остане нищо. Ще трябва да се връщате, дрехи нямате, най-после съвсем ще оголеете, ще кажете, че в този живот няма да го бъде, хайде в друг живот, когато се преродите. Хубаво е, тази утеша е много добра, че в другия живот, като дойдете отново, ще знаете по кой път да вървите. То е сегашното разбиране. Казвам, трябва да си създадете

условия. Да кажем, вие седите и ако сте гладни, ако сте скръбни, искате да свършите, нямате пари, а имате хиляди вътрешни желания, които занимават ума. Някой проповядва Истината, а вие сте жадни. Водата седи в ума ви. Проповядвате за Истината, за Бога, но в ума ви седи хлябът. Хлябът има за цел да направи човека. Щом някой път се наядете или преядете, казвате: „Чакай малко да се смели храната, да съм разположен, да разбирам истината.“ Когато е гладен – лошо, когато е преситен – пак лошо. Има едно положение, човек трябва донякъде да е сит, но има един друг глад, за който говорим – гладът за знанието. Съществуват в света глад за любов, глад за знание, глад за свобода, глад за хляб. Като те напече този глад, не може да си намериш място. Както някой път, когато те боли крак, упражняваш се. Ти казваш: „Кой ще ходи на гимнастика, вече съм възрастен човек, децата да го правят.“ Но като те хване болестта, въртиш се на леглото, лягаш, ставаш, вдигаш си ръцете нагоре, надолу, хващаши се за корема и т. н. Това е гимнастика – клякане на една страна, на друга страна. Легнеш на гърба, на корема, обърнеш се на лявата страна, на дясната страна. Цялата нощ правиш гимнастически упражнения и то от най-хубавите. После казваш: „Не можах цяла вечер да спя“. Защо? От гимнастика. Та помнете едно нещо:

Природата е толкова умна, тя няма да ви остави свободни, никога да не изпълните един неин проект. Тя може като майка да отстъпи някъде, вие можете да мислите, че сте я надхитрили, но тя ще ви застави с лих-вите да платите четирикратно. И втори път ще знаете, че с нея вземане-даване, как да е не може – аржан конте. Ще платите, за да бъдете един почен платец.

Вие може да мислите, че може и другояче. „Бог е Любов“ – казвате. Той е любов за разумните, Той е всемъдър, пак за разумните, той дава свобода на разумните. За онези, които не са разумни, Господ има друго лице. Като не следват тия три пътя, Господ показва другото лице. Мислите, че другото лице на Господа всички го познават. Няма някой от вас, който да не познава туй, което наричат съдба, болести и страдания. Това е другото лице на Бога. Господ, като изпраща пророка, казва: „Ще идеш да изпълниш волята Ми, тъй както съм казал. Да не се колебаеш с ума си, да не правиш зло, ще те смути и ще ме видиш такъв, какъвто не съм, ако нищо не можеш да свършиш.“

После вие трябва да имате една ясна вътрешна представа за Бога. То е едно правило, тъй както трябва да имате ясно понятие за слънцето, откъде животът произтича. Или трябва да имате ясна представа за земята, на която живеете. Или трябва да имате ясна представа за въздуха, който дишате. Човек трябва да има една вътрешна, ясна представа в съзнанието си за Него, не да определяте какво нещо е Бог. Бог се проявява във формата и в съдържанието на нещата. Съпоставянето, образуването на формата, то е вече интелигентност, съдържанието е смисълът, но Бог е повече от това. Сега това са въпроси, които сте проучвали. Това са въпроси, за които цели томове са написани, няма какво да се говори – форма, съдържание и смисъл. Върху тях няма какво да се спирам. Красивото, хубостта, това е красива мома. Няма никой от вас, който от младини досега, като види красиво, да не се влияе от него, всеки иска да бъде красив. Има нещо привлекателно в онази красива мома, има нещо много красиво, приятно в красивия мо-

мък. Много хубаво нещо е и съдържанието, силата, която е в този момък. Онази, силната, красивата мома, която всичко прави, най-после умната мома, интелигентната мома, във всичко така умно постъпва, че ви е приятно. Има нещо в говора, в постъпките, в начина на живот, в маниерите, нещо много приятно. Има моми, които, като идват у вас, вие желаете все така да идват. Така да веселят всичките хора. Такава мома, хубава и весела, на всички въздействува благоприятно. Предстои ви да бъдете господари на формата, да бъдете господари на материията, да можете да си служите с нея. Да бъдете господари на силата, която притежавате, да бъдете господари на вашите мисли.

Тепърва трябва да влезете в Божествената школа. Тъй както сте учили досега, то е само приготовление. Вие от хиляди години сте били в подготвителната школа като предисловие, а сега трябва да учите. Вие мислите, че много работи знаете. Знаете много работи. В сравнение с животните вие сте божества, но в сравнение с ония, по-горните същества, в сравнение с тях, вие сте в положението на животните, както животните са спрямо вас. Ние казваме, че някой човек е силен. В какво седи силата? Можел да вдигне 100 килограма, 200 килограма. Що са 200 килограма? Една машина може да вдигне 10 000 тона. Не зная дали една машина може да вдигне 100 тона, но мисля, че може. Даже в умствено отношение тия, напредналите същества имат сила, че на ръката си едно такова същество да хване земята, да я вдигне като топка, да я хвърли в пространството. Аз мога да ви кажа, че нашата земя се върти по единствената причина, че тия напреднали същества си играят с нея. Всяко същество я вземе, хвърли я, тя върви. Хване я дру-

го, хвърли я. Всички същества си играят в пространството и тя върви.

Аз така го обяснявам на вас, но не е баш така. Но да ви говоря нагледно Земята е като играчка за такива напреднали същества. Те я хвърлят като една игра, както децата чертаят кръг и хвърлят топката – така те са се наредили и играят с нас. Тяхната игра ние наричаме Разумен свят. Ако вземете всичко това в буквалния смисъл, вие ще се спънете, то не е вярно. Когато казвам, че човек всичко може, то е в даден случай, в даден кръг; в дадени условия той знае и може всичко. Той знае всичко по математика, има известни задачи, които и математиците не знаят. За пример вие имате една дроб. Нали сте учили в аритметиката за дроби. Това е $1/2$ дроб, една втора, но то е много общо казано. Да допуснем, че една много хубава ябълка, тежи един килограм, хайде да не е килограм, поне да е близо до килограм. Разрязвате ябълката на две части, имате $2/2$, но тези две части не са еднакви. Тази страна, която е печена от слънцето, е по-сочна и по-сладка, отколкото онази, която не е печена. Ако аз ви дам печената част, вие мислите ли, че разбирате дробите? – Вие, като погледнете другата част, разбирате, че е по-добра, значи двете половини не са реални. Или когато в даден случай единицата от известна способност или известно чувство функционира, в малко количество те се различават. Зависи с каква способност те функционират. Ако ти се само наблюдаваш, или наблюдаваш някого и казваш, че спрямо еди кого си не постъпваш право, това не е наука по следната причина: яйцето може да бъде всяко прясно, ако го ядеш. Но ако ще туриш яйцето под квачката да се мъти, то ще се измъти, ако не е прясно. Яйцето трябва

да се развали, съвършено да се развали. Ако не се развали, не може да се измъти. По някой път вие питате. Много ваши работи трябва да се измътят. Ако вие искате вашите работи да станат пресни, то ще имате яйца за ядене. Сега не можете да разберете защо трябва да се размъти едно яйце, защо трябва да се развали, за да се измъти. Вие размътени яйца яли ли сте? – Смешни работи има. Децата в село обичат захар. Ако някое дете бръкне под квачката, извади размътеното яйце, станало почти пиле, даде го на бакалина и той му даде 2–3 бучки захар. Той евтино взел яйцето. Бакалинът, като счупи яйцето вижда, че пиле е взел. Често и на вас в света ви продават размътени яйца. И ние мислим, че са пресни. Колко наши идеи са недоносчета. Не бутайте яйцето под квачката, оставете го да се измъти, не го давайте на бакалина. Вие като дадете веднъж размътеното яйце, втори път бакалинът няма да го вземе на доверие. Като го занесете втори път, той го тури на високо, срещу слънцето и казва: „От квачката си взел това яйце“.

Това са сравнения, аналогии, които са потребни. Трябва да ги преведем. За да разберем нашия вътрешен живот, трябва едно разбиране. За пример вие искате да станете богати. Имате идеята, че сте богати или може да имате идеята, че имате знания. Какво от това, че знаете? Дотолкоз, доколкото можете да употребите богатството в живота отвън, дотолкоз, доколкото можете да употребите знанието отвън, и любовта, която можете да употребите – любовта може да се употреби като сила – дотолкова ще имате постижения. Как можете да турите любовта в работа? Като дойде любовта, вие трябва да станете слуги; не станете ли, тя господари не иска и си заминава. Дойде ли знанието, вие трябва да станете

слуги; ще учите, ще вземете книгата; ще учите, ще бъдете слуги на знанието. Дойде ли свободата и там ще ходите. Вие като не сте свободни, букай са ви сложили в затвора. Снемат ли ви букайлите, горе по планините ще ходите на свобода. Казвам: Трябва всички да бъдете свободни във вашите чувства, трябва всички да бъдете свободни във ваши мисли, и трябва всички да бъдете свободни във ваши постъпки. Това са елементи, на които трябва да разчитате през целия ваш живот. Аз имам ред наблюдения. Идва при мене едно бедно момиче, 10 – 12 годишно, иска помощ от мене. Аз нямам нищо в джоба си, но зная начина, по който мога да помогна. То е възпитано по съвсем друг начин. От благородно семейство е, но осиромашали. Казвам на това малко момиче: Ще идеш да целунеш онзи господин, ще го пре-гърнеш и твоите работи ще се оправят. То се стъписа. Казва: „Майка ми така не ме е възпитавала. Как не те е срам да поискаш от мене това!“ Казвам: Ти просиш, ще отидеш, ще целунеш еди кого си, ще се уреди работата. Тя не иска да го целуне, не иска да го прегърне. Казвам: Тогава работите ти няма да се уредят. Ако тя иде и пре-гърне, и целуне този човек, работите ѝ ще се уредят. Аз ѝ говоря истината. Може да го целуне, може да го пре-гърне. Този човек може и да ѝ удари две плесници, но той е дошъл до едно тъжно положение. Той е нещастен – богат е, а няма кой да го обича. Започнало да копнее за ласка сърцето му. Гледа в дома си, все теглят пари, слугите теглят, но той копнее някой да го обича. Казвам: Иди, занеси този лъч в неговата душа. Този човек ще се отвори и Бог чрез него ще ти даде всичко, затова Бог го е приготвил. Мнозина от вас казвате: „Как Господ ще ни помогне?“ – Намерете

някой нещастен богат човек, целунете го, прегърнете го, кажете му една блага дума и той ще ви помогне. Но вие философствувате и казвате: „Време ли е, дали е волята Божия, дали е това, дали е онова.“

Ние ще закъснеем. Да идем сега на упражненията, после пак да се върнем на работа тук. Да изговорим тази формула: „*Пътят на живота, пътят на знанието и пътят на свободата са пътищата на Божията слава.*“

(След като направихме гимнастическите упражнения, Учителят продължи в салона.)

Сега се изискват няколко елементарни работи, кои-то никак не трябва да изпушвате от ума си. Когато един ученик смята, трябва да взема предвид елементарните работи на аритметиката и математиката. Ако той не туря знак (-) или (+), тогава няма да знае какво да прави. Трябва да турите всички знаци. Много пъти наблюдавам хора да пропускат знаците. Ще турите знаци минус, плюс, равенство, после има и разни методи в смятането. Сега ще преведем. Първо във вашия ум, във вас седи идеята, че най-после ще трябва да бъдете добри. На колко милиона години трябва да ви дойде тази идея в главата? Вие искате да станете учени хора. То е процес непреривен. Знанието не е нещо, което може да се вложи в един ден. То е непреривен процес. Следователно на вас трябва да ви е приятно, че учите. Затуй малкото, което сега придобиете, е от голямо значение за бъдещето. Живот, знание, свобода се придобиват по капчица. Виждам в природата този закон – човек е малък, после придобива, расте, физически расте. След като спре физическия ръст, човек започва чувствено да расте. Значи има три етапа на растене. Някой път спре и мисълта. На някои хора спре мисълта и не знаят какво да правят. Върнете

се назад, заживеете с миналото. Старият човек не може да разбира нещата както трябва. Той наместо да разбира, се смалява. Старият човек, като се върне обратно в тялото, започне да се смалява, смалява, и като се смили, заминава на разходка, качи се на автомобила и заминава за невидимия свят. В туй заминаване той разбира онези, които остават – близките му; подире близките му плачат за него. Това показва, че той живее в духовния свят. В духовния свят има изобилно вода. Той за да покаже, че е там, живите плачат за него. По малко сълзи пращат подарък. От сълзите на този свят там се образуват пороища. Ако той останеше да живее с тия сълзи, неговата работа е свършена. Той не може да напредва само с тях. Светът е богат с вода. Това са символи. Представете си, че у вас има желание да съградите хубава къща. Вие трябва да изучавате основните правила на градежа, да изберете материала, грубия материал, мобилировката – всичко туй трябва да го имате, ако искате да живеете добре. После план ще имате за прозорците, за вратите, всичко туй ще се нареди. Някой може да каже: „Нямам къща, къде да живея?“ Само простият човек може така да мисли. Човек, който се занимава с Любовта, той трябва да бъде много учен човек. Като дойдете до Любовта, с всичкото знание, което имате, ще считате, че нищо не знаете. Любовта, като дойде, носи най-голямото знание със себе си. Тя, като ви погледне, мисли, че много знаете и ще ви даде трудна задача и ще види, че не можете да я разрешите. За пример учен сте, свършили сте два факултета, даде ви простата задача: имате дете, но то не ви слуша, не се подчинява. Учен човек сте, а не можете да разрешите тази задача с детето. Много работи знаете, но с една приста задача, с едно

дете не можете да се справите. Една задача е това дете. Вземе някой от вас едно парче по музика, гледа, гледа, не знае как да се справи с него. Истинският музикант не се чуди, за него е лесна работа. И без много упражнения свири човекът. Животът е едно класическо парче, което трябва да свирите, да знаете основния закон. Сега казвате: „Оставете, то ще се промисли“. Под думата „промисъл“ ние разбираме дадените условия при които човешкия ум или човешкото сърце или човешката воля може да се развиват. Това са условия, това е Божественият промисъл. В дадения случай съзнанието на Бога е будно. Дали ти вършиш Неговата воля или не, Той не се разправя. Тогава Бог като види, че се учиш, дава ти условия. Ако не се учиш, Той те оставя да носиш последствията на твоето неучене. Ти ще страдаш, докато се научиш да използуваш условията.

Търпението също не е лесна работа. За пример казали са ти една лоша дума и ти мислиш, че с туй са накърнили твоето достойнство, то е външно, донякъде отвън може да е така. Но, ако ти си изгубил равновесие, вътре се смутиш, тогава в невидимия свят знаят, че ти си един слаб човек. Ти казваш, че имаш вяра в Бога, казваш, че Го обичаш, но заради една малка работа ти се смутиш, разсърдиш се, станеш капризен, сърдиш се целия ден. Щом Господ те види, казва: „Едно невежо дете, което нищо не разбира.“ Сега не вземайте лично това. Вие ще се абстрагирате от вашата личност. Вашата личност е за вас. Личността на човека остава негова собственост. В даден случай ако вие чувствувате радост, вие едновременно я и съзнавате. Радостта е за вас. И друг може да се радва заедно с вас – този, който ви обича. Скърбите, и близните около вас и те скърбят. „Защо аз

ще скърбя?“ То е друг въпрос. Защо скърбите? – Защото не се радвате. Защо се радвате? – Защото не скърбите. Минус (–), това е скръб. Плюс (+), това е радост. Минус, това е скръб, един незавършен процес. Плюс, това е радост, един завършен процес. Изваден е сокът. Един плод, то е вече плюс. Един цвят, то е минус.

В света вие се ползвате от обонянието, както пчелиците, които изваждат сладчината от цветята. Те усещат аромата. Туй, което за човека не е полезно, за пчелите е полезно. Те изваждат нещо от цветята. Съществуват в природата известни признания. Щом ти се беспокоиш, имаш минус, какво трябва да правиш? Ще туриш своята воля, тази линия | , то е едно движение към Бога. Туй движение е човешко, минусът (–) е човешко движение. Ти имаш стремеж да имаш богатство, ниви. То е един минус, понеже всички знаят, че ти като забогатееш, друг ще дойде да ти вземе богаството, ти ще бъдеш минус, той ще бъде плюс. За да не осиромашееш, ти трябва да разбираш това движение, този плюс, втората линия | , която отива към общия център на Битието. Ти ще държиш връзка с Бога. Не да мислиш Бога като личност, но в Него да живееш. Не може да познаеш Бога без любов, трябва да Го обичаш, за Бога трябва да ти трепти сърцето. Не както трепти сърцето на момъка към момата, защото там има нещо извратено; аз любовта на майката не мога да взема за образец, за да изясня любовта към Бога. Да имаш любов към Бога е хиляди пъти по-благородно, отколкото любовта на майката към детето. Нито любовта на момата, нито любовта на майката към детето, нито любовта на детето към бащата! Ти обичаш баща си, но ти му бъркаш в джоба. Бъркаш в джоба, обичаш Бога заради крушките, ябълките, заради дреш-

ките. Не си дошъл до онова велико разбиране на Любовта. Има едно друго отношение към Бога. Защото Бог е направил света заради нас и всичко, което е направено за ядене, за пие, всичко е вложено за нас. Ние, като не разбираме Божия закон, правим скандали вътре в дома. Учените хора правят скандали, културните хора правят скандали, религиозните хора правят скандали, няма човек, който да не прави скандали. И ангелите правят скандали, даже и боговете направиха един голям скандал. Една трета се наместиха на земята и по някой път ги шарят на общо основание. Някой път са много умни. Ние сме дошли в тяхното царство на изобилие и ни налагат. И сега живеете между ангели.

Сега да оставим това, да дойдем до същественото. Аз не искам да се занимавам с онова, което е за бъдещето. Малкото дете не обръща внимание на малкото момиче, то е на 5 години и ако вие му внушавате, че то трябва да се жени, ще го осакатите. То нищо не трябва да знае за женитбата. Внушите ли на туй момиче, че то трябва да се жени, отсега го покварявате. Някои поощряват и казват: „Ти трябва да станеш свят човек“. Не поощрявайте това. Светостта е за светиите. Светостта не е за децата. За децата е чистотата. На детето ще разправяте за любов. Аз като говоря някой път за любовта, вие разбирате все такива работи, каквито вие познавате. Аз бях ви обяснил, но не искам, ще бъда крайно прозаичен, пък това и на мен е неприятно. Тъй както хората живеят на земята, те се намират в крайно заблуждение, което е дошло от грехопадението насам. Връзките между хората са неестествени. Целият съвременен строй е основан на неестествени връзки, вследствие на това ние виждаме резултатите какви са. Трябва най-напред да се възстап-

новят естествените връзки, не трябва да си правим илюзии. Когато говорим за Истината, имам предвид да направим една връзка, да почувствувааме какво нещо е свободата. Да обичате свободата, че за нищо на света да не я размените. Когато говоря за Любовта, връзка трябва да се направи. Като дойдете до Любовта, ще знаете едно нещо: трябва слуга да станете, не господар. Ако не можете да станете слуга, вие Любовта никога не можете да намерите. И милиони години може да минат. Вие може много сълзи да пролеете, но ако сте господар, отдалеч ще мине и замине Любовта. Туй трябва да го знаете, пък ако не вярвате, ще се уверите. Аз съм се уверил в това. Аз го проверих, сто и едно на сто е така. Пък ако не вярвате, радвам се. Хора, които не вярват, ще имат случай един ден да опитат знанието, което имат. Ще опитат и ще видят. Ако станете слуга, добре. Вие искате да станете слуга, искате да намерите някой да ви обича, да заповядвате на Любовта. В Любовта господството е абсолютно изключено. Единствената сила, която господствува, е Любовта. Тя господствува. Но тя, като те види, че си голям господар, тя ще те натовари, ще ти даде, колкото искаш.

Сега да остане идеята – служи без пари. Служи не със залъгалки, но да служиш на онзи, когото обичаш. Този на когото слугуваш, той ще те направи безсмъртен, това значи да слугуваш. Онзи, на когото слугуваш, ти при него ще станеш учен човек, безсмъртен, богат. Ако слугуваш, ще придобиваш всичко. Ако не му слугуваш, ще бъдеш най-бедният човек в света и най-нешастният човек в света. От това правило няма изключение. Аз не говоря за слугуването, както вие служите. Има два вида слугуване: едно по закон – искаш, не искаш, ще слугу-

ваш. Аз говоря за доброволното слугуване. Тази идея трябва да остане основна, за да може да добиете знанието. Вие искате да бъдете щастливи. Има три неща, които ви трябват. Ние може да ви направим още днес щастливи. Много приста наука е. Тя е тъй приста, както когато лекарят дойде, треска имаш, даде ти 30 грама хинин, 30 грама рициново. Каже ти да направиш две-три изпотявания. Реално е, който знае, а който не знае, тресе го. Като мине треската, наяде се хубаво, пак го тресе. Някой път минават 5 – 6 месеца, докато отмине треската. Някой път и три години може да стои треската. Не храни треската. Треската я е страх от глада. Гладуването е ефикасен начин за лекуване. Хубаво е много силните хора да ядат. Слабите хора не трябва много да ядат. Не ставайте лакоми. И за знанието се отнася същото – не туряйте в ума си повече знание, отколкото можете да носите. Не туряйте в сърцето си повече любов, отколкото можете да носите. Вие носили ли сте любовта на гърба си? Всички сте хора, които страдате от любов. Някой от любов страда, някой за любов страда. Аз съм гледал стари баби, набръчкано лицето, като се погледне, поклати глава и казва: „Каква бях едно време!“ Въздъхне си. Казвам: Бабо, какво мислиш? – „Синко, помислих си за баща си, за майка си.“ Залъгва ме. Не иска да каже. Аз я попитах: Не мислиш ли, бабо, да станеш млада мома. Тя се поусмихна: – „Чул те Господ.“ Като станеш млада, какво ще правиш? Кипри се.

Ние не трябва да оставяваме. Ние трябва да се освободим от оставярането, от дряхлостта. Това е анормален живот. Който иска да се освободи от старостта, чрез закона на внушението може да го направи. Ти започваш да казваш: „Ще остане, ще остане.“ И като кажеш де-

сет пъти или сто пъти, оstarяваш. Всеки един от вас може да се подмлади. Най-първо да е будно съзнанието ти и всяка сутрин до 10 часа да казваш десет пъти „Ще се подмладя“. От десет до дванайсет пъти да казваш „Аз ще се подмладя“. Ти си кажеш: „Я се подмладя, я не.“ Не, „Аз ще се подмладя“, нищо повече. Може да кажеш: „Дано стане.“ Че няма да стане, че не станало, какво от това? – Някой път трябва да се радвате, че нещата не стават. Ти даваш дума на някой момък и не става, не се ожениш. Мислиш, че това е нещастие. То може да е едно благо. Че в какво е женитбата? Казваш: „Да бях се оженила него.“ Женитбата не е физически акт, но духовен. Ти щом кажеш „Аз ще се женя за някого“, ти си се оженил вече. Ти като идеш в духовния свят, женен си. Като идеш в духовния свят, ще те посрещне твоята възлюблена, на която си дал дума в този свят да се ожениш и не си се оженил. Тази, първата, на която ти си обещал да се ожениш, ако ти заминеш по-рано, ти ще я посрещнеш. Ако тя замине по-рано, тя ще те посрещне. Казвам: Една връзка, дадена дума, помнете, никога не се разваля. Думите са велика сила. Казана дума, тя не се разваля. Казано е: „За всяка празна реч, ответ ще давате.“ Когато кажеш „Аз те обичам“, отиде вече, ти си вързан. В този свят и в другия свят и сто чифта цървули да съдереш, не можеш да се отървеш. В този свят ако си свободен, то в другия свят, туй което си казал, ще стане. Сега туй го знайте в този свят. Мислите, че сте свободен. Но като влезете в другия свят, виждате, че не сте свободен. Трябва да се радвате, че е така. За всяко нещо, което сте казали, то ще бъде. Там е хубавото. Казвате: „Страшно!“ Не е страшно, трябва да благодарим на Бога, че е така. Всяка дума, която сте казали, може да не

я използвате, но тя ще дойде като благо. Една добра мисъл, проектирана във вашия ум, едно добро желание, проектирано във вашето сърце, или една направена постъпка никога не остава без последствия, туй трябва да го знаете. То е един закон, върху който градите вашите блага. Онзи, който е казал, че ви обича, и вие, които сте казали, че го обичате – свършена работа е вече; туй, което двамата сте си казали, че се обичате, и Бог е там, между вас двамата. Хората на земята може да го развалият, но то остава неразвалено. Щом единият е казал „Аз те обичам“ и другият е казал „Аз те обичам“, и Господ е там. Той е направил тази връзка. Сега как ще градите вие живота си? Баща ви и майка ви казват, че този момък ви обича. Такава философия няма. Туй, което човек само каже, то важи. Туй, което другите хора казват, то важи за тях. Следователно каквото другите хора кажат за мене, то важи за тях. Каквото аз говоря за себе си, то е важно. Съберат се двама и двамата са добри, единият каже: „Ти си добър човек“ и другият каже: „Ти си добър човек“. Бог е там, между тях. Подават си ръцете. Какво означава ръкуването? Човешката ръка означава всичките ония сили, с които в даден случай разполагате. Всичкото богатство на човека е в ръцете.

Някой път вие сте тъжен и скръбен. Понякой път на моето сърце, като му помахам само с малкото пръстче, става му радостно. И вие можете да правите това. Нали на една млада мома, като турите златен пръстен, веднага ще се зарадва. Защо? – Тя разбира смисъла на пръстена. Ръката е първата книга. Как трябва да поставите ръката си? Вие правили ли сте опит с вашата ръка? Аз не искам да разкривам тайната, но вие правили ли сте упражнение, да турите ръката си на коляното, да я турите на хълбока,

да я турите на рамото, да я турите отстрани на главата, да я турите отгоре на главата или отпред, и да видите в различните случаи, как би ви подействувало това. Тази ръка в дадения случай произвежда известно влияние върху вас. Ако вие можете да вярвате в тия скрити сили на човешката ръка, веднага разумният, невидимият свят ще бъде на ваша страна. Но вие не вярвате във възможностите на вашата ръка. Понякога път не се харесвате. Вие мислите за пръстите, искате хората да ви обичат. Пръстите са за вас. Вие трябва да обичате тия пръсти. Ако тия пръсти са чрезмерно развити в основата си, вие сте човек, който обича да яде и да пие и за себе си да мисли. Ако пръстите ви са заострени накрая, изхлувате се като шаран, и каквото обещаете, като риба се изхлувате, не го изпълнявате. Обещавате много, но на сто обещания едва изпълнявате някое. Ако всичките пръсти на ръката са заострени, то не е добър знак. Слънчевият пръст не бива да бъде заострен. Този, първият пръст, показалецът, може да бъде заострен. Той е висок връх и има право да бъде заострен, но този средният няма право да бъде заострен, той трябва да бъде тъп. Този първият може да бъде заострен, той може да стане шило, той шие, но задната част на шилото не бива да е заострена. Първият пръст е шило, затова е заострен, а средният пръст трябва да бъде тъп, за да може първият да върви. Защото ако и двата са остри, работата няма да върви. Сега това са научни данни. И в природата е така. Всеки един пръст е един проводник на една сила в природата, която функционира чрез твоя ум: ако ти знаеш да избереш времето, ти можеш да проектираш своята мисъл. Нали сте виждали, простият човек седи така, не знае, върти се с първия пръст, после с лявата ръка, туря

ръцете на кръст, мръдне с едната ръка, каже: „Хм“. Вземете пример от него. Ти казваш: „Дали Господ ще ме послуша?“ – Щом ти обичаш Бога, щом обичаш знанието, което Той ти дава, щом обичаш свободата, която Той ти дава, Той всякога е на твоята страна, ще те слуша. Щом ти искаш да бъдеш господар на любовта Му, щом ти искаш да бъдеш господар на знанието Му, щом ти искаш да бъдеш господар на свободата Му, Той такива господари ги праща надолу. Господ най-малко се интересува от господарите. Ако има нещо, за което да не се интересува, това е господарството. В 350 miliona години едва му е минала една мисъл за господари. За бедните, за страдащите всеки ден мисли, но те имат нужда.

Идеята е хубава. За да бъдеш господар, то значи да знаеш ония закони, по които любовта ще бъде на твоята страна. Тя като дойде, ти ще бъдеш господар. Тогава ти слуга като си, ако ти влезеш в един дом с любов, ако ти влезеш в един дом със знание, ако ти влезеш свободен, няма да бъдеш слуга, ти ще бъдеш господар. Всички ще се допитват до тебе. Разболял се някой, казват „Стояне“, ако Стоян ти е името. Стоян знае и съветва. Започват да градят къща, дойдат донякъде, пак ще се допитат до Стоян. Всички се съветват със Стоян и той от всичко разбира, всички го обичат и господарят, и господарката, и господарчетата. Всички търсят Стоян. Жената е от високо произхождение, но в сърцето на слугата Стоян царува любовта, в ума на Стояна царува знанието и в неговата воля царува свободата.

Ще си създадете една идея за Бога, нова идея. Тука понякоже път питате: „Каква нова идея?“ – Тъй както младата мома, като минава покрай някой момък, най-първо не се интересува от него. Един денвиждаш, тя има

друго мнение за него. Почеке да се интересува, да го следи, нещо ново вижда, нещо хубаво. Тя казва: „Едно време беше простак, невежа, от ниско произхождение. Сега виждам, че бил даровит, че бил талантлив, поет.“ И такъв става. Тя като започва да мисли, тия мисли на младите моми правят хората гениални, талантливи. Никой не е станал музикант, без да го е обичала някоя мома. Поетът е поет, защото някоя млада мома го е направила поет. Ако някой човек е изпълнен с обич, той ще стане гениален. И майката е станала майка, защото детето я е направило майка; ако не е детето, майка не става. Чудни са хората! Едно дете ще те направи майка. То казва: „Ако аз не съм, ти майка не можеш да станеш“. Когато едно дете те обича, ти може да станеш майка. Щом детето не те обича, ти никаква майка не си. За да станеш ти поет, момата трябва да те обича. Този поет за нея пише. Най-хубавите работи поетът пише за тази мома, която го обича. Цялата нощ бленува, цялата нощ, всичките стихове все като нишка проникват в неговия ум, защото тя е пред очите му. Той ще пише и за народа, и за Бога, и за други неща, но главното е тя. Това са сродни души. Има една душа в света, без която ти не можеш да прогресираш, туй трябва да го знаете. Ти, като си излязъл от небето, си излязъл с тая двойна душа, която те подкрепя и е била тил в твоя живот. Ти прогресираш, понеже тя върви с тебе и в училището, и в страданията ти, и в тъмница, ако си, и в беднотия, навсякъде върви с тебе, навсякъде не те оставя. Където и да си, и до смърт като дойдеш, ти казва: „Не бой се, ще те освободя“. Тя е дошла да те освободи от всички страдания. Това е истината, която вие не знаете. За тази душа хората говорят. Тази душа може някой път да се въплъ-

ти на земята. Такива души се въплътяват само 12 пъти в цялото развитие на своя живот, за който на човек не му е и през ум минавало. Дали тук, на земята, или горе, като дойде тази душа, тя е като маг, тя всичко ще измени. Целият ред, порядък ще измени, тя е всесилна. Това са всесилните души, мощните души, които работят. Всеки народ си има такива души. Всяко общество, и религиозните общества и научните общества, си имат такива души. Прогресът в света се дължи на тия, сродните, мощните души. Понякога път наричаме тия души Божествени души, които създават нещата. Казвам: Понеже живеете в света, намирате се пред голямо противоречие; радвайте се, има кой да работи за вас. Вярвайте в Бога, вярвайте в Този, Който в даден случай може да ви помогне. Този, който ви помага, който мисли за вас, чрез него Бог ви помага. Може да ви помогне и чрез някой, който никога не е мислил за вас. Търсете онзи, който в дадения случай може да мисли за вас. Той трябва да се яви в едно разположение.

Най-първо ще се освободите от противоречията, които съществуват. Вие се дразните и от най-дребни неща. При никакво противоречие може да направите следния опит. Хванете така пръстите си. С първите три пръста на дясната ръка, хванете показалеца на лявата ръка и кажете: „Чрез Божията Любов всичко се постига“ (три пъти). „Чрез Божията Любов, която се проявява в човешкото сърце, всичко се постига.“ (три пъти). Ще го правите често, толкова често, колкото пъти се намерите в противоречие с живота. Аз не искам да правите нещо невъзможно. Трябва да имате една чиста мисъл. Чиста мисъл, чисти желания и чисти постъпки да имате, и това е нещо възможно. Имайте предвид, че чрез всичко

онова, което ние правим, ние сме развалили живота. Всичко това, което иде, то е право. Младият момък, каквото прави, то е право. И младата мома, каквото прави, то е право. Ние разваляме нещата. Вие сега вземате един отрицателен свят. Представете си, че сте баща, дойде един млад момък и целуна дъщеря ви. Бащата трябва да намери този момък, да го потупа по гърба и да каже: „Аз много се радвам, благодаря, че ти си целунал дъщеря ми, моите почитания“. Ами че Бог чрез неговото сърце се е проявил. Втори път ще я срещне някой момък, ще я набие, бащата пак се разгневил, казва: „Какво право има той да бие дъщеря ми!“ Прати Господ да я целунат, лошо, прати да я набият, пак лошо. Единственото нещо в дадения случай, което бащата иска, е да кажем, че младият момък изпрати дъщеря му в странство да се учи, даде 200 – 300 хиляди лева. Тогава той ще го срещне, ще благодари. Но когато той дава парите, то е най-малката любов, която е вложил в това. Първият подтик – като я срещнал я целунал – то е най-голямата любов, вторият път, като я набил, то е анти-теза на любовта. Той първо я целува. Казва: „Аз мислех, че ти ще опазиш моята целувка. Ти я опетни.“ Той ѝ пуква главата. Защо ѝ пуква главата? – „Защо ти опетни моята целувка Мислех, ще се повдигнеш.“ Това е неразбиране на онзи велик закон в света.

Вие понякога се възмущавате, че някой ви обича. После, когато някой ви обича, изследвайте първо обичали ли ви той или ви залъгва. Че ще дойде някой да каже: „Аз много ви обичам“. Казвам: Хубаво, аз ще приложа любовта. Аз имам книжки, с които опитвам любовта. Онези, които много ме обичат – тук не съм правил опит, – но онези, които са ме обичали в миналото, ще ви кажа

какъв опит съм правил. Взема един котел с вода от две кила. Казвам: Плюни в котела. Аз имам книжка, като я турна в котела, ако книжката стане алена, най-хубавия цвят, има любов. Ако книжката остане бяла, няма никаква любов. Някой път освен че не почервениява, но почернее. – „Зашо трябва да плюя в котела?“ И друго правя: като плюе, в котела отивам и лекувам хората с тая вода. Ако оздравеят, обича ме, ако не оздравеят, не ме обича. Този опит съм правил в миналото. Пък сега, ако дойда със същия котел, вие вече го знаете. Това е аллегория. Никой няма право да търгува с любовта. Някой ми казва: „Че ти кого обичаш?“ – Аз се радвам. Или казва: „Ти еди-кого обичаш.“ Пък аз виждам, че толкоз не го обичам. За него е вярно, за мене е по-вярно. Бих желал да е тъй, както този човек казва, но не е така. Тогава аз се старая да приложа тази любов. Бог е Бог на Истината. Любовта е проявление на Бога, ето защо аз ще дам възможност на Бога да се прояви в душата ми. Някой път аз може да пострадам за Бога. Светиите не са ли страдали? Всички велики хора са страдали – то е все от любов към Бога. Ти с любов ще докажеш любовта си. Отиваш да воюваш, да освобождаваш народа си. Пак са неблагодарни хората. Нищо от това. Онези, смелите, героите, светиите, учителите, които освобождават хората, които дават знание, които обичат, все остават неразбрани. Че не разбират един свят си, имат основание.

Аз не искам да ви занимавам с туй, защото то не е знание, тия работи вие даже ги знаете. Но казвам: Ти седиш някой ден, ръцете ти празни, скука те хваща, искаш да те обича някой. Ти ядеш, защото искаш някой да те обича. Ти печелиш пари, защото искаш някой да те

обича. Ти свириш на цигулка, защото искаш някой да те обича. Ти се обличаш хубаво, защото искаш някой от този свят, или някой откъдето и да е, да те обича. Ти за себе си не обичаш. Ако човек изгуби това общо положение, той става индиферентен. Преди години тук, в България, преди доста време аз срещнах една мома, облечена хубаво, красива. Казвам: Много умна българка, откъде е дошла. Един ден виждам тази мома с дряхъл поглед, небрежно облечена. Минава година, две, като калугерка станала, от нищо не се интересува. Питам: Какво е станало с тази мома? Защо се е изменил нейният поглед, защо тя вече не се облича така? Как ще обясните? (Някои се обадиха нещо.) – Така ще се тълкува. Може да е изгубила нещо. Има една причина.

Сега аз фиксирам един закон, който работи в природата. Не фиксирам онова, което знаете. Туй, което хората знаят, за мене не е съществено. Туй, което хората знаят, това са сенки. Сянката е хубава, но тази сянка се изменя. Между реалността и сенките има едно различие. Сянката може да задоволява твоя ум и да ти прави илюзии, но не може да даде нещо съществено, не може да придаде на твоя ръст нищо. Под нея може да почиваш, приятно да ти стане, но тя не може да нахрани. Той казва: „Аз за тебе това ще направя, онова ще направя.“ Обещанията нищо не дават на човека. Всяко обещание, всяка дума, тя е празна сянка. Но думата, която излиза от тебе като сянка, тя няма реалност. Но има думи, които, като кажете, се свързват с вас, те са като клонче, което израства. Седи свързано с вас. Тя ще расте, защото е свързана с вас. Излиза от вас и е свързана с вас. Туй, което е свързано, то е реално, туй, което отлита, то е преходно в света. Има преходни думи. Тур-

ците казват: „Бош лаф“. Според стария обичай, ако турчинът е набожен и ако жена му му подаде празна стомна без вода, веднага ще го разведат. Една жена празна стомна да даде на мъжа си все едно, че казва: „Аз съм празна за тебе“. И затова ги развеждали. Вие ще кажете, че законът бил малко жесток. Ще става ли така и в живота? Една мома си представя, че обича един момък. Като се ожени, вижда, че е празна стомната и след една година те се развеждат. Защо се развеждат? Следователно един дом не може да се съгради без любов. Домът не може да се съгради и без мъдрост и знание. Дом не може да се съгради без истина и свобода. Ако ти не си свободен, ако ти нямаш знание, ако ти нямаш живот, никакъв дом не може да съградиш. Ти не може да създадеш в себе си нито здраве, нито обществено положение, нито може да постигнеш някакъв идеал. Тия неща във вас трябва да са свързани. Да ви обясня. Ето тия отличителни знаци. Когато вие разбирате любов без противоречия, любов без омраза, знание без заблуждение и свобода без робство, вие да сте свободни, нищо в света не е в състояние да ви съблазни. Виждате, че един човек краде. Да не ви съблазнява това. Потупайте го по рамото, ако го намерите при касата. Кажете му: „Радвам се, ти имаш нужда“. Ти му дай още една торба. Кажи: „Заповядай, в торбата има доста.“ Ако искате, вие може да правите тази маневра. Представете си, че вие сте милиардер, имате на разположение хиляди милиони. Той взел сто хиляди долара. Какво от това, бълха ли ще ви ухапе? Представете си, че взел един милион, ще кажете: „Ето и от мене още десет хиляди.“ Оберат ви деветдесет милиона, за вас остават десет милиона. Сиромах ли сте? Казвате: „Защо ще се залъгвам с такива залъгалки?“

Първият път, когато пътувах из Рила, правих екскурзия до Мусала. На връщане през Маричината долина с мене вървеше един евангелистки проповедник с висше образование. Върви и друг един евангелист, който си навехнал крака, върви и накуцва. Аз нося хляба, нося и един чадър. Връщаме се по долината на Марица, проповедникът върви след мене. Гледам, отгоре слизя една мечка, наближава до нас. Тя се замислила, вече ни наближава, не ни вижда. Ние вървим наближаваме, разговаряме се с проповедника. И когато дойде, колкото до края на салона от нас, аз се спрях и му казвам: „Мечка“. Тя мисли нещо, слизя към Марица надолу. Аз се дръпнах, да ѝ отворя път да мине напред. Като се отбих, обърнах се, проповедникът помисли, че аз вече бягам и той хукна. Мина покрай едно дърво, то се пречупи, а той падна на гърба си и вдигна краката нагоре. Мечката като го видя, веднага се върна по пътя, по който дойде. Питам проповедника: Ти защо падна? – „Ти казва, като се обърна, помислих, че бягаш, че мечката ме напада и паднах.“ Казвам една малка шега: „Мечка проповедник яде ли? Учени хора не яде.“ Но и мечката се уплаши и избяга нагоре. Аз се спрях, мене са ми разправяли, че мечка не се връща по пътя, по който е дошла. Аз се спрях и гледах мечката. Като падна проповедникът, гледам, светнаха ѝ очите. Казвам: „Слушай, да не плашиш този проповедник, ще му се пукне сърцето.“ Тя като погледна, се върна назад. – „Виж – казва – как бяга мечката нагоре.“

Имате една мъчнотия в света. Една мечка е. Може в живота да ви посрещне едно голямо изпитание като мечка. Туй изпитание е нещо разумно, то не е случайно. Невидимият свят ти създаде една задача. Аз зная, тази

мечка за мене разреши един въпрос. Този проповедник не падна пред мечката, той падна на гърба си. Пък другият ми разправя и казва: „Ами ако ни беше нападнала мечката?“ Той сега коментира какво щяло да стане. – „Няма с какво да се борим.“ Казвам: Щяхме да нарамим тази мечка. Най-после нека изяде един проповедник. Оттам насетне, докато слязохме до селото, не видяхме мечка по пътя. Сега това е противоречие. Мечката е много разумно нещо. Човек трябва да бъде много внимателен с мечката. Тя е много признателна, ако ѝ направиш добро, но ако я обидиш, е много отмъстителна, никога не забравя. Ако се отнесеш с мечката добре, тя чувствува и мисли. Аз имам много опитности с чувствата и мислите на хората. Ти като минаваш някъде, тя никога няма да излезе така, че да те уплаши.

Но въпросът сега е за успеха в живота. Целият обществен строй и вие се намирате в постоянни пертурбации, някой път ставаме неразположени духом. Това са течения, които съществуват в едно общество. Някой път вие ставате много възприемчиви: вие започвате да чувствувате неволите на хората. Някой изпаднал германец скърби и ти скърбиш. Някой спечелил и ти се радваш. Че по-голямата част от скърбите и радостите се дължат на хората, които страдат и се радват. Трябва да благодарим на Бога. Ние много малко се радваме за своите. Ти някога се радваш за един успех, който е проблематичен – може да бъде, може и да не бъде. Но първото правило е, че всичко в света може да бъде. Ти вземи огледалото и искай лицето ти да бъде красиво, да имаш определени черти на честност, черти на разумност в човека. На горната бърна има една черта, която мнозина имат, мнозина я нямат. Тя показва устойчивост в любов-

та. Аз няма да ви кажа коя е. Като погледна на някой човек горната бърна, виждам, че той е активен, каквото каже, може да го направи. Някой и да обещае, няма този капитал и не може да го направи. Казвам: Онова, което природата е вложила във вас, развийте го, развивайте тези черти. Вземете огледалото. Погледнете ръката. Най-първо тази ръка не трябва да бъде изкривена, навсякъде да бъде правилна, да се превърне в онзи първоначален тип, който сме имали. Ръката трябва да бъде хубава, кожата не трябва да бъде груба, мека трябва да бъде и възприемчива, не трябва да губи своята чувствителност. Вие можете да пипате ръката на кой да е човек, ще усетите, че от ръката излиза нещо. Някой път, като пипнете няко му ръката, чувствувате едно бреме, нещо неразвито. Значи, в характера на този човек има нещо неприятно, или пък, че този човек строи още нещо вътре в себе си. Има скрито-покрито. Някой мижи, затваря си очите. Той иска да скрие нещо. Единственото нещо, което не може да се скрие, което не лъже, това са очите. Очите всяка година издават истинското състояние. Погледнеш се, да харесаш очите си, да ти е приятно като погледнеш. Само очите са израз на истината. Имат мекота, имат любов, знание. Ти сега искаш да бъдеш богат като еди кой си. Ти искаш да бъдеш силен като еди-кой си. Но това са завършени резултати. Този богатият човек е изживял най-малко двайсет години, за да стане богат. Този човек е силен. Аз зная един американец изгубил десет години да се упражнява, да добие сила, да дига два коня и едно конче. Той се упражнявал, понеже като студент се докоснал до един, който му удари плесница и го повалил на земята. Той се докачил. Докачил се, но ако рече да се сърди, втора плесница ще дойде. Десет години се учил и

след десет години добил сила да дига два коня и едно конче. Отива при онзи атлет и му казва: „Ти познаваш ли ме? Преди десет години ми удари една плесница, но сега, преди да ме удариш, аз ще ти покажа какво съм постигнал.“ Хваща го за крака и го вдига във въздуха. „Смееш ли сега да ми удариш плесница? Аз съм онзи, на когото преди десет години удари плесница.“ Човек само мисли и чувствува, което може да придобие. Ако един светски човек може да постигне, каквото иска, колко повече можем ние, които говорим за окултна наука, за Божия Любов, за Божия сила. А при това сме хора дребнави и слаби. Ние чакаме, чакаме, докато похлопа смъртта. Човек на земята може да постигне всичко, кое-то е определено.

Първото нещо: създайте чистота в своята мисъл. Тази мисъл, която вие искате да реализирате, вижте ваша ли е или чужда. Чуждите всякога остават чужди. Ако имате една ваша мисъл, вложена от Провидението, върху тази мисъл работете за нейното постигане. Може някой от вас да изучава език, може да изучава математика, наука, изкуство, музика, много работи. Заедните се да проучите или да преобразите себе си. Да кажем, главата ви е побеляла. Заедните се за пет години да почерните косите си. Ако ги почерните, придобили сте знание. Всеки ден ще казвате: „Ще почерня косите си“. Един брат ми разправяше, че една година ял сушенна коприна и почернил косите си. Но то е изкуствено. Косата може да почернее чрез мисъл. Добре е за косата, защото всеки косъм е правило. То е растителното царство на човека, на неговата глава и показва силата. От своите коси той придобива своята сила. Онези хора, които са много нервни, или някои от вас сте неразположени, то е, защото

някои от вашите деди и прадеди са работили в едно направление, прекарали са един беден живот. Отвън сте спокойни, но отвътре сте сприхави. Като останете сами, не сте спокойни. Каквото искате, може да го направите. Може да боксирате. Сега минавате за един светия, а не сте. Ние знаем такива светии колко и какво могат да постигнат. А вие не се преплитайте с мислите на другите хора. Считайте, че всеки един човек има един идеал, поощрявайте го да работи, пък същевременно вие се заемете да постигнете онова, което мислите да постигнете. Да не правите състезание да се блъскате. Да си дадете място всеки свободно да работи за постигането. Ако някой има известни таланти, поощрявайте го. Ако не е постигнал, той ще постигне. Той и на 40, и на 50 години да е, да свири. Сега казвате младите хора да свирят. Нека и старата баба, и старият дядо да свирят. И старият може да се учи.

Млади и стари – това са термини, които се употребяват. Старите и младите – това са процеси. Ако ти си стар, ти си в един процес. Щом като се свърши този процес, ти си извън него. Човек като старее и умре, излиза из този процес. Той се ражда като дете. Човек никога не оства. За пример ти си стар, на сцената си. Докато си на сцената, играеш ролята на един цар. На сцената си цар. Изиграеш тази роля, излезеш от сцената, снемат тази мантия, пак си обикновен човек. В живота всички вие сте актьори. Тази роля е реална, докато играеш. Докато ти мислиш, тя е реална. Щом престанеш да мислиш, ти си извън процеса. Ако държиш процеса и казваш: „Остарях, остарях“, непременно ще останеши. Най-после не приемайте да играете ролите на стари хора. Защото в любовта, в цялото развитие на небесния свят

има само двадесет и четири души старци. Тук, на земята кандидатите за стари хора са много. Там няма кандидати за стари хора. Двадесет и четири души има, сега се готви още едно място за още един стар човек. Рядко, много рядко се изявява един стар човек. Те го гледат като писано яйце. Тук ни е дотегнало от стари хора, тук млади хора няма. Тогава вие не оstarявайте, имайте стремеж да постигнете всичко, но не се стремете да го обсебите за себе си. Животът нека бъде във вас както водата, която минава през чучура. Радвайте се, че водата е минала през вас. Един взема, втори, трети, четвърти, радвайте се. Както нещата излизат от Бога, така и през вас да минават. Това е истинският път на постижението. Ако ние това не разберем, ние ще останем такива дребнави хора както досега. В дадения случай жените са минус, мъжете – плюс. Сегашните жени са почнали да стават плюс, а мъжете минус. На някои жени са им израснали мустаци. Една жена, като гледа мъжа, казва: „Аз съм като мъжа, не искам да му слугувам“. Тя счита слугуването като нещастие, а то е привилегия. Мъжът като работи, работи, казва: „Защо не съм като жената, само вървящи да готвя.“ Той стане по-мекичък, в някое друго съществуване паднат мустасите, стане жена. Не че се изменя. В природата жената винаги си остава жена и мъжът винаги си остава мъж. Половете не може да се изменят. Женският полюс може да вземе формата на мъжа и мъжкият полюс може да вземе формата на жената, но мъжкият полюс си остава винаги мъж и женският – винаги женски. Формата на мъжкия принцип може да се измени, съдържанието може да се измени, но смисълът на мъжкия принцип никога не може да се измени. То е Божественото. Любовта винаги остава

Любов, Мъдростта винаги остава Мъдрост и Истината винаги остава Истина. Това е Битието. Трябва да се радваме, че това е така. Истината е винаги Истина. Туй, което освобождава всички същества в света, то е Истина. Туй, което дава светлина на всички същества в света, то е Истина. Туй, което дава светлина на всички същества в света без разлика, то е Мъдростта. Туй, което дава живот на всички същества даром, то е Любовта. Те съставляват едно цяло Битие.

Сега имаме 365 дни в годината. Сегашната година показва, че този принцип е Божествен. Шестте е принцип на илюзиите, петте е принцип на противоречията. Колко е общият сбор от цифрите на годината 1932? – петнадесет. А общият сбор от петнадесет е шест. Четиринадесет е число на самопожертвуване. Ти не си готов да разбереш дните, ако не си готов да жертвуваш себе си. Всеки ден от годината си има специфично постижение. Ти не може кой и да е ден от годината да употребиш за търговия или за музика. Всеки ден си има свое предназначение. В природата всеки ден има различна енергия. Всичките дни са разпределени. Във всеки ден различни разумни същества функционират. За пример, в един месец функционират едни същества, в друг – други. Следователно дните се различават. Онези, които искат да постигнат нещо, трябва да имат приятели в невидимия свят. Като имаш приятели между професорите, като се съберат, тоя ще каже една добра дума за тебе, той е на твоя страна. Щом нямаш никого, професорите ще те гледат подозрително. В невидимия свят, ако имаш само един, който е разположен към тебе, той ще каже една блага дума за тебе. Но, за да каже, той трябва да разчита на твоя ум.

Преди всичко вие желаете всички хора да мислят право. Да мислят право като вас. Моето право е да изнеса пред вас Божественото знание, което да ви ползва, за да дам подтик. Ако дам този подтик, то е за вас благо. Аз ви говоря, за да не спъна себе си. Най-първо, за да не спъна Божието дело, второ, да не спъна себе си и трето, да не спъна вас. Три неща имам предвид. И във вас същото трябва да бъде: Божественото не трябва да спъвате. На Божественото дайте ход. Жертва навсякъде се изисква. И в тази жертва ще добиете стократно. „Няма нито един от вас“ – е казал Христос – „който да даде жертва и да не получи стократно и в този, и в бъдещия живот.“

Имате дванадесет месеца в годината. За какво ще посветите всеки месец? Първият месец за какво ще посветите? Ето една задача. Най-първо ще посветите четири месеца за Бога, четири месеца за себе си и четири месеца за вашите близни. Три по четири прави дванадесет. За Бога ще посветите нещо, то включва вашите интереси. Най-първо ще служите на Бога. Вашите интереси ще бъдат тил, а Божиите – на първо място. Казвам едно нещо: Божиите интереси никога в живота си не туряйте на опашката. Винаги ги туряйте в центъра, на централното място. Да кажем, първите четири месеца турийте за себе си, вторите – за Божественото, и третите – за близните си. Но никога не туряйте Божественото накрая. Господ казва: „Аз съм алфа и омега“. Алфа подразбира онзи, който създава. Аз съм алфа, а омега са близните. Бог е онзи, Който твори. Всичко туй трябва да бъде в центъра. Като казвам „аз“, разбирам Бог, който живее в мене. Като казвам „близните“, пак разбирам Бога, който живее в близните. Аз

съм начало – Бог, а Бог, Който живее в моите близни, Той е тил. Тази идея непременно трябва да държите във вашите умове, за да бъде. Казваш: „Аз искам всичко да направя“. То е неопределенна идея. Казваш: „Бог може всичко да направи“. Той всичко е направил. В дадения случай аз искам да работя чрез Бога, да създам рай. Хората не трябва да знаят, нито какво Бог е направил, нито да ги убеждаваме, какво Бог може да направи. Но пред хората аз трябва да покажа, какво Господ чрез мене може да направи. Казва: „Ти вярва ли в Бога и какво Той е направил?“ – Какво Бог е направил, не зная, аз ще ти покажа какво аз мога да направя, какво Господ чрез мене може да направи. Дрехите на някого са съдри – купувам му нови дрехи. Виждам, че няма хляб – угощавам го. Ти вярва ли в Бога? – „В себе си вярвам“. То е механическо разбиране. Аз вярвам само в себе си, вярвам в Бога; Който в мене живее. Бог, Който живее вън от мене, не съм Го намерил. Ако някой може да покаже този Господ отвън, разбирам, но аз не съм го намерил още. Някой казва: „Господ е в природата“. – То е отражение. Ти чувствуваш твоя Господ, проектиран навън, в природата. Ти още не знаеш този Господ, Който живее в природата. Аз проектирам Бога. Туй, което аз чувствувам, проектирам. Ние знаем засега само това, което ние преживяваме. Ние трябва да започнем сега от нашите вътрешни преживявания, не от мимолетните.

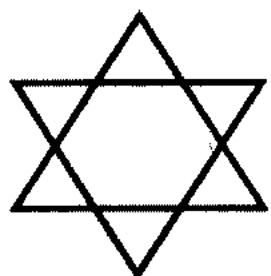
Ще се освободите после и от закона на греха. Грехът е завършен процес. Има същества, които още не са го разбрали. Вие няма да казвате, че съществува грех. Изхвърлете греха. Съществува един завършен процес, грехът не съществува в цялото Битие. Ти изхвърли греха. После казваш: „Може да не стане“. – Може да не стане,

ако не знаеш; ако знаеш, ще стане. Нещата не стават, понеже не ги знаеш. Аз съм привеждал този пример. Отива една комисия при един богаташ, говорят му за Бога, той изважда сто долара и им дава. Казват: „Много скържав.“ Отиват други, по петдесет-шестдесет долара им дава. Отива една комисия от високопоставени дами, облечени хубаво, с пръстени, на тях им дава хиляда долара. Отива една красива мома, ръкува се с него най-любезно, усмихва му се, той изважда и дава сто хиляди долара. Питам сега: Де работи Господ? Тя казва: „Ти на моя Господ ще дадеш“. Погледне го в очите и той казва: „Заповядайте, на ваше расположение съм.“ Сега по някой път вие мязате на тези, на които дал 100 долара, мязате на високопоставена комисия почтени дами и най-после трябва да мязате на онази млада мома, която му се усмихнала мило, ръкувала се с него и на която дал сто хиляди долара. Съществува закон. Да вярваш, то е закон. Ако не съществува закона, няма какво да ви разправям. Аз не искам да ви го натрапвам, защото то ще бъде по закон.

Един американец от Ню Йорк изучавал закона на Опуленс. Неговият учител го учил как този закон работи. Той си помислил за една парична сума, която не дошла в искания срок. Като не дошла сумата точно навреме, той напушта Ню Йорк, обезсърчил се, отива в Калифорния, в едно малко градче, в което един циклон разрушава цяла къща и една греда му счупва крака. Като пада гредата, той вижда един чек от сто хиляди долара. Бог всяко ще ти даде онова, което искаш, но ще ти счупи крака. Той ще ти даде, но и ти трябва да дадеш. Няма какво да се сърдиш, няма какво да се определя времето с точност до минута.

Никога не определяйте времето, понеже не знаете кога е щастливият момент. Кои числа от следните: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 са щастливи? Човек е направен в шестия ден, значи е направен в деня на илюзиите. И от тогава досега е все така. Кои са направени в петия ден, кои са направени в четвъртия, в третия, във втория? В първия ден какво е направено? Изучавайте значението на числата и се ползвайте от тяхното специфично влияние. От всяко едно ще научите някои неща. Трябва да знаете кое число към коя категория спада, с коя категория същества е свързано едно число, за да може да оживее у вас. Шест – това е човекът.

Това е Соломоновият знак (фиг. 1). То е човекът, то е разумът. Седем е свещено число. В седмия ден Бог си

фиг. 1

почива. Тогава човек трябва да знае силата на седмия ден, силата на почивката. Почивката винаги разбира едно изобилие. Почивката подразбира ден на любовта. Това е седмият ден. Всякога разумното в света е почиване. Разумният живот е дошъл в човека в шестия ден; и формата на човека. Съзнанието на човека да стане жива душа, дойде в шестия ден. Който разбира шестия ден, той знае какво е поляризирането. В шестия ден се създадоха мъжът и жената.

Сега, някои от вас правили ли сте сметка колко пари може да съберете в годината? Вие искате само да ви се дава. Нито един от вас не е дал досега една десета от това, което сте спечелили. Вие сте спечелили, да кажем, един милион. Колко бихте дали, колко лева бихте отпустили за никаква обща работа? – Сто хиляди. Колко ще дадете от милиона. Ако цялата година вие се заемете усилено да работите, може ли да спечелите един ми-

лион? То е една възможност. Вие говорите само за възможности, а може и да се реализира нещо. Възможно е, има скрити богатства в земята. Ако вие сте чувствителен субект, може да намерите заровеното, доста злато има. Човек не е достатъчно съзнателен, затова не може да намери тези богатства. Всякога помнете едно нещо. Не може да успявате, ако не работите. Никога не може да успявате прогресивно, ако не жертвувате поне една десета за Бога от онова, което печелите. Ще претърпите една криза. Каквото печелите, една десета трябва да дадете за Бога. Туй трябва да го имате като закон. Ако искате пък да бъдете съвършени, всичко трябва да жертвуввате. Всичко ще дадете, всичко ще получите. Ще започнете със закона, една десета от това, което печелите, ще го турите в движение. Тази мисъл ще я турите като подковаса във вашия живот. Тя ще бъде тил. Тя е, която ще ви подкрепи. Ако сте професор, ще преподавате лекциите си с пари, като дойде десетият ден, даром ще работите. Първия ден – с пари, втория ден – с пари, дойде десетият – даром. Концерти давате. Девет концерта за вас, един за Господа. Пишете книги, девет книги за вас, една за Господа. Вие искате да печелите. Всички ония хора, които са забогатели, са знаели този закон съзнателно или несъзнателно. Давайте, за да ви се даде.

Първото: нещо туй да се научи по закона на Любовта, по закона на постъпките; всяка трябва да бъдем щедри. То е благородство. Като срещнете някого, да имате жест. Всеки един от вас казва: „Аз нямам“. Често срещам хора, които искат нещо от мене. Това не се отнася само за пари. Но по някой път аз не искам да дам, имам известни съображения, понеже човек започва да

вярва повече в мене, отколкото в Бога. Ще се спъне в своето развитие. Той вярва в мене повече, отколкото в Бога. Хубаво, докато съм тук. Ами като замина, какво ще прави? После всяка грешка не мога да давам. Той трябва да вярва в онзи велик закон в света. Всичките хора са носители на Божественото проявление на Бога.

Първото нещо: направете лицата си красиви, добовете си здрави, стомахът добре да смила храната. После имайте една зорка мисъл, положителна, изключвате всичките противоречия или гледайте да ги примирите. След туй във вашите чувства трябва да внесе-те любовта. Не спирайте една канализация. Дайте ход на Любовта да се прояви. Бъдете верни на себе си. Бъдете такива, каквите Господ ви е създал. Не бъдете такива, каквите Господ не ви е създал, но каквите сте направени. Аз не искам сега да имате 1000 лева и да направите едно угощение, да се поставите в изкушение. Когато имате изобилно, давайте изобилно; когато нямате изобилно, пак изобилно давайте мислено. Някой казва така: „Ако ми даде Господ, ще дам“. Много хора казват „Ако ми даде Господ, ще дам“. Ще пазите три правила. Бъдете изправни в Любовта. Каквото обещаете в Любовта, направете го. Каквото обещаете в Мъдростта, направете го. Каквото обещаете в Истината, направете го. Никога не изменяйте. Дойде ли една красива мисъл, изпълнете я, не разправяйте, но направете един опит, каквите и да бъдат последствията; може да има и лоши резултати, направете го.

Отива един индуски ученик при един велик учител в Индия и казва: „Какво трябва да правя?“ Той казва: „Ще отидеш при един военен и ще му удариш плесница. Ще отидеш при един философ и на него ще удариш плесница

и най-после ще отидеш при един светия и на него ще удариш една плесница.“ Отива ученикът при военния и му удря една плесница. Военният му удря две, поваля го на земята и казва: „Кажи на учителя си.“ Отива при философа, който се занимавал, удря му една плесница, той вдига ръка да го удари, но помислил, че има задача да разрешава и свалил ръката си, без да го удари. Като ударил плесница на светията, той даже не почувствуval. Казвам, първото е по закона: който те удари, удари го и ти. Учителят тогава му обясnil, че военният работи по Мойсеевия закон „око за око, зъб за зъб“. Вторият е, който иска да работи със закона на любовта, а третият е, който служи на Бога. Праща ученикът да попита светията, ударили ли го е някой. Той казал: „Не съм усетил“.

Трябва да бъдете смели. Да бъдете готови да ударите една плесница на военния, макар той да ви удари две. Пък и на философа да ударите, и на светията да ударите. Да направите един опит. Ще бъдете като светията, нищо да не ви интересува. Някой път вие защитавате своите права. Ако сте военен, защитавайте правата си. Ако сте философ, повдигнете ръката си да ударите и пак я свалете, гледайте си работата; пък ако сте светия, никак не обръщайте внимание. Ето една философия. По ум трябва да бъдете като светията, по сърце трябва да бъдете като философа, по постъпки трябва да бъдете като военния. Трябва да бъдете смели. То е послушание. Като ти каже да направиш нещо, ще го направиш, макар да е военен. Военният казва: „Така не се бие. Който дойде при мене за една плесница, две давам.“ Философът казва: „Аз не си губя времето, за днешния ден много работа имам.“ Какъв е днешният ден? – Поне-

делник. Той е ден на месечината. В понеделник какво правите? Опирате си дрехите. Щом дойде понеделник, почиствате къщата си, опирате си. Същото нещо се отнася до сърцето и ума ви, ще ги поправите, ще ги чистите. Вторник като дойде, какво правите? На работа.

Вие имате грамадна сила, която Бог е вложил в ума ви. Разумна сила, която човек може да употреби за добро. За сърцето е дадена друга сила – цял един свят. И тя може да се употреби за добро. Когато между сърцето и ума има правилно съчетание, тогава добивате сила, много можете да направите. Не се месете в туй, което не знаете. Някои работи може да ви говоря, но не искам да се повтарят нещата. Казвате: „Да бъдем добри.“ За мене този израз „да бъдем добри“ е неразбран. „Да се обичаме“, и това е неразбрано. Аз разбирам да обичаш, да го правиш. Значи, което не правиш, то е неразбиране. Светът е велик. То е друго неразбиране. Казва се, че безброй са звездите. Може да има няколко хиляди звезди. Може да се преброят. Ама имало подвижни звезди. Астролозите имат друг принцип: туй, което мога да схвана със съзнанието си, то оживява в мене. Сърцето трябва да живее в мене, да го чувствувам като живо. Вие познавате един човек, едва когато се образува връзка между вас. Хармонична връзка наричам тази, като те срещне един човек, да му е приятно, че те е срецинал, и тебе да ти е приятно. Твоето сърце малко се свие и неговото сърце трябва да бъде отворено, и вашата воля трябва да бъде отворена. Трябва да има Божествена връзка. Няма ли тази връзка, хората остават винаги чужди един на друг. Казвате: „Не ме обича този човек.“ Думите „не ме обича“ не ги разбирате. Не ги казвайте. Някой човек не ме обича, понеже има хубава дъщеря и го е страх да не

му я задигна или защото жена му е красива и няма доверие в никого. Той не ме обича, защото е богат, може да задигна нещо, ако го посещавам. Или отивам като човек, който проси. Той не иска да го беспокоя. Всякога, когато хората очакват да занесеш нещо, ти си добре дошъл. Следователно бъдете хора със запалени свещи. Свещта ви да гори. Не отивайте в един дом, когато сте болен. Не отивайте при ваш приятел, когато сте озлобен. Стойте в гората, ходете и на нея се оплаквайте, ходете между камъните. Когато умът ви е спокоен, сърцето свободно, идете при приятеля си, хванете го за ръката, отдайте му почит и обич и ще бъдете добре дошъл. Сега искам всички да влезем при Бога, да отидем с любов, със знание, със свобода. Бог такива обича. Умът да е готов да възприеме Божието знание. Да идем при Бога с отворени сърца, да възприемем Неговата Любов. Да отидем при Бога с отворени умове, да възприемем Неговата Мъдрост. Да отидем при Бога с добра воля, готови да изпълним това, което Той иска, да извършим волята му. Тогава ще бъдем свободни. Не се ограничавайте. Защото някой път констатирам, че има големи ограничения. Естествено между нас трябва да съществуват ограничения, много естествени ограничения, наслоени от хиляди поколения. Гледайте да се освободите от ограниченията. Поддържайте Божественото. Защото ако Бог е на ваша страна, всички врати ще се отворят. Ако ви обичат, добре е. Ако не ви обичат, пак е добре. Същевременно, като ви е неприятно, отделете неприятността като нещо обективно, разгледайте я отделно от вас, не се солидаризирайте с нея, отделете я, разглеждайте я спокойно.

В новия живот трябва да се създадат нови условия.

Светът само по този начин може да се подобри. Ако всички бяхте готови, сега щеше да дойде спасението, освобождението на целия свят, но хората не са готови. Ако днес се даде богатство на хората, ако днес се даде свобода на хората, ще се уверите, че те не са готови да служат на Бога. Всеки иска да ги вземе за себе си, както той иска. Така не се служи и с богатството и със свободата. Нали Бог ви е дал и Бог е оставил за провиненията да си носите своите последици. Как ще се оправи светът? Този път, по който вървим, само така може да се оправи светът. Имаме правила за един щастлив дом, имаме правила как да се раждат деца. Каква религия трябва да има в света? Тя трябва да бъде религия на любовта, на знание без заблуждение, религия на свободата. Да не правим никакво различие, всички народи, всички хора да се считаме за творения на Бога, в които Бог работи. Един народ засега може да не е повдигнат, но всички народи с времето ще се повдигнат. Един човек може да е прост, но всяка душа има заложби да вижда Божественото във вас. Голяма заложба има у вас. За въдеще ангели да станете. Някои от вас сте кандидати за ангели, някои от вас сте кандидати за светии, някои от вас сте кандидати за гениални, някои от вас сте кандидати за талантливи, някои сте кандидати за обикновени. Жажда трябва да има у вас, жажда както у жадния, жажда за познаване на Любовта, за познаване на Божията Мъдрост и Божията Истина. Жажда трябва да има в човешката душа. Така може да се постигнат нещата. Защото пътят на Истината за добрите хора е път на всички постижения. Но пътят на Истината за онези, които не разбират закона е път на всички нещастия в света. Следователно, ако вървим с познаване, пъ-

тят на Истината ще бъде път на освобождение. Ако вървим с незнание, ще е път на заробване. Защото в човека грехът се ражда от неестествените желания да употребим знанието само за себе си. Хората искаха да станат като Бога. То е външната страна. В Бога има друга страна, за която те нищо не знаят. Тази страна сега я изучават. Хората не знаят да жертвуват всичко за Бога. Сега се учат на това.

Проявената Любов на Духа, проявената Мъдрост на Духа, проявената Истина на Духа носят пълния живот.

2. Съборна беседа от Учителя,
държана на 29 август 1932 г., София, Изгрев.

НОВАТА РАБОТА

„Добрата молитва“

„91 псалом“

„Пътят на живота“

„Отче наш“

„Молитвата на Царството“

Ще прочета шеста глава от Евангелието на Лука.

Умореният преди да е започнал работа, трябва да почива. – Едно правило. Който обича музиката, трябва да свири. В живота има една голяма опасност, тя е следната. Има един смешен анекдот, който аз ще приведа. Един философ в древността казал, че всичко, което Бог е направил, е чисто и свято, следователно човешките ръце не трябва да пипат нищо, което Бог е направил. След като говорил много години, дошло време да опита своята философия на практика. Излязъл един ден да се разхожда, дошъл до едно голямо дърво, на което плодовете били високо, седнал долу под дървото, дано дойде Господ да му откъсне. Греело слънцето, плодовете узрели, духал вятър, но плодовете не падали, нито един плод не се откъснал. Той мисел, че да откъсне един плод е грях. Чакал Господ да дойде, но Господ не дошъл. Явил се такъв глад в него, започнал да мисли по кой начин може да задоволи глада си. Писал писмо на Господа, да му даде в случая право. Има ли право да откъсне, или да чака Господ да дойде. Може ли да ми кажете колко време ще чака под това плодно дърво. Щом мислите, че едно дърво е свято и си позволявате да

късате, непременно ще изгубите това, което имате. Нещата са важни дотолкова, доколкото те може да се приложат.

За пример, вие имате желание да пеете. Но коя е подбудителната причина, за кого ще пеете? Защо ще пеете? Пеенето е улесняване на една работа. Работа, която не върви, трябва да ѝ пеете. Музиката в света се явила, когато хората така са заплескали своите работи, че е трябало да има някакъв отдушник. Като не върви работата, ще турят масло, това-онова. На кого му се пее? На сиромаха не му се пее, но богатият, който е на някой банкет, в някоя опера, на някой концерт, на онези, на които работите са уж наредени, може да им се пее. Но на които работите са заплескани, защото има случаи, когато и на тия, богатите хора, работите са заплескани. На тях и на всички, които са осъдени на смърт трябва да им се пее, за да се утешат. Трябва да им се пее. Ти си богат, но за теб предстои смъртна присъда. Ти си красив, но за теб предстои смъртна присъда. Всичките хора са осъдени, до един. Сега всички осъдени хора аз ги виждам със своите знакове, титли, величия, мърдат като заклани. После казвате: „Какво са направили в света?“ – Едни носят знаковете на знатността, но всички – и малки, и големи – отиват на заколение. Питам: Какво ви ползвуват вашите знаци, че знаете това или онова, когато вие сте осъдени на смърт?

Песента е направена за смъртта. Като се запее, смъртта така се захласва, че се отказва да вземе тръгналия за другия свят. Всякога, когато запеете, ще отложите присъдата. Смъртта като чуе една песен, ако е някоя българска, казва: „Чакайте да послушам песента“. Затуй песните трябва да бъдат по-дълги. Щом не

пеете, присъдата ще иде навреме; щом пеете, присъдата се отлага. Защо трябва да пеете? – За да се отложи страданието ви. Защо трябва да пеете? – За да се спрат нещастията ви. Пеенето така има смисъл. А защо трябва да бъдете добри? – За да се откупите, нищо повече. Ще давате, за да се откупите. Има смисъл да бъдете добри. Вие искате да бъдете добри за себе си. Ще работите, ще спечелите нещо и туй, което спечелите, ще го дадете или за себе си, или за някой друг. Ако не разбирате живота, тогава какво ще ви ползува доброто? Доброто е една сила, която трябва да приложите някъде. На съвременните хора липсва едно разбиране. Дават ви един обяд, нещо вътре у вас ви казва да не ядете, вие не знавате, че в това ядене има сложена отрова, но не слушате вътрешното чувство. Много пъти гощават така вълците с месо, но и съвременните вълци са станали хитри. Като погледнат, знаят, че има отрова, отминават, не го вкусват. Тази отрова може да е съзнателна, може да не е съзнателна. Някоя несръчна къщовница сготвила в един некалайдисан съд, яденето е седяло доста време в него и тя ви дава да ядете от това ядене. Погледнете първо в съда, в който е готово яденето, и ако не е калайдисан, не яжте. По-добре стойте настрана, отколкото да ядете. Някой човек иска да ви даде пари назаем. Вижте първо в ръцете му, какви са парите. Ако са направени от желязо, от мед, не ги вземайте, ако са от злато, вземете парите.

Един проповедник говорил на събрание, слушателите му били много, десет-двадесет хиляди, но от тях най-малко хиляда души спят; на десет души единият всечи спи, понеже трябват делегати за другия свят, там слушат, какво става. Някой ме пита, защо спят тук. Те

са делегати горе. Не ги смущавайте делегатите. Вие като слушате, едновременно с вас вашите ръце слушат ли, вашите крака слушат ли? Слуша главата ви, взема участие, гърдите ви, коремът ви съвсем друго правят. В дадения случай, когато говори един проповедник, коремът каз-ва: „По-скоро да свърши, трябва ядене. Мене не ме ин-тересува това, – казва той. Вашата глава желае едно, вашите дробове желаят друго. Умът слуша, какво ще каже проповедникът, гърдите възприемат въздуха и го изхвърлят.

Та казвам: Трима души в човека има, които си дават мнението. Дробовете казват: „Ако ние не сме тук, той не би могъл да говори; ние, меховете, постоянно работим, ние сме, които го караме да изказва своите мисли. Често ние се намираме в положението на онзи българин – един учен българин – Цеко Грънчаров, умен човек беше, имаше правилно чело, но по произход малко мургав цвят, сатурнов тип, не можеше да види хубавото. Заражда се в него желание да иде в Америка, но средствата му са малко. Казва: „За да ида в Америка, трябва да зная език, да уча американците.“ Решено – свършено. Отива първо във Франция да научи френски, да свърши някой колеж. Но за да не си харчи парите, понеже бил евангелист, отива в една евангелска църква в Париж и те го наемат на големия орган да върти дръжката, да духа и органът да свири. Цеко Грънчаров падаше малко философ. Като сяда органистът да засвири, той си мисли: „До какво положение дойдох сега да карам един мех.“ Спира да върти и мисли. Идва при него музикантът и му казва: „Господине, с философия не става, но трябва ръчката да въртите.“ Разправяше ми той този случай. Цеко Грънчаров сам ми разправяше това, гениален чо-

век беше. В Ню Йорк пада от третия етаж, счупва му се ръката, но остава жив. Благодарение, че паднал на багажа си. И до сега е жив, той е в Америка. Хората мязат на Цеко Грънчаров. Всеки си има по една философия.

Младият е, който е изгрял, възрастният, който е дошъл в зенита си, на най-високото място се е качил, а старият е, на който едва виждам гърба му, заминава. Аз обичам старите за това, че гюрюлтия не правят. Най-голяма гюрюлтия правят тия, които са на средата, особено отгоре като се качат. Те са всичките заповедници и все оправят света. Онези, които идват сега, той ги посреща. Това са състояния, които съществуват във вашите души. Вие не разбирате по някой път себе си. Искате да се покажете, че знаете много. Това обаче не сте вие. Защото аз съм виждал една кокошка изхоехори се пред един вол и казва: „Знаеш ли колко съм голяма?“ Подскочи, клъвне вола. Той казва: „Аз съм толкова голям, има ли смисъл да се занимавам с една кокошка?“ Отбие се. Тя казва: „Да знаеш, тук кокошка се бори с тебе.“ Ти преодоляваш една мъчнотия, мислиш, че това е геройство. Ако една кокошка може да върне един вол от пътя му! Според мене, кокошката не трябва да бъде на пътя, дето волът минава. Някой път имаме самомнение, мислим, че може да издържим на едно изкушение. Има изкушения силни като вола. Ти не всяко може да върнеш вола от пътя му. Кокошката се заблуждава.

Та сега по някой път човек седи и не е разположен да слуша. Но представете си в едно събрание дето има сто души, и някой влезе и каже: „Пожар!“ Вие веднага ще гледате из коя врата да излезете навън. Защо? Страданията в живота, това са пожари. Единственото нещо,

което осмисля живота и внася радост в живота, това са страданията. На земния живот по-хубаво нещо от страданията няма. Човек, който не е минал по пътя на страданията, той не е човек. Съвременният човек е станал човек, след като е минал едно голямо страдание. Ние имаме да минем още едно голямо страдание. Когато видите туй голямото страдание, няма да остане частица да не трепери, и космите ви, и веждите, всичко ще се разтрепери. И като ви се говори за това страдание, казвате: „Дано Господ, каквото говори, на тебе да го каже, ние още веднъж неискаме да слушаме Божия глас.“ Сега вие очаквате, че ще дойде Христос. Ако рече да дойде Христос, вие ще хвръкнете във въздуха, ще остане каша, търкаляне, събаряне канари, разхвърляне на пластове, извиране на вода, пламък, огън навсякъде, разрушение, всичко разхвърляно, така ще бъде целият свят. От сегашната култура, от всичко това, което виждате, ще стане такъв хаос, че нищо няма да остане. Това е краят на нещото, което ще видите. След като видите всичко това, ще кажете: „Какъв смисъл има животът.“ След това ще дойде нова фаза. Зад разрушението какво седи. Това аз уподобявам на хубавите дървета в една плодна градина, където виждате изсечени плодните дървета, виждате как ги хвърлят в пещта. След всичко туй казвате: „Зашо трябва да се изкоренят тези дървета?“ Но, представете си, че отвън е студено, вие влизате в една стая с хубави мебели от дървета, добре отоплена и маса с книги. Тогава вече изгарянето на дърветата е намясто. Страданията на хората на земята ще образуват отоплението на бъдещето. Другояче, ако няма такава връзка между страданието и бъдещите последствия, страданията нямат смисъл.

Вчера идва една сестра и казва: „Някои външни хора дошли от провинцията, искат да ви видят, че ще си заминават.“ Казвам: Питахте ли защо искат да ме видят? – „Запознали се с един брат и той им говорил за Вас. Те като че ли са делегатки от провинцията.“ Е, щом са делегатки, да дойдат. Три възрастни сестри идват и сядат. Казвам: Добре дошли, откъде сте, заповядайте. Едната казва: „Я ни кажете има ли още да страдаме на земята?“ Рекох: Ти още не си страдала, има още да ти пати главата. Както те виждам, ти си много припряна, много сприхава, има да ти пати главата, хем здравата. – „Ами децата ми ще патят ли?“ Децата ти ще ти дадат такъв урок, че ще помниш. Другата, по-весела, тя ме гледа в очите да ѝ кажа и на нея нещо. Млада, убедена, на 35 години. Казвам: Сестра, какво има да ме питаш? Казва: „Аз обичам много деца. Радвам им се, но ги нямам. Искам да зная, ще имам ли деца или не?“ Казвам: Както виждам, не е писано да имаш деца. Като я попарих с вряла вода и оттам насетне не искаше да седи дълго тук. По-напред имаше разположение, седи, казах ѝ, че няма да има деца, казва: „Хайде да си вървим“. Третата беше най-умна. Казвам: Мога да ви кажа много работи, но сега съм зает, ще дойдете друг път. Сега ще ви кажа най-малкото. На едната казах, че ѝ пати главата, защастие нямам време ни дума да кажа. На втората казах, че не е писано да има деца. А третата казва: „Не искам нищо да ми кажеш.“ Тя само искаше добър път. Тръгнаха.

Аз по някой път разсъждавам: умрял някой, ние скърбим, някой момък напуснал момата, тя скърби. Скръбта е една и съща. За всяко нещо, което ние не разбираме, скърбим. Казвам на тази жена: Тебе не ти е писано да имаш деца. Ти в новата еволюция трябва да

работиш върху себе си, да се самовъзпитаваш. Ако искаш деца, колкото искаш може да осиновиш.

Та и вие в новия път като ме слушате, искате да ви кажа нещо, което аз не обичам да казвам. Често ме питате: „Учителю, аз напреднал ли съм?“ – Ами че за да се проява аз, трябва да те чуя. Ако ти си певец, тогава ще ти кажа. Ако пееш хубаво, напреднал си, ако не пееш, какво да ти кажа? Ако имаш знания, учен си, ако нямаш – не си учен. И те са на степени. Вие имате само елементарни разбирания за нещата, както са поставени предметите. Един вол, един камък, едно добро, чисто механически ги разглеждате или гледате само физическата им страна. Имате един скъпоценен камък. Той все по нещо ще се различава от другите. Два камъка не могат да бъдат еднакви по величина. Двама души не са еднакви. В моите изследвания не съм срещал нито един човек да прилича на друг. Двама души да имат еднакви очи по форма, по цвят, не съм виждал. Нито челата им, нито веждите им са еднакви, нито очите. Има грамадно различие в хората. Ти не може да имаш едно благо, докато твоите очи, твоят нос, стомах, дробове, докато всичко в тебе не разбере това благо. Всяко нещо, за да се разбере истински, трябва да участва цялото наше естество; то трябва да вземе дял. Ако твоят стомах е малко разстроен, ти не може да разбереш истината. Ти ще разбереш истината, но ще влезе един нюанс на едно недоволство, което ще пречи да я разбереш напълно. Ако имаш никакъв дефект в твоите дробове, пак не може да разбереш истината. Ако има недъг в твоите крака, или в ухото, не може да разбереш истината, също така не може да разбереш и любовта. Казвате: „Той има много добро разбиране.“ Само един здрав човек може да

има едно добро разбиране. Здрав човек – това е завършеният човек. Още от миналото той си носи този капитал. Здравето е капитал, с който функционира в дадения случай. Човек не може без капитал, или то е нивата, на която ти ореш. То е условието, при което може да работиш. И животът е капитал. Умът на човека е капитал, с който може да работи. Сърцето е капитал, с който може да работи. Умът още не е человека, сърцето още не е человека. Богатството, всичките пособия още не са човекът. Човекът е нещо отделно от всички тези блага, кои-то Бог му дава. Вие искате да бъдете щастливи, нали така? Щастието е възможно само при здравия. Щастието е възможно само при живота. Щастието е възможно само при светлия ум. Щастието е възможно само при благородното сърце. То е един резултат. За да бъдеш щастлив, то от тебе зависи. Ако искаш да бъдеш щастлив, трябва да знаеш как да говориш; ако не знаеш как да говориш, не може да бъдеш щастлив. Ако слабият не знае как да говори на силния, може ли да бъде щастлив? Отиваш при Бога и ти не знаеш как да му говориш. Ние отиваме при Бога и казваме: „Той, ако иска, да ни даде.“ Това е един упорит характер, своенравен. Друг път казва: „Каквото Господ иска, ще даде.“ Ти опитваш Бога да видиш, какво ще ти даде, тогава пък Го критикуваш. След като ти даде, ще кажеш: „Това ли намери да ми даде? Аз мислех, че Господ другояче ще постъпи, че Господ всичко ще направи, Той не постъпи както трябва. Най-после дейде един от служителите Божии, удари ти две-три плесници и ти казва: „Ха, върви си.“

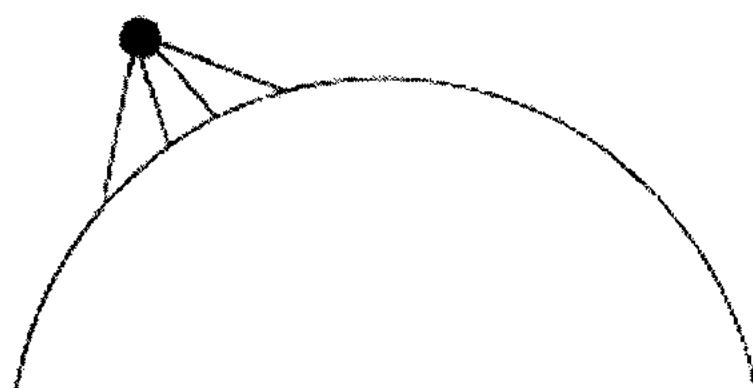
Да излезем на упражнения, после ще разговаряме. (6 ч.)

(След гимнастиките.)

В живота на човечеството настава една нова фаза. За нас не е въпрос какви са хората. Нас не ни интересува от какво е направено едно шише, нас ни интересува колко може да събере това шише. В коя фабрика е направено, от какъв материал е направено, това не ни интересува, но здраво ли е шишето и какво може да събере. Какъв е човекът, то е друг въпрос, какво може да научи човек в света, и това не ни интересува. Не ни интересува отношението на въздуха към дробовете ни, но ни интересува добър ли е или не, чист ли е този въздух или не. Светлината, която иде при нас, ни интересува добра ли е или не. Храната, която влиза у нас, също ни интересува. Тя ни интересува дотолкова, доколкото можем да я възприемем.

Сега, като слушате един сказчик, вие казвате: „Колко съм невежа.“ Не се спирай колко знаеш и колко не знаеш, то не е важно. В дадения случай какво може да научиш. Колкото знаеш и колкото не знаеш, то е беспокойство, не го туряй в ума си. Колко може да научиш, дали си богат или не, не трябва да се беспокоиш, няма какво да те беспокои какво може да придобиеш в настоящето. Казвам: Сега ще ти говоря за настоящето. Вие може да кажете: „Ние знаем тези работи.“ Аз не говоря за неща, които знаете, аз говоря за неща, които не знаете. Вие може да имате известно разбиране за нещата. Нито един от вас няма пълно разбиране за това, което става в природата. Туй, което е разбрал в един момент всеки един философ, всеки един човек, в следващия момент туй разбиране се различава. Сутрин светлината е една, на обяд светлината се различава, не е същата, нито по количество, нито по качество, нито по интензивност е същата.

Да кажем, че това е цялата Земя (фиг. 1). Вижда ни се, като че ли Слънцето се повдига нагоре. Лъчите,

Фиг. 1

които падат хоризонтално или наклонено, се различават. Някой казва: „Аз видях Слънцето.“ Под какъв ъгъл си го видял, какво количество светлина си възприел, какво количество от тази светлина си

преработил. Онова, което не си преработил, ако се пусне в тебе, то ще ти създаде една неприятност. Това, което можеш да възприемеш в организма си, то те ползува. Аз говоря за онзи велик закон, който функционира в природата. Природата е снизходителна към разумните същества, понеже използват всичко. Онова, което не могат да използват, го пращат навън. Неразумните същества искат всичко да заграбят, вследствие на това им се дават педагогически задачи, както природата си знае. Няма да ви обяснявам защо е така. Аз няма да ви обяснявам, защо Слънцето е нагоре, защо Земята е валчеста. Не може ли да бъде плоска. Тази форма е най-подходяща. Защо не е плоска? – Защото не подхожда в дадения случай. Земята може да бъде плоска. Земята нито е валчеста, нито е плоска, никаква не е. Какво значи никаква? „Никаква“ значи, че не може да вземе форма, каквато иска. Всичките тела са валчести, защото кривата линия е най-подходящата линия. Тя е линията, при която има най-малко съпротивление. Ти, като вървиш по права линия, ще се изкривиш. Казваш: „Не трябва да бъда крив.“ Ще бъдеш крив. Ако те изкривяват хората, радвай се, че са те изкривили. Ако ти създадат препятствия, пак се радвай, защото в туй препятствие ще

намериш посоката на твоето движение. Ще видиш нещо ново. Така като се говори, това е морализиране. Морализирането е неестествено отношение към хората. Аз имам пари, ти вземаш от мене на заем, но аз ти казвам: Ти трябва да бъдеш честен, навреме трябва да плащаш дълговете си. Ти трябва да вървиш по Бога, ти трябва да бъдеш религиозен, ти трябва да бъдеш разумен. Но всичко се основава на това, че ти имаш да ми даваш.

Един турчин взел пари от един ходжа. Турчинът го пита: „Сега къде да ида?“ – „Докато си взема парите, при мене ще бъдеш, да те уча.“ Като си взел парите, турчинът го пита пак: „Къде да ида?“ – „В джамията иди.“ Съвременният наш морал, съвременните наши понятия за право, за криво, са все около нашите интереси. Затова няма един общ морал. Един учен човек създаде една теория, да кажат хората: „Той е учен човек.“ И от тази теория да изкара парици. Той ще напише едно съчинение, за да просвети света. Измисли някакъв газ да мори неприятелите, или че измислил някаква машина. Но зад всичкото това измисляне стои нещо користолюбиво. Природата държи сметка обаче за всичко.

Един кръчмар запитал: „Какво ще бъде моето наказание в бъдещия свят, като съм продавал вино?“ – Всички бъчви, които си продавал, ще бъдат окачени на врата ти. Ти си продал 200, 300, 400 бъчви и тия бъчви ще бъдат окачени на врата ти, какво ще правиш? То е фигура. Учените хора казват: „Всяко последствие има своята причина.“ Ти си бил кръчмар, продавал си вино. Ти си причина, а бъчвите, последствието ще бъде окачено на врата ти. Туй е сега за изяснение, за едно забавление. Ти казваш: „Възможно ли е това – кръчмарят да носи бъчвите?“ – Не е възможно. По една ще ги носи.

Значи първия ден като иде, ще му турят първата бъчва, втория ден ще му турят втората бъчва, на хилядния ден хилядната бъчва ще носи. После какво ще стане? Ще се повтори наново, пак до хилядната, и пак ще се повтори. След туй се разглобяват бъчвите, носи частите им, обръчите, после пак ще ги сглоби, ще ги пълни, ще ги носи и ще ги донася пълни от онзи свят в този свят. Но това не е наука, това са заплашвания, за да не грешат хората. Кръчмарят няма да носи никакви бъчви в оня свят. Той в оня свят ще бъде без бъчви. Там ще бъде най-голямото му страдание, че няма бъчви. Ако ти дадат в оня свят да нямаш език, да нямаш очи, да нямаш уши, да нямаш стомах, да нямаш дробове, питам: не е ли пострашно, отколкото да носиш хиляда бъчви на гърба си. Аз бих предпочел да нося милиони бъчви на врата си, отколкото да загубя очите, ушите си. За да се уплашат хората, така се казва: „Хиляди бъчви да носиш“.

Една къщовница иска да сготви. Според новата наука, за да сготвиш, кухнята ти трябва да има два прозореца, кухнята ти да е съградена на хигиенично място, да има слънце от изток, запад и юг. Огнището, на което трябва да готвиш, трябва да е на такова място, че като туриш тенджерата, сутринта да влезе първия лъч и на обяд да влезе в тенджерата един лъч. Ако може да паднат тия два лъча, туй ядене е вкусно сготвено, ако не влязат, яденето отрова става. Човешкият ум е един трансформатор на енергиите, които идват от цялата вселена. Ако твойт ум не може да предаде слънчевата енергия, той не е ум. Ако твоето сърце не е в състояние да предаде слънчевата светлина, не е сърце. Ако твоята воля не може да се ползува от благата, които природата дава, ти нямаш воля. Ти се намериш пред едно дърво с плодове и

не може да откъснеш от плодовете. Казваш: „Имам ли право да късам от плодовете?“ – Аз имам право да късам от всички плодове на дърветата, но нямам право само от устата на един човек да го вземам, а имам право от всяко дърво да откъсна от плодовете му. Никакъв закон не съществува в природата. Има вътрешен закон, според който, не мога да взема плода от устата на човека, понеже той е вложил енергия, за да откъсне този плод. Нямам право да вземам неговите плодове. Тъй седи въпросът, ако искате да имате един морал. Познанието на доброто и злото седи в това, да не вземаш капката от устата на человека, да не вземаш ризата му, с която е облечен, да не вземаш шапката, която е на главата му, да не вземаш обущата на краката му. Това е познание на добро и зло. А пък животът е онова дърво – доброто, от което вие можете да се ползвате винаги. Вие трябва да се ползвате и от знанието. Това знание как ще го придобиете? Виждате, че природата не е устроила пръстите еднакво. Всичкото ви нещастие и щастие е написано на ръката ви. Каквото и да ви се случи, всичко е написано на ръката ви. Как трябва да постъпите, е написано на ръката ви, за всеки даден момент е написано. Защото първият пръст показва посоката, в която трябва да се движиш, път, който трябва да намериш в света, за да знаеш как да се движиш и накъде. Няма повисок от него. От него ще видиш цялата обстановка, ще се ориентираш. Какъв е вторият пръст? Това е най-високият планински връх на твоя ум, на твоето сърце и твоята воля, дето ти може да се качиш и да гледаш този път и да видиш всичките мъчнотии. Ако не се качиш на най-високия връх, има много пъти да се качваш. Третият пръст, безименият е склад, отдето ти можеш да вземаш

всичките си сили, с които може да разполагаш. Те се намират в твоя трети пръст. Ти пари нямаш, скръбен си, нервен си, чувствата ти хилави, умът ти хилав, започваш да милваш третият си пръст. Ако някои хора, които са скръбни, милват този си пръст, по-скоро ще се уреди работата, без да знаят, без да кършат ръце, да четат една книга, втора книга, да вземат пари от банката. Хвани третия си пръст, тегли го и кажи: „Кажи ми, откъде да взема заровените пари“. Банката е там, изворът, откъдето може да вземеш, е третият пръст. Третият пръст на човека е свързан с всички складове на природата. Той е нещо като звънец. Ти само като похванеш бутончето, онези, разумните същества, започват да звънят и всички казват: „Вижте там онзи, какво иска.“ Ти дръннеш на една станция и те казват: „Кой е там?“ Ако ти си в Америка, дрънкаш на звънца на един бакалин, казваш: „Моля 3 кила захар, 5 кила грозде, 2 хляба.“ Не се минава половин час и една каруца иде с добре облечен човек в бели дрехи, с ръкавици, носи нещата. Ти сега искаш, без да дрънкаш. Ще дрънкаш по всички правила, но няма да дрънкаш на всички звънци, както децата напразно дрънкат. Всяко място в природата, което бутнеш, ще ти създаде щастие или нещастие. Ако стъпиш правилно, ще намериш някой изгубен часовник, някой изгубен пръстен ще намериш, ще намериш някой портфейл със сто хиляди лева, с двеста хиляди лева. Сега това на вас ви се вижда странно.

Ние, съвременните хора, сме отегчени от един безразборен живот. Ти седиш и мислиш, какво ще стане с тебе след двадесет години. Ти си офицер, след двадесет години ще има война. Гледам, както ти си построен, ти си човек невнимателен. Като офицер ще отидеш на вой-

на, ще те ударят и ще ти откъснат левия крак или лявата ръка. После виждам два георгиевски кръста на гърдите. След двадесет години казва: „Каквото каза, ми се случи“. Аз не ги създадох, аз предвидих нещата, които ще станат. Пътят, по който хората вървят, е неразумен и неестествен. Този ред и порядък на хората не е естествен и не е в съгласие с природния ред и порядък. Природата не ти е определила да ходиш и да се биеш. Казваш: „Аз съм длъжен да ида да се бия за отечеството.“ Ти нямаш право да се биеш, когато природата не те пуша. Ти от Господа имаш ли право да се биеш? – „Но за отечеството ще ида да се бия.“ Един човек, когото Бог е създал, ще иде да завладява една земя, която Бог е създал. Нито един човек не е достоен, нито един народ не е достоен да завладяват земята, нито цялото човечество. Земята е на природата. Всяко живо същество, което съществува, има право да живее на земята, но не и да я владее. С другите работи сега няма да се занимавам, но питам, за какво говорят хората? Къде е правото? Хиляди хора киснат по затворите. Хиляди жени са изгубили своите умове от един безпорядъчен живот на сегашния строй. Хиляди деца са станали хилави по причина на човешкото безумие. Търсят причината в наследствеността, че дядо му, че баба му, че природата така го създала. Това са философски обяснения. Важното е, че хората не вървят по онзи разумен път, за който те са създадени.

Вие сте от разумните, вие знаете 5 по 5 колко прави. Какво означава 25? 2 плюс 5 е равно на 7. Две злини, събрани на едно място, дават едно добро. То е 25. Две добрини събрани на едно място и други две злини събрани на едно място, дават едно добро. $5 \times 5 = (-25)$. На едното място има плюс, на другото минус. Следовател-

но числа, които са положителни, свършват с негативен резултат. И числа, които са негативни, свършват с положителен резултат. Богатият, който започва с богатство, не може да бъде богат. Такъв закон не съществува. Онзи земеделец, който нищо не извади от хамбара си и нищо не е посял на нивата, не може да вземе нещо. Следователно, ако ти не осиромашееш, не може после да забогатееш. Сиромашията е една възможност. Ако си богат, трябва да осиромашееш; ако си сиромах, трябва да забогатееш. Две положения трябва да разбираш. Трябва да знаеш как да започваш днешния ден – с плюс или минус. Това е едно благо, че не знаеш. Трябва да знаеш, че числото 5 е в лявата страна, то е негативно. Лявата ръка е негативна. Лявото полушарие е положително, дясното е отрицателно. Ако в тебе една мисъл се прояви в лявото полушарие, което е положително, и ако ти речеш с лявата ръка да работиш, ти ще изгубиш. Право ли е или не, не знаете сега. Лявото полушарие е в хармония с дясната ръка, а дясното полушарие е в хармония с лявата ръка. Прекръстосване има. Следователно трябва да се съберат хора, на които полушарията са в хармония. При това този закон седи в това, да знаеш кой пръст е положителен и кой отрицателен. Имате четири пръста, двата в дадения случай ще бъдат негативни и двата ще бъдат положителни. Палецът е регулатор, трансформатор. Той трансформира тази енергия.

Да допуснем, че вие завържете приятелство с някой човек, искате да знаете, дали този човек ще устои или не на първоначалните приятелски чувства. Ще зависи най-първо от вашето ляво полушарие, ще зависи и от вашето дясно полушарие, ще зависи от вашата дясна ръка, и ще зависи от вашата лява ръка, ще зависи от вашия десен

крак и от вашия ляв крак. Краката – това са резултати. Краката са свързани със склад от добродетели. Човек, който устойчиво ходи, стъпва съзнателно, внимателно, този човек е добър. Един човек, на когото ръката е енергична и каквото хване го направи красиво, този човек е справедлив. Каквото хване, ще го направи. Човек, който добре вижда, той обича истината. Човек, който добре слуша, той е мъдър. Човек, на когото обонянието е правилно, той е умен. Човек, на когото езикът е хубав, мек, той е любещ. Едно животно като види друго животно, го близне, казва: „Виж каква ми е любовта.“ Турците имат една поговорка: „Хората, като се познават, се обичат, животните, като се близкат, се обичат. Някои хора се облизват. Някой човек, като види друг, облизва се. Защо се облизват хората? Трябва ли да се облизва човек? Само бедният се облизва, богатият никога не се облизва. По някой път човек подава езика си, намазва устата си, това не е облизване. Езикът предава енергия. Горната част на устата е положителна, активна. Долната – пасивна. Следователно всички хора, на които долната бърна е подадена, казват: „Дай“. Те мислят какво Бог може да направи за тях. Онези, на които горната бърна е развита, дават. Те казват: „Каквото ние можем да направим за другите – ще направим.“ Един човек казва ли: „Какво могат да направят другите за мене“, долната бърна е развита. Той се е научил да взема.

В растенията има един съзнателен живот, във всичките животини, в хората има един съзнателен живот. Туй съзнание в най-напредналите същества е още по-развито. Не мислете, че реалността сега се заражда у вас. Тази реалност разяждаше сърцата на най-възвишенните същества, които живееха в тази култура на земята.

Нашата земя е претърпяла много промени. Нашата земя първоначално е била грамадна. Едно време, когато ангелите са живели на земята, тя е била сто пъти по-голяма, отколкото сега. След като се биха ангелите, те я разрушиха. Тя се смали. След като ние се бием, ще стане още по-малка. Това са научни теории, които се нуждаят от доказателства.

Имам на разположение един час, не искам много да ви държа, защото ще заспите. Няма време за доказателства. Аз съм много положителен. Не спите ли, ако ви впрегна с мене да вървите сто километра, ще ви капнат краката. Преди 15-20 години с мене пътува една модна госпожица и, като пътува с мене, казва: „Господине, скъсаха ми се краката, не мога вече да вървя. Не мога да мръдна нито една педя.“ Казвам: Права сте, трябва да си починете. Не казвам: Как тъй, само толкоз ли можете да ходите? Не се е научила да ходи дълъг път. Тя казва: „Никога през живота си не съм ходила четири часа без спирка, ще умра.“

Трябва едно разбиране. За себе си е права. В съвременната наука трябва да вървим по един отличен път. Всичките умни хора не седят на едно ниво. Някои криво ме разбират. Но съвременната наука трябва да има приложение. Математиката е наука, която има приложение в живота. Във всяка една твоя мисъл стават ред процеси, които са математически изчислени. Ти за да извършиш какъвто и да е процес, твоите математически клетки трябва да вземат участие. Те докато не свършат своите математически изчисления, не може да пристъпиш нито йота нанякъде. След като ги извършат, тогава казват: „Господарю, сега ще мръднеш.“ И ти ще се мръднеш, колкото те ти кажат. Ако ти не пристъпиш

според техните изчисления, ще те сполети нещастие. После има клетки, които седят хиляди пъти по-високо в морално отношение от самия човек. Знаят си работата, знаят да те посъветват как да постъпиш, ако ги питаш, ако ги слушаш. Господ е създал човека тъй хубаво, назначил му е хубави настойници, толкова хубави настойници, че човек, ако ги слуша, ще стане човек и половина. Истинска наука е туй.

Казваше ми един българин: „В боя при Солун, падат гранати, куршуми, но не зная какво да правя. Отидох, Господи! Нещо ми казва: „Не се мърдай, стой! Тихо стой! Никъде няма да мърдаш. До пет минути няма да мърдаш.“ След пет минути казва: „Ходи сега, бягай!“ Слава Богу нищо не ме засегна.“ Друг ми разправяше следното: „Аз съм офицер, имам да охранявам един полк с войниците си. Един глас ми казва: „Ще заемеш еди коя си позиция и няма да се мръднеш целия ден. Ако се мръднеш, ти и хората ти ще пострадат.“ Целия ден седим на това място, обстреляват ни. Никой не пострада през деня. На другия ден аз искам да идем на друго място да се скрием, но войниците казват: „Ние вчера тук бяхме в безопасност.“ Аз не останах при тях на старото място, отидох на ново място. Там падна една граната и изби всичките до един. Само аз останах жив.“

Сега ще кажете, че това е заблуждение. Ами не е ли заблуждение, ти да вървиш по това, което не знаеш. Сега за пример ние сме толкова лековерни, мислим, че съвременният строй може да се измени. Че как ще се измени. Съвременният строй е изменен. Съществува един строй в света, който трябва да възприемем. Ние създаваме само идеята в камарата, че трябва да подобрим света. Туй никога няма да стане. От две хиляди години

християните искат да го поправят според своите разбирания и нищо не са оправили. Тъй както Христос учи, веднага ако го приложим, ще имаме резултати.

Сега разбира се, аз не искам да се занимавам с един човек, на когото краката се счупили. Защото според моите изчисления виждам, че на някого крака се е счупил от желанието на хората да се счупи. Каквото хората желаят, това става. Някой път хората искат да се бият, започват вестниците да пишат за война, битки, и най-после туй, което мислят, стане. Казват: „Да се примирим.“ И пак се примиряват и пак живеят братски. И тъй става. Туй, което общо е вярно, и в тебе е вярно. Ако ти в себе си кажеш: „Ще стана учен, ще стана учен“, и ставаш учен. Дотегне ти сиромашията и казваш: „Богатство, богатство.“ След като забогатееш, ще кажеш: „Сиромашия, сиромашия.“ Ако в света нямаше сиромаси хора, богатството нямаше да има смисъл. Красотата на богатството е сиромашията. Ако в света нямаше сиромаси хора, богатството щеше да бъде по-голямо нещастие. А красотата на здравето, това е болестта. Какво представлява едно болезнено състояние? Здравият човек, който убива хората, здрав ли е? Онзи, болният, се моли, колко е кротък, той обещава всичко. Вие го обаждавате, че се е разболял, значи е отворил сърцето си. Онзи казва: „Аз работих, трябва да ям и да пия, да живея.“ Всички трябва да измрат, той да живее. Болният казва: „Господ здраве да дава на хората.“ Не е лесно да си болен. Че кое е по-хубаво – да си болен и да желаеш доброто на света или да си здрав и да казваш: „Да измрат всичките, да ги избием?“ Хубаво, тогава само ти ще останеш в света. Няма никаква философия в това. Ако ти в себе си убиваш всичко онова, което е възвише-

но и благородно, ако ти в себе си убиваш всяка хубава мисъл, която съгражда, ако ти в себе си убиваш всяко чувство, което съгражда, ти си убиец на себе си. Остава в тебе една хилава мисъл, ти ставаш някое величие в света. Питам: Какво ще спечелиш? Следователно, ще приложиш закона: никакво убийство на никаква мисъл, никакво убийство на никакво чувство и желание, никакво убийство на постъпките. Мислите, чувствата, желанията и постъпките да живеят. Никакъв затвор на никаква твоя мисъл, никакъв затвор на никое тво чувство, никакъв затвор на каквато и да е твоя постъпка. Аз разбирам право. Има постъпки, които не са наши. Да убиеш един човек, това не е постъпка, това е престъпление. Под думата престъпка аз разбирам Божественото, под думата мисъл разбирам също Божественото. Престъпка или хилава мисъл, или хилаво чувство разбирам човешките неща от неразбирането. Понеже ниеискаме да бъдем щастливи. Ако ти убиеш един човек, ето какво ще стане. Ако ти убиеш един твой близък, той ще стане един червей, ще влезе в твоя стомах чрез храната, ще вземе да те глажди, ще се размножава и оттам насетне в нервната система, в мислите, в желанията и няма да видиш бял ден оттам насетне. Сега това няма приложение, понеже не разбираме закона, онзи закон, който направлява живота. Има неща, които още сега може да приложите и да опитате, че около вас има разумни същества и че вие живеете в един разумен свят. В дадения случай, ако вие можете да измените вашите мисли и постъпки, този свят ще се отвори и вие ще видите хиляди лица, които ще се подадат всички засмяни. Вие ще кажете: „Обширен е този свят.“ И веднага всичката ви сиромашия, всичките ви болести ще изчез-

нат, всичките ви страдания ще изчезнат. Светът е пълен с толкова приятели. Сега вие сте като затворници, виждате само стражари, които пазят на вратата, и хиляди ваши приятели, които мислят за вас. Казвате: „Те не съществуват.“ Когато вие се обърнете към тази любов, когато вие се обърнете към тази мъдрост, когато се обърнете към тази истина в този свят, стражарите ще отворят затвора и този затвор ще престане за вас. Всички затвори трябва да се съборят вътре във вас.

Сега за пример често срещам хора със стари възгледи. Срещна свещеник, погледне ме; той мисли, че аз развалям реда и порядъка. Вървя един ден, срещам един свещеник, гледа ме криво. Казвам на другите: Кажете му, че има друг свят. Като ме гледа, препъна се, удари се. Казвам: Отче, може да те вземат преждевременно, няма да оправиш света. Ти и аз сме криви в едно, че не сме носители на онова, Божественото, което е в нас и служим на онова заблуждение от хиляди години. Хората в света страдат, страдате и вие, страдаме и ние. – „Да ви прости Господ.“ – Ще ни прости, когато изменим нашите мисли, когато изменим нашите чувства и постъпки справедливо. Не мислете, вие имате една мисъл, която може да ви костува живота. Сега се насаждда новото учение. Новото учение е учение на Бога, че хората трябва да живеят в една разумна любов и всеки човек има право да живее на земята. Новото учение е учение, че всеки човек има право да учи на земята. Новото учение е учение, че всеки човек има право да бъде свободен на земята. То е Божието учение. Има право, понеже от Бога са излезли и при Бога ще се върнат, имат право да бъдат свободни. Никой не трябва да поставя препятствие на Божествения ред, на човешкото може да се по-

тавят препятствия. Дойдем ли до Божественото, всеки трябва да почита и уважава Божественото, да му каже: „Пожелавам ти да постигнеш свободата, пожелавам ти да постигнеш любовта, пожелавам ти да постигнеш добрите твои мисли, пожелавам ти да постигнеш добрите твои желания, пожелавам ти да постигнеш добрите твои постъпки.“

Бъдещата наука е това: като станеш, изхвърли от главата си всичко онова, което те беспокои. Изхвърли из ума си, че светът е лош. То е внушение, то е една сянка, то не е радост. Ти мисли, че светът е добър. Ти мисли, че в света има само добри хора, само добрите хора живеят, лошите хора, това са сенки, те нямат условия за живот. Питам: Кое е по-хубаво – една бомба, която може да се пръсне и да унищожи хиляди хора, или едно житно зърно, което може да израсте и да храни тия хора. Житното зърно в моите очи е по-реално. Онази бомба нищо не струва, ще убие хиляда души и какво ще постигне? Бомбата е изобретение на человека. Бог е създал житното зърно. По какво се различават човешките дела? – Разрушават. По какво се различават Божиите дела? – Създават. Казвате: „Де е Господ?“ Като влезе в тебе Божественото, ти растеш. Като влезе в тебе Божественото, ти си радостен. Като влезе в тебе Божественото, ти мислиш, ти всичко може да направиш. Какво е човешкото? Като влезе човешкото, ти си болен. Като влезе човешкото, ти си сиромах. Като влезе човешкото, ти си хилав, шантав. Човешкото може да те направи шантав. А Божественото? Всичко онова, което въздига хората, дава растеж, радост, веселие, то е Божественото. Всичко онова, което отнема радостта, то е човешко. Така трябва да мислите всички.

Има ли Господ? – Щом има радост, има Господ, щом няма радост, няма Господ. Аз не търся Господ вън от Неговите качества. Може ли слънцето да грее и да не внесе радост, да не освети и да не внесе своята топлина и светлина. Слънцето и неговата топлина и светлина вървят заедно. Че как ще проповядвате Господа без любов, без знание, че как ще Го представите – че Той съди света, ще тури хората в ада? Ние съзададохме този ад. Господ ще ви тури това, което вие сами сте създали. Бог създаде небето, Бог създаде рая, създаде хубавите, красивите неща. Ада го създадоха хората. Хората създадоха ада и кой каквото е създал, там ще иде. Сега искат да ни убедят колко време сме щели да страдаме. Аз оставам и този въпрос, но да дойдем до онова: как може да бъдете здрави, да бъдете умни, да бъдете добри? Каквото поискате, ще ви бъде. Колко души бедни има между вас? Аз искам да знам, понеже мога да ви помогна. Кои са причините за вашата беднотия? Защо всички изведнъж бедни не станете? Ние не разрешаваме въпроса в света, но искаме да внесем една нова светлина. Ние вярваме, че всеки човек е в състояние да разбере светлината. Щом аз се явя с едно фенерче, няма да ви уча да ходите, но ще вървя напред, вие ще ходите след мене сами, вие ще знаете пътя. Сега, за да ви взема и да ви водя за ръка, трябва да предположа, че вие сте слепи. Тогава тази светлина е безпредметна за вас. Ако вие имате очи, аз мога да ходя, само да осветявам пътя ви и вие сами да вървите. Аз представям едно знание. Тази светлина, тя е необходима в този път, да намерите пътя си и да отидете до мястото, до предназначението.

Вие сте дошли на земята и веднага искате най-първо да имате едно видно положение. Право имате да искате

да бъдете здрави, да искате да растете, да искате да имате условия. Дръжте в ума си мисълта, че никой в света не е в състояние да отнеме това от вас, което Бог ви е дал. Докато така мислите, никой не е в състояние да ви лиши от нищо. Когато се поколебаете, неприятелите ще почнат да влизат. Затова именно човек не трябва да се колебае в крайните резултати на доброто. Някой път вие се уплашите от някоя голяма боа или от буря. Аз съм минавал през места, дето хората са били завлечани от пороища. Преди години дойде една буря, 20 души се издавиха, ние преминахме през реката; тя задигна линията, мостове, станции. Шофьорът казваше: „Няма нищо, излязохме.“ А наоколо хората казаха: „Много праведни трябва да са, щом можаха невредими да минат.“ Аз вярвам, че онзи свят е разумен и нищо не е в състояние да отнеме моя живот, когато невидимият свят е с мене. Но когато невидимият свят не е с мене, колкото и да се пазя, все това. Но има друго разумно нещо в света, което действува. Вие сте дошли на земята да проверите не вашата разумност, но разумността на другите, които ви ръководят. Вие сте дошли на земята, за да се уверите, че този свят, в който живеете, не е такъв анархически, както мислите, той е в пълен ред и порядък. Понеже хората не могат да си го обяснят, представят си го такъв, какъвто не е. Не е тъй, защото ние създадохме туй противоречие. За пример вземете сегашната криза, как мислите, тази криза кой я създаде. Тя е изкуствена, създадена от самите хора, за да могат по изкуствен начин един ден да изиграят другите. Казваше ми един приятел от Америка: „Фалирали сто банки в един ден.“ Къде са капиталите на тези банки? Парите минали от едни хора в други или храната минала от едни хора в

други. Туй всичко е дадено от разумния свят за всички живи същества, които живеят, не само за хората, но и за животните, и за растенията. Човек е взел привилегията да постъпва така, както не трябва, затова природата ще го държи отговорен. И всички тия нещастия, които ни сполетяват сега, се дължат на онова противодействие. Римската империя, която владееше света, де е сега? Един ден ще изчезнат всички, ще остане само един разумен порядък в света, докато хората дойдат до същественото, че по човешки не трябва да се живее. Нали се казва: „Дай власт на човека, за да го познаеш какъв е.“ Тогава, каква е целта на онези, които имат власт? Онези, които имат власт, да дадат свобода на своите братя. Тогава казвам: За да познаеш любовта на хората, трябва да им дадеш живот. Ако не можеш да дадеш живот на хората, ти не ги обичаш. Любовта подразбира живот да дадеш. Когато обичаш онзи, който умира, той ще оживее. Виждаш един човек, който се е обезсърчил, като го обичаш, трябва да му дадеш живот. Следователно любовта без даването на живот не е любов. Това е едно залъгване, една лъжа. Тогава някой казва: „Обичаш ли ме?“ Аз вярвам само в една любов, която може да даде живот. Всяка любов, която не дава живот, това е залъгалка. Всяка сила, която не може да даде свобода на човека, това е насилие. Така трябва да се разбира. Някой казва: „Мене да ми дадат само власт, ще избеся всичките.“ – Но, приятелю, казвам, като ти дадат власт и ти освобождаваш всичките хора, тогава разбирам, че ти си един силен човек. Да не се заблуждаваме. Ние в света нямаме една идеална система. Засега английската държава вътрешно е най-уредена – относително е уредена; нито една държава не е уредена така, както трябва. В

Англия, като идеш, там си свободен, религията е свободна, но политиката не е свободна, ти в политиката не може да се месиш. Българите всички са политикани. Нашите стражари са нищо пред американските, те са по 6 стъпки високи, близо 2 метра. Всеки, който не слуша, могат да го вдигнат с една ръка и да го тръснат на земята. Щом ти каже: „Хайде в участъка“, и ти направиш възражение, веднага в носа те удрят и те простират на земята. Който е дошъл в Америка, трябва да се подчинява на законите. Туй няма нищо общо със Славейковата поговорка: „Покорна главица, остра сабя не сече.“ Но това не е правото, не е идеалното. В американците има съзнание, в англичаните има съзнание, и в българите има съзнание. Всеки народ си има свои добри страни, всеки човек си има свои лоши страни. Доброто живее във всинца ни, трябва да се сплотим така, че то да стане общо за всички.

Бъдещата свобода на хората трябва да се обоснове върху любовта, която дава живот, върху знанието, което носи светлина и показва пътя в истината, която дава свобода и възможност за всеки човек нормално да се развива. То е моето разбиране. В природата има закон за размножаването. Никога не трябва да се роди един човек без пълномощие. Много хора са родени без пълномощие и затова страда светът. Човек трябва да дойде на определено време и определени условия. Много хора има в света, които не могат да живеят при дадените условия. Други пък са дошли за едно и също нещо, че има състезание. За една служба се появяват 15 хиляди души кандидати. Ако се явят 15 хиляди души кандидати за една служба, какво щастие може да има? Ако се явят 15 хиляди кандидати за една мома, кой ще бъде щастлив?

Един ще бъде щастлив, но 14 999 ще бъдат нещастни. Питам: Какво щастие може да има при такива състезания? За една служба има право да се яви само един кандидат. В природата законът е такъв. Щом се явят 15 хиляди кандидати, това е неестествено положение. Туй неестествено положение го създаваме самите ние.

Някой казва така: „Бог дава, но в кошара не вкарва“. Аз не зная какво е искал да каже онзи, който е измислил това? Аз казвам: Бог дава и иска онова, което дава, разумно да се приложи в живота. Бог дава сила на хората, но не иска тази сила да се употреби за насилие. Бог дава живот в света, но не иска да се употреби за насилие. Той иска любовта да дава живот. Това е желанието на Бога. Някой мисли къде е Господ? – В страданията, които претърпяваме. Сега ние сме в тези страдания, там е Господ сега. Той ни пита: „Какво правиш?“ – „Страдам, Господи, защо?“ „Зашто не вървиш по правия път.“ Аз може да страдам от своите погрешки, аз може да страдам от погрешките на другите, колективно ние сме отговорни и индивидуално ние сме отговорни. Общо сме отговорни за цялото човечество, пък и цялото човечество е отговорно за моята погрешка. Ако страдам за греховете на другите хора, мога да им помогна, ако страдам само за себе си, мога да помогна само на себе си.

Сега, когато говоря върху този въпрос, не искам да ви ангажирам, не искам да ви оправя света, не искам да ви изменям строя. Целият строй никой не може да измени, може да станат промени в света. Туй, което ние делим, или искаме земята да завладеем, мязаме на онзи гръцки поп, който купил една нива и казал на нивата: „Да знаеш, че за пръв път поп те владее.“ Нивата пог-

леднала и казала: – „Дядо попе, като тебе 99 господари съм имала.“ На онова, което човек придобива, трябва наистина да му бъде господар, да не може нищо в света да го лиши от правото, което той има.

Ние трябва да изучаваме земята, защото земята е валчеста, защото земята се върти. И ние трябва да се въртим. Не другите да ни въртят, а всеки сам да се върти. Аз бих съжалявал, ако трябва да чакам другите да ме въртят. Сам ще се въртя. Ще се въртиш, за да може твоето слънце да изгрява, и то равномерно, да определя движението ти, а ти да бъдеш господар на твоята съдба. Другите хора може да ги имаш като едно условие, като подбудителна причина, за да мислиш. Някои хора мислят, че са много самостоятелни. Най-първо момъкът обича една мома, ходи с нея, мисли, че е много самостоятелен. Намери друга, по-красива, влюби се в нея, напусне първата. Втората му заповядва: „Ще напуснеш първата.“ И той я напусне. Де е човекът? Ако богатството може да измени твоя ум, да те направи ненаситен, ти си роб на богатството. Ако сиромашията може да измени твоя характер, да те направи лицемер, да пълзиш по земята, ти си под чуждо влияние. Ти и при сиромашията, и при богатството трябва да бъдеш човек. Да се разговаряш приятелски със сиромашията, да се разговаряш приятелски с богатството, да се разговаряш приятелски с знанието, да се разговаряш приятелски с невежеството, да се разговаряш приятелски с доброто и злото. Като ги срећнеш, ще поздравиш злото, ще кажеш: „Много ми харесваш, отде идваш?“ Ти нямаш правилно понятие за злото, то не е твое. Трябва да се освободиш от тази идея, че злото те е натиснало. Злото в света съществува, но то за един е добро, за друг не е.

Доброто за един е зло, за другите не е. Относително е. Добро е за тебе да изядеш кокошката, но това за кокошката е зло. Казваш: „Господ така е решил.“ Това е твое разбиране. За единого Господ е дал крушата, за друг – кокошката. Сега ние ще оставим света, няма да го разглеждаме само от наше гледище. Има друго едно разрешение, то е следното: сегашното положение в света прилича на една градина. Ние трябва да носим вода от 4 – 5 километра с кофи и да поливаме всичкия зарзават.

Казваме: Измъчихме се, туй нещо живота ни отне. Това е сегашното положение, а какво ще бъде бъдещето? Водата ще я пренесем в градината и тя сама ще полива. Това е разумният живот. Водата, която сама полива градината, това е разумният човек, пък този, който полива с кофи, носи водата, той е от онези хора, които не са разбрали живота. Сега всички с кофи носите. Всеки взел малко масълце, върви, носи го. Всеки взел парче месо и го носи на жена си, на децата си. Казвам: Няма да прокопсате вие. Масло в шишета не трябва да се носи, месото на парчета не трябва да се носи. Няма да режеш нито едно животно. Има и друг начин на хранене. Туй животно, което ти искаш да изядеш, то е намерило и извадило от тревата месцето. Има начини в природата. Иди при растенията и кажи: „Вие на еди-кой си господин вол сте дали, моля ви, да ми дадете от същото“. Има много по-хубава храна от месото. Казвате, че месото е чиста храна. Никак не е чиста. Всичките нечистотии са в него. Всичките клетки, които го образуват, имат своята нечистота, техните лайнушки седят вътре. Не е никаква чиста храна, най-нечистата храна е. Хората не могат да живеят един порядъчен живот. Съвременните хора мязат на котката. Котката,

като хване мишката, с козината я изяжда. Като питам котката защо го прави, тя казва: „Да не остане следа от моето престъпление, да няма за какво да ме съдят.“ Аз зная сега каква идея имаш, тя е идея на хиляди хора (обърна се към един брат). Тази идея ще я оставиш, понеже тя ще се разреши след хиляди години. В друго събрание бих те изслушал цял час и два часа. Сега ти ще послушаш, забележи си всичките противоречия, които има. Аз ще разрешавам противоречията. Той каквото чувствува, е право, но каквото мисли, не е право. Понеже чувството е твое, а мисълта не е твоя. Сега ще имаш търпение да слушаш. Аз лично не се обръщам към този брат, а това, което казвам, не се отнася до този брат, защото всички може да мислят така, като него. Той трябва да има търпение да ме слуша сега.

Казвам: Туй, което може да научите, е следното. Най-първо трябва да бъдете богати, после да станете сиромаси. Най-първо всички трябва да бъдете здрави, после да станете болни. Най-първо трябва да станете умни, после да станете глупави. Това, ще кажете, е едно противоречие. Най-първо хамбарът да бъде пълен, после да посеете семето на нивата и хамбарът става празен. Идната година ще бъде повече. Като дадеш знанието на другите хора, всички ще те слушат. Един професор, след като говори на студентите четири години, след четири години те казват: „Тази лекция сме слушали, друго, нещо ново ни кажете.“ След четири години студентите не искат да слушат професора със същата лекция. Казват: „Ние сме слушали това.“ Трябва да осиромашеете, за да слушате отново. После професорът ще слуша студентите какво са разбрали. Той ще слуша един отзив на неговата лекция и тогава ще намери пог-

решката си. Втората година той ще измени лекциите си.

Казвате: „Пари, пари.“ Представете си двама млади юнаци, единият, който иска богатство, другият не иска богатство, казва: „Мене ми трябва красива мома.“ Първият иска милиони, милиони. На единия давам 25 милиона, на другия – красивата мома. Кой ще спечели в случая? Но няма друга мома, нито други пари. Този, който носи парите, на какво ще мяза? Той ще каже: „Аз ще подкупя момата.“ Момата е толкова умна, че оценява само един момък, който може да ѝ даде сърцето си. Аз съм привел този пример за онзи, който изbral въшката, и онзи, който изbral житното зърно. За предпочтане е вие да имате до себе си една душа. Тази душа седи много по-високо от 25 милиона – ако разбирате закона. Сега вие, които ме слушате, казвате: „Хубаво е туй, но какво трябва да правим при сегашния ред на нещата?“ Ето какво трябва да направят сегашните хора. В една американска църква, богаташ искал да разсипе, да разстрои цялата църква, искал да стане неговата воля. Той каквото мисли, туй да стане. Най-после се събрали всичките братя в църквата и казват: „Не може да го търпим.“ Да го бият не искат, най-после казват: „Господи, ако е за Твоя слава, да бъде с нас, ако не, задигни го, да си върви.“ Не се минава и един месец и той се разболява, на умиране е. Вика тия братя да се помолят. – „Как да се помолим за тебе, ти ни тормозиш. Да си вървиш! Ако обещаеш да дадеш всичкото си богатство и да живееш в любов, ще се молим да ти даде Господ живот, но ако не, да си вървиш.“ – „Моля, братя, аз ще живея като вас, няма да ви измъчвам.“ Това трябва да направи всеки от вас. Казвам тъй: Господи, аз няма да взема парите на другите хора и да ги туря в джоба си. Няма да се кача на

власт, да говоря за свобода, да затворят другите хора, пък аз да говоря за свобода. Аз бих желал съвременните министри да идат в затвора, да видят своите братя, да поседят между тях, да се позамислят. Аз бих желал сегашните владици, свещеници да се запитат, защо тези хора са затворени. Хората не изпълняват волята Божия, не изпълняват законите на държавата, нито пет пари не дават, че някой нарушил законите на държавата.

Най-първо трябва да се изпълни волята Божия. Сегашните народи са християнски народи. Сега не може да ви чета морал. Признавам, че иде нещо страшно в света, такова, каквото светът никога не е виждал. Когато светът го види, и на малките деца ще побелеят главите. Ако не искате да вярвате, прочетете посланието на апостол Петър, че всичко това ще изгори. Туй, което хората не искат, ще дойде, за да се очисти земята. Земята трябва да се очисти с огън, да се очисти от всички свои престъпления. Сега има милиони хора, които въздишат, стенат, но никой няма, който да им помогне. Казват: „Целият християнски свят, всички религиозни хора по света трябва да издигнат гласа си към Бога и да кажат: „Не изпълнихме, Господи, Твоята воля, отсега нататък решаваме да изпълняваме Твоята воля във всичката нейна простота и пълнота. Ние не искаме да заговаряме против никого. Туй, което вършим, трябва да бъде волята Божия. Защото аз считам, че доброто трябва да бъде добро за всички, правото трябва да бъде право на всички, съобразно със степента на тяхното развитие. Благата за всички трябва да бъдат еднакви, всички разумни хора трябва да имат еднакъв живот. Утре всички тия хора, които сега съществуват, ще изчезнат от лицето на земята. Колко поколения са изчезнали и туй ще изчезне,

и техните кратуни ще се търкалят. Бъдещето поколение като дойде, няма да има условия да върши престъпления. Бъдещето поколение трябва да носи живот в себе си, да носи свобода в себе си, разбиране, един нов строй, ще се откликва на страданията. Всички, ако пожелаем това, може да постигнем много. На всички страданията да са отзивчиви към страданията на другите хора.

Ние се събираме тук не за себе си само. Всеки човек в света е дошъл с едно велико предназначение. Един пръст на ръката или крака има велико предназначение. Той сам по себе си е слаб. Когато всички пръсти се съединят и работят заедно, представляват една мощна сила. Единството какво означава? Не нещо откъснато, но всички заедно. Тогава ще сме силни. Всеки един пръст е на своето място. Когато човек е в общия Божествен организъм, той е на мястото си. Когато дойде денят, нещо да се проявите, да сте готови, не да се гответе в момента. Когато си свободен, свободен ще си, когато трябва да държиш, дръж, когато трябва да пуснеш, пусни.

Вие може да кажете тъй: „Всичко туй е добро, но ние сме слаби хора.“ Няма по-слабо от водата в света, но и по-силно от водата няма. По-слабо от светлината няма, но и по-силно от светлината няма. По-слабо от вятъра, от въздуха няма, но и по-силно няма. Светлината е слаба, водата е слаба, вятърът е слаб, но когато дойде онзи вятър, има една силна страна. Водата, когато дойде в своята стихия, и тя е силна. Светлината и тя е силна. Та казвам сега: Аз искам да бъдете слаби като светлината, слаби като водата, слаби като въздуха, но същевременно казвам: Трябва да бъдете силни като светлината, силни като водата, като въздуха, то е една максима, която трябва да носите в ума си. Слаби като водата – не е

вода в едно малко шише. Каквото и да ви се каже, да го изпълните, не като влезете в стихията. Като слизате от онзи планински връх, ще вдигате шум и, като слезете долу, силен ще бъдете, понеже в своята сила вие ще внесете известна енергия, която е необходима за сегашното развитие. Трябва да носите нещо. Вие седите и гледате младата мома, която седи пред огледалото, оглежда се и казва: „Пари нямам да се оженя, не съм красива да се оженя, тялото ми не е хубаво.“ Тази мома не създава, че има един ум, едно богатство, има едно сърце – друго богатство. Момъкът и той казва, че е сиромах. Оставете тези стари, отживели времето си идеи. Вие всички сте богати. Не лъжете нито себе си, нито другите. Дотогава, докато имате един ум, вие сте богат – уповавайте на своя ум. Докато имате туй сърце да пулсира, да чувствува, вие сте богати. Докато туй, което желаете, можете да го направите, вие сте богати. Не се отказвайте от правото, което Бог ви е дал. Сега някои от вас може да дойдат да ви кажат: „Много хубаво проповядва, но нищо не доказва.“ Всичките мои беседи мога да ви ги кажа само в три думи, ако разбирате. Може да запаля фенера и да ви посоча пътя, посоката накъде да вървите. Мога да ви посоча най-високият връх и да кажа: Идете, вижте! Мога да ви посоча и най-голямата долина, да слезете там и да видите. В човека има нещо хубаво

Ще ви приведа един пример. Аз зная какво се крие в човека, познавам го. Преди повече от 25 години пътувам от Варна за Бургас с един мой приятел. Идва той и ме заставя, по-право казва: „Искам да те заведа в Бургас, ще дойдеш с мен.“ Той с колело, аз без колело. Вземам си една чанта, която и сега имам. Казва: „Аз ще нося чантата.“ Казвам: Но бързо няма да вървиш. Казва: „Ще

те науча да язиши на колело.“ Казвам: Не искам. Беше завалял проливен дъжд и преди да дойдем до Бургас, река Камчия беше наводнила и пътя, та той се принуди да вземе колелото на рамото си. Вода имаше до колене. Вижда ни един ханджия и казва: „Господа, накъде отивате?“ – В Бургас. – „Назад, не може да вървите.“ Назад не може, не се връщаме. Казвам: Да си вдигнем крачолите, ще крачим. Онзи, смел, казва: „Ще вдигна велосипеда“. Онзи казва: „Ще се удавите, накъде е пътят не знаете, трябва да сте много внимателни, по шосето трябва да хванете. Не мога да ви помогна.“ По едно време идва един българин с една хубава кола и един охранен кон. Ханджията казва: „Този може да ви помогне, той знае пътя, може да се качите на каруцата, но е един инат, досега не съм виждал да е направил добро някому.“ Аз казах на този с колата: „Може ли да ни направиш една малка услуга, имаме велосипед, да го туриш на колата, пък ние ще запретнем крачолите, ще вървим след колата.“ Той погледна и каза: „Човещина е, не само велосипеда, но и вие се качете горе на колата, ще ви изведа на сухо.“ Кръчмарят си прехапа устните. Този човек направи едно добро. Запознахме се, качихме се на колата и по целия път говорихме с него, покани ни в дома си, спахме при него, сутринта ни изведе на няколко километра извън селото, да ни изпрати. Моят приятел издаваше списание, записа го за списанието. Той се зарадва и каза: „И на мене ми е приятно, такива добри хора като вас, като минават, да се спират в моя дом.“ Но оттогава и до днес, втори път не съм се спирал.

Казвам: Във всеки човек се крие нещо хубаво, но човек трябва да знае как да бутне ключа, за да види какво се крие вътре. По някой път ние се намираме на

опасно място. Имаме много предвзети възгледи. Като кажем „този човек е лош“, ние отиваме в голяма крайност и предизвикваме злото. Навсякъде в света казват: „Лош е светът.“ Туй е отчасти вярно. Преди години се разхождах, един стражар казва: „Де ти е позволителния лист, легитимацията?“ – Нямам никаква легитимация. – „Как смееш да ходиш без легитимация? Аз ще те арестувам тебе.“ – Ти друг път хора като мене арестувал ли си? – „Колко пъти.“ Рекох: Слушай, ти друг път човек като мене няма да срещнеш. Ако аз кажа само една дума за тебе, знаеш какво ще стане с тебе. Той мисли, че съм някой министър. Исках с него да се пошегувам. – „Извинете, господине.“ Разговаряме се с него, той носи пушката. Казвам: Ако всякога ме слушаш, на високо място ще те туря, пък ако не слушаш, в затвора ще те туря. Човещина. Казвам: Ти сега носиш пушката, утре друг ще те арестува. Ти днес мене ще арестуваш, утре – тебе някой ще те арестува. Ако има защо да ме арестуваш, кажи, и ако си прав, аз сам ще ида. Ако съм престъпил вашия закон, сам ще отида в участъка. На държавния ред аз се подчинявам. Гледай да бъдеш добър човек, с лошо нищо не се постига. Ако кажа само една дума за тебе, знаеш ли какво може да стане. Той се уплаши, после се здрависахме. Казвате сега: „Кажи на този човек да прогледне.“ Кажи му какво можеш да направиш за него. Ти му кажи, че жена му ще бъде здрава. „Жена ти сега е болна, в къщи имаш едно болно дете. Жена ти и детето ти ще бъдат здрави. Ха от мене това. Жена ти да бъде здрава и детето ти да бъде здраво и работите ти ще се оправят.“ Не да го залъгваш. По този път, по който ти мислиш да разрешаваш нещата, ти ще влезеш в дранголника. Ти ме виждаш, аз не съм от тия

светии, за които ме мислиш. Аз мога да взема твоята пушка и да я счупя. Разчитайте на онази ваша сила, която природата е вложила във вас. Вие всички сте хипнотизирани от един живот, който не е естествен. Живеете просто един нехигиеничен живот, от какво ли не се разявате, от какво ли не умирате. Трябва да излезете на чист въздух. Трябва да започнете от малкото, да съграждате живота. Човек трябва да стане като малкото дете, да бъде роден от благородни майка и баща, близките му също да са благородни братя и сестри, разумен народ, разумно общество, всичко да израсте като дърво, да бъде като някой извор. Такова трябва да бъде бъдещето общество. Всички вие сте повикани тук, на земята, да работите. Не мислете, че сте само вие, милиони хора има, които мислят като вас. По целия свят, в целия културен свят има хиляди и милиони хора, които мислят и работят. Не само тук в България, навсякъде всичките хора са проводници на новото. За бъдеще то ще се увеличи. Казвам: По този начин ще дойде онази истинска наука, когато съзнателно ще се работи.

Засега достатъчно, понеже, ако ви говоря повече, ще стане натрупване, а в натрупването нещата не могат да растат.

Три неща във вас трябва да останат: любов, която да ви свърже с формата, светлина, която да ви отвори пътя, и свобода, която да ви даде простор, за да можете да бъдете свободни и да вършите волята Божия.

„Тайна молитва“

3. Съборна беседа от Учителя,
държана на 30 август, 1932 г., София, Изгрев.

ЛЮБОВ БЕЗ РЕВНОСТ

„Добрата молитва“

„91 псалом“

„Пътят на живота“

„Молитвата на Царството“

Ще прочета пета глава от Марка.

Има едно изречение, което казва: „Мъчно е за здравия да се разболее, но мъчно е за болния да оздравее. Мъчно е за умния да оглупее, но мъчно е за глупавия да поумнее.“

Сега вие всички си имате една идея за днес. Ще мислите върху нея, за да я разрешите. Ще идете да се наядете. После пак ще мислите и може би пак да не може да я разрешите. Ще идете да пиете вода. До вечерта, като мислите, едва ли може да разрешите задачата. Ще легнете да спите. Ние винаги свързваме задачите си с ядене, пиене, спане. Защо ядем? – Защото не сме разрешили задачата си. Защо пием? – Защото не сме разрешили задачата си. Защо спим? – Защото не сме разрешили задачата си. По някой път вие облажавате птичките, които хвъркат във въздуха, казвате: „Блазе им, как се разхождат цял ден, колко е хубаво да сме и ние като птичките.“ Това не е разхождане. Целият ден тези птички летят, все искат да разрешат една задача. Като не може птичката да разреши идеята си, срещне една муха, гълтне я. „Знаеш ли какво мисля и търся?“ – Не зная. Гълтне мушицата. Срещне друга, гълтне я. Като се върне в гнездото си, започва да брои колко е

глътнала. Казва: „Глътнах 150 мушици.“ Често онези, които четат в Евангелието, че учениците на Христа са хванали 153 риби преди 2 хиляди години, се чудят какво ли символизират тези риби. Тези 153 риби не се увеличават нито с една. Кой както и да чете, тези риби са все 153.

Ще ви разкажа нещо за един слуга на гръцки свещеник. Един човек праща на гръцкия свещеник по слугата му 153 риби. Като ги носел, по пътя слугата изял 3 риби и предал на попа 150, нищо не му казал. Имало и писмо. Брои попа 150, а в писмото пише 153. Пита той слугата си: „Тук в писмото пише 153, а като ги броя са 150.“ Той казва: „Ти както четеш, е право.“ Останалите 3 риби са изядени някъде. Сметката е права – рибите не излизат.

Човек, когато е млад, все се стреми, все търси нещо и все не го постига. Какво търси в младини? – Да намери млада жена. После казва: „Не струва“. Какво търси в пълната възраст? Добил деца и казва: „Децата не излязоха такива, каквите аз исках.“ Най-после старостта дойде в него, той е недоволен. Само мисли, защо се е родил, защо беше млад, защо стана възрастен, защо стана стар. И той не знае. Остаряваш, гледаш, гледаш лицето, не си доволен, набръчкало се е, как да го оправиш, не знаеш. Туй набръчкане е станало вън от твоята воля. Тъжен си за пример, защо си тъжен? Някой казва: Тъжен съм, защото нямам еди-какво си. Някой път всичко имаш и пак си тъжен. Ако ти турят сто килограма злато на гърба да го носиш, какво ще бъде положението? И най-хубавото злато като носите, ще кажете: „Вземете малко.“ Неприятно ви е.

Сега трябва едно ново разбиране, може да кажем

философия. Но думата философия нищо не разрешава. Всичката философия е: причина и последствие. Казва: „Трябва добре да се знаят причините.“ Зная причината, но онзи защо открадна парите? Сиромашията е причина. Сиромах е човекът, откраднал. Добре, когато сиромахът краде, но когато богатият краде? Значи и богатството може да е причина за кражба. Но има неща, които в света са невъзможни. Невъзможно е умрелият да краде. Казваш: „Защо човек трябва да умре?“ За да не краде. Единственият правоверен, който никога няма да направи престъпление, да открадне, той е оня, който е умрял. После защо човек трябва да спи? Единствени трезвени хора в света, това са хората, които спят. Поголеми трезвени хора от тях няма. Спящият никога не пие. Като спи, не пие, но щом не спи, пие. Казвате: „Той е заспал човек.“ По някой път е хубаво, че е заспал. Башата по някой път предпочита дъщерята да спи, отколкото да ходи, да хойка. Той като я види под юргана, че спи като някоя светица, хубаво е това чадо. Но като излезе от юргана навън, не е вече тази светица.

Това са символи, това са положения, които всички ние, живите хора, играем. Това са най-разнородни роли. Господ те търси, за да те тури под юргана. Ти ходиш, играеш, той трябва да те приспи, тури те под юргана, казва: „Заспи, моето дете.“ Ние казваме: Умря един-
кой си, изчезна. Господ казва: „Заспи, моето дете, под юргана, да не вършиш престъпления.“ Защо трябва да умре? – За да не върши престъпления. Защо трябва да спи? – За да бъде трезвен човек. Онези, които спят, са трезви в своята мисъл. Сега ако вземеш нещата буквально, при смъртта се придобива едно качество, изгубва се друго качество. При спането се придобива едно качес-

тво, губи се друго. Това е едно противоречие, което трябва да се разреши. А това е човекът, ти се разговаряш с него. Казва някой: „Моля кажи ми една сладка дума, ти обичаш ли ме?“ Обичам. Какво ми струва да кажа: „обичам“. Този човек, докато не е казал, че те обича, той е свободен. Щом ти каже, че те обича, той не е свободен. Ти му държи сметка за това. Ако той си позволи да обича другого, ти ще му кажеш: „Как тъй, ти нали каза, че ме обичаш, ти нямаш право да обичаш другого.“ Че туй е съвременната ваша философия, навсякъде между приятели, между мъже и жени, между учители и ученици, навсякъде. Щом кажеш, че обичаш някого, не трябва да обичаш другого. Питам сега, туй противоречие откъде произтича. Една жена подозира мъжа си, че той обича друга жена, и счита, че това е престъпление. Ако любовта е от Бога, защо, ако един мъж обича друга жена, прави престъпление? Сега как ще обясните? Влюбили се, не се свърта. Хубаво, престъпление ли е да се не свърта в къщи? Онова пиле, което е в черупката, не е ли вкъщи? Но, един ден господарят иска това пиле да се влюби и то, като излезе от яйцето, целият ден ходи, търси другите пилета. Ако майката го търси, казва: „Къде ходиш, къде миткаш?“ Влюбило се. Ходи тук-там, търси другите пилета. Питам: Де е престъплението? Защо именно един мъж като залюби друга жена, на първата не ѝ е приятно, или когато една жена залюби друг мъж, защо на първия ѝ мъж не му е приятно това? Казвате: „Така е.“ Това не е философия, че е така. – „Ама обичам го.“ Защо го обичаш? Обич между двама удуши не може да съществува. Двама души никога не може да се обичат. Казвате: „Аз го обичам.“ Питам тогава, ако това е право, че двама души могат да се обичат, защо търсят

трети? Щом мъжът и жената се обичат, защо умря детето им? Те не се разбираят, търсят трети да ги примири. Децата примирияват враждуващите. Това са хора, които не се обичат, търсят дете. То е професор. Дали двама души, които не се обичат, може да се обичат? Детето е професор, то ги учи да се обичат. Аз сега не виждам как е възможно, като не обичаш някого, да влезе в ума ти противоречието, че той обича втори, трети. Може да обича когото и да е. Защото именно, като обича другите, може да ми е така приятно, както когато казва, че мене обича. Ти – казва – обичаш еди-кого си. Аз зная по-добре от вас, дали обичам някого или не. – „Ти обичаш еди-кого си повече.“ – То е моя работа, повече или по-малко то е моя работа. Когато чешмата има повече вода, повече дава, когато има по-малко, по-малко дава. Малката свещ по-малко свети, голямата – повече. Казвам: Къде е престъплението в любовта? Не казва: „Защо мразиш тази жена?“, но казва: „Защо я обичаш?“ И защо сега именно се поставя въпросът не само за мъжете, но и за жените, и за приятелите, и за учителите, навсякъде. Аз поставям общо, принципно въпроса. Не искам да кажа, че жените също не разбираят. И жените не го разбираят, и децата не го разбираят, и свещениците не го разбираят, всички не разбираят. Този въпрос остава досега неразбран. Ти не може да разбереш философията на живота, докато има едно противоречие. Защо ти обичаш други-го? Тази е една от най-трудните задачи. Ако ти не разрешаваш задачите си и не разбереш живота, той не може да се осмисли. Може ли ти да запиташ Господа, защо обичаш еди кого си повече? Може ли да Го запиташ? Може ли волът да запита: „Защо на мене си турил рога, копита, а господаря – човека, си възлюбил, всичко си

дал, защо, на какво основание?“ Може ли волът тъй да запита? Може ли едно гърне да запита грънчаря защо нему дал една форма, а не друга, защо го гледжосал отвън или отвътре? – Не може. Но ние си позволяваме. Има причина, защо е гледжосано гърнето.

Питам: На какво се дължи противоречието? Вие давали ли сте си отчет? Всякога, щом се обичат двама души, ще дойде трети, затова веднага ще се роди едно противоречие. Следователно великото противоречие в живота само старостта може да разреши. Само старостта разрешава противоречията. Защо оstarяват хората? За да разрешат едно от най-великите противоречия. Ако в къщата на младоженеца дойде една стара баба на 120 години, момата не подозира бабата ни най-малко, но ако дойде една млада мома като нея, тя ще каже: „Тази да си иде, друг да иде да търси, да си върви, тя някой мъж търси.“ Онази, младата, търсила мъж, старата не търсила! Казва: „Тя търси мъж.“ Ами че и ти търсиш. Най-първо вие нямате доверие във вашия възлюбен. Изпитва се вашата любов. Ти да оставиш младата при мъжа си и цяла година да ходи, да се разхожда по света, и като се върне, да се радва, че другата била там като другар на мъжа ѝ. Какво ще кажете? Какво ще излезе? Тя казва: „Аз зная, мене ще изпъди пък нея ще прибере.“ Въпросът остава неразрешен. Ако той тебе изпъди и нея прибере, то е същото положение. Ще кажете: „Не може другояче да бъде“. Тъй е, не може. Не може другояче, понеже то е ваше разбиране. Ако тази млада мома, която е дошла във вашия дом, я оставите, окажете ѝ всичкото внимание, но в нейното сърце се зароди желание да привлече мъжа ви, какво ще направите? Кое е онова, което заставя младият момък да измени своя ум? Как-

во ще допринесе, ако първата булка замени с втората булка?

Сега вие вземате в изопачена форма това, което говоря, затова имате противоречия. Едно от противоречията в живота е ревността. Ревността в жената, ревността в мъжа, ревността в децата. Братя и сестри се ревнуват, в къщи възникват спорове. Детето казва: „Баща ми обича повече по-малкото братче.“ По-малката дъщеря казва: „Майка ми обича повече по-голямата сестра.“ Цял спор има. Майката казва: „Не, не!“, но подозрение съществува. Туй, което става в дома, става и в едно религиозно, окултно общество. Навсякъде същият закон. Казвам: Те имат задача, която трябва да разрешат. Какво трябва да правите? Трябва да останете. Вие запитвате: „Сега какво трябва да се прави при големите противоречия?“ Сега слушайте. Нося аз една торба със злато. Онзи, бедният, той нищо няма и се съблазнява от моята торба. И в него има желание, не че той обича торбата ми. Тая обич не е за торбата, но за онова, което е в торбата. Той казва: „Аз много обичам торбата.“ Това е залъгване. Обича онова, което е в торбата. Пак казвам: Как трябва да се разреши въпросът? Извади онова, което е в торбата и я напълни с нещо друго, което струва толкоз, колкото торбата. Ако можеш да разрешиш един въпрос, съдържанието на торбата струва толкоз, колкото самата торба. Торбата струва 5 лева и съдържанието струва 5 лева. Щом съдържанието е хиляди пъти повече, твоето съдържание ще произведе ревност, кражба, подозрение. Пет лева торбата, пет лева съдържанието! Изгуби се торбата, изгуби се съдържанието. Няма какво да плачете. Отиде вече. Сега преведете този въпрос. Той се разрешава. Вие тази, втората мома, която е дошла във

вашия дом, я подозирате. Но представете си, че тази мома, която подозирате, за бъдеще стане ваша майка. И тази ваша, бъдеща майка, тя именно, когато се влюби някой момък в дъщерята, се радва. Защо не подозира този момък, защо не подозира дъщеря си, защо не прави същото нещо с дъщеря си. Тя се радва, когато прави това. В първия случай подозира, във втория случай защо не ревнува? Защото майката не ревнува своята дъщеря от онзи, младия момък, ами ѝ е приятно. Защо младата булка ревнува, защо майката не ревнува, че ще ѝ вземат дъщерята. Защо бащата не ревнува, че друга мома ще вземе сина му. Казвате: „Господ така наредил нещата.“ Ние бяхме ли там, когато Господ е създавал света, че да знаем какво е наредил? Казваме: „Така Господ наредил нещата. Тъй както сега живеем, то е наше схващане.“ Казвате: „Той, мъжът не трябва да вярва. Всяка жена, която излъже този мъж, жена ли е? Мъж, когото една жена може да излъже, не е мъж. И жена, която един мъж може да излъже, не е жена. Учител, който може да бъде излъган от своите ученици, това не е учител. Един ученик, когото учителят може да излъже, не е ученик. – Така аз разбирам нещата. Когато те излъжат като учител, ти не си учител. Щом те излъжат като ученик, ти не си ученик. Щом те излъжат като жена, ти не си жена. Щом те излъжат като мъж, ти не си мъж, и т. н. Това са максими, с които аз си служа. Що ме лъжеш? Срецна го и казвам: Ти мене не лъжеш, но себе си лъжеш.

Та първото нещо: Не се лъжете. Еди-коя си жена се влюбила в еди-кой си мъж. Ти се лъжеш, тя не се е влюбила в мъжа, а в торбата, влюбила се е в съдържанието. Тя иска да задигне съдържанието, никаква любов няма още. Кажете къде се проявява любовта? Един мъж

може да обича една торба само тогава, когато торбата е пълна. Изпразниш торбата, това не е никаква любов. Момата казва: „Да мога да го пипна, много го обичам, гори ми сърцето, да може да го пипна.“ Въпросът се разрешава. Като го пипне, извади съдържанието. Какво остава? Торбата остава празна. Трябва да дойде истиински да се влюби в торбата и, който може да напълни празната торба, той носи любовта.

Хубаво, ти си съгрешил. Що е грехът? Изпразнил е някой твоята торба. Що е доброто? – Напълнил е някой твоята торба. Следователно, ако ти правиш добро, ти си човек, който върви по пътя на любовта и пълни празната торба. Ако ти правиш зло, ти си човек, който изважда съдържанието на торбите. Ти казваш: „Аз не мога да го търпя, той е нетърпим.“ И тебе не може да те търсят. Казваш: „Не ме обича, другого обича. Друг може да направи същото възражение, че и ти не го обичаш. Нас Господ не ни е турил за стражари да гледаме, кой кого обича. Като срећнеш двама души да се обичат, кажи: „Аз бих желал и другите да бъдат като вас.“ Влюбил се мъжът ти в някоя жена, кажи си: „Да даде Господ и аз да се влюбя.“ Ще кажете: „Много голяма свобода.“ – Че вие всички сте роби на влюбването. Господ ви е пратил на света да се влюбвате, нищо повече, разбирате ли? Ако вие забраните на единого да се влюбва, другите на вас ще забранят, ще кажат: Еди-кого си ще любиш, единого си няма да любиш. Но сега на някои от вас да дадем свобода. Говоря на вас. Аз съм опитвал този закон, как може да се разреши тази задача. Някой ще каже: „Това е свободна любов.“ – Не. Разбиране на живота трябва. Между вас да има разбиране. Иначе се отдалечавате. Срећна един човек – аз съм правил опити – някой път

казвам: Всичко мога да направя. Имам еди-колко си милиона, свършил съм няколко факултета и ми оказват всичкото уважение, кокошчици, гощавки. Но щом кажа: Това са бабини деветини, нищо не съм свършил, в банката пет пари нямам, на втория ден всички ми обръщат гръб. Пак ги лъжа, играя си, казвам: Аз съм богат, имам милиони. Казал бях, че имам един милион, но аз имам много повече. Ще кажете, че ходя да лъжа света. Аз ги лъжа, но аз не се лъжа, пък и те не се лъжат. Аз ги виждам, те искат да изпразнят моята торба. Аз казвам, че моята торба е така купена, че не се празни, моята торба е толкова тежка, че не се е намерил човек на земята, който да я вдигне.

Сега аз искам един въпрос да повдигна. Сегашното ми положение аз не го засягам. Искам да кажа отде започват нашите нещаствия в света. Че ние не се радваме на едно явление, която Бог произвежда. Ако Бог е произвел едно явление в сърцето на една млада мома, ако Бог е произвел едно явление в сърцето на една стара баба, на някой свещеник, ти се зарадвай за онова, хубавото, което е израснало в неговото сърце. Ти го полей отгоре. Защото не сме ние, които садим и не се меси да корениш. Много широко трябва да схващаме явленията на нещата. Христос казва: „Не съдете, за да не бъдете съдени“. Не подозирайте, за да не бъдете подозирани. Не се обезверявайте в другите, за да не се обезверят във вас. Законът действува. Ако ти не вярваш в другите и в тебе няма да вярват. Ако ти се обезверяваш в другите, и в тебе ще се обезверят. Законът е такъв. Аз съм срещал хора, мене са ми чели морал и аз съм ги слушал. Виждам го след години, той е пропаднал, изолирал се от общество, оженил се, вече пази жена си, не я извежда навън.

Той я пази в къщи, казва: „Аз се отказах вече от суетния живот, не ме интересува нищо“. Но същевременно се интересува от жена си. Слушам жената да казва: „Колко ми копнене сърцето навън да изляза, но не ме пуша.“ В него се роди желание да не отива, да не се мярка в обществото, в нея има желание да отиде, тогава къде е разбирателството? Той има едни възгледи, тя има други. Той казва: „Правоверен станах, посветих живота си на Бога.“ Не. Ако тебе може да те съблазни една жена, как може да служиш на Бога? Ако тебе може да те съблазни една кесия пълна със злато, как може да служиш на Бога? Ако тебе може да те съблазни едно обществено положение, как може да служиш на Бога? Какво трябва да прави? – Да обича туй, което Бог обича.

Сегашните хора са нещастни по единствената причина на тази ревност. Всяка една млада жена, която може да посети вашия дом, носи благословение. Ако тя обича мъжа ви, вашият дом ще започне да се обновява. Не само една, но помнете, ако всяка година по една мома идва в дома ви, вие ще имате щастие. Лицето му ще бъде радостно и весело. После и по един млад момък да идва всяка година. Това е същественото. Ако не вярвате, този резултат не може да имате. Трябва да се вярва. Именно това е важен въпрос. Не може да се образува едно окултно общество, или между хората не може да се образува едно право верую, ако няма пълното разбиране. Да се радваме, когато дойде някой нов в едно общество, в едно окултно общество, религиозно общество. И тук, и в Америка, като дойде някой нов, старите казват: „Този ще ни изчушка навън.“ Зарадвайте се. Вие го държите настрана и този човек се чуди. Де е разрешението на този въпрос?

Сега да дойдем до истинската философия. Вие трябва да мислите по този парещ въпрос, един от най-трудните въпроси. Изобщо в съвременния живот не съм срещал по-труден въпрос от този. Аз за себе си съм дал едно разрешение на този въпрос. На вас не мога да го кажа. Защото сте още далеч. Защото, ако ви кажа: Изпрати жена си при мене, „А!“ ще кажете. Представете си, че аз съм мъртъв човек, какво мога да ви открадна? Представете си, че аз нямам стомах, какво ще ям. Нямам нужда от пари, нямам нужда от жени. Вие разбирате туй, което не е. Може ли да ожените една кокошка, една жаба, един заек. Една мъжка жаба не може да извърши престъпление. То е немислимо. Има неща, които са немислими. Престъпления в света стават при известни условия, при известни разбирания. Не съществуват престъпления в света, дето престъплението е абсолютно невъзможно. Невъзможно е един човек, който ви обича, който има любов, да извърши престъпление. Невъзможно е, по никой начин. Ако една мома е влязла в дома ви и ви обича, невъзможно е да извърши престъпление. Ако не обича, тя може да извърши хиляди престъпления. Но има ли обич, никакви престъпления не може да извърши.

Следователно въпросът е да се прояви любовта. На тази любов вие никога не противодействувайте. Не противодействувайте на Бога. Всички нещастия в света произтичат от онзи факт, че ние противодействуваме на онова, което Бог иска да извърши в нас и в другите. Ние противодействуваме и създаваме нашето нещастие. Нашето сегашно нещастие се дължи на онова противодействие на миналото, което ние сме употребили против този, който обича. Хиляди години ние сме противо-

действували, противодействували. И това не е Бог, Който страда. Ние страдаме. Та въпросът е за обичта. Аз по някой път говоря за любовта. Любовта е, която осмисля живота. Щом дойде любовта, мъртвият възкръсва, мъртвият става, крадецът престава да е крадец, престъпникът престава да е престъпник. Всички тия хора любовта изглажда, тя задоволява копнежите на човешките души. Там, дето всички копнежи са задоволени, престъплението не може да стане. Защото, ако една жена може да извърши едно престъплението с един мъж, тогава всичките жени вършат престъплението. Ако един мъж влезе в един дом и открадне нещо, тогава всички мъже може да откраднат. Една жена влиза в един дом. Другата я е страх, че ще открадне мъжа ѝ. И тя го е откраднала. Онази майка, която е родила този мъж, тя го е обичала. Тази млада жена взела този момък от майката. Майката скърби.

Аз разглеждам въпроса принципно. Ако така не разбирате, вие не може да имате правилно разбиране. Тази душа излязла от Бога. Ако ти я отдалечиш от Бога и Господ търпи, тогава защо, като дойде друга жена и започне от вас да го отдалечава, вие страдате? – То е същият закон. Остави, не търси любовта на хората. Проявявай ти любовта. Любовта, която е вътре в тебе, ти я проявявай. Ти не можеш да служиш на един закон, ако тоя закон не е в тебе проявен. Вложената любов в тебе опитай да приложиш във всичката пълнота. Следователно ти бъди носител на Божията любов. Ти си носител на нещо хубаво и тогава ти разбираш положението на другите хора. Тогава вие от вашите стари възгледи, от вашите стари чувствувания, които имате, не може да се освободите така лесно. Вие ще ги имате. Аз наричам

старите възгледи молци, които, отдето минат, ще пробият, ще правят дупчици или те са като кърт, отдето мине, ще разрови градината. Ако питате защо е така, сега няма да се спирам. Фактът е такъв. Оттук скъсал някой корен, оттам скъсал, все ще направи някаква пакост. Когато молецът стане пеперуда, прави ли престъпление? – Не. Само при известни условия престъплението е възможно. Докато е гъсеница, може да прави престъпление, но като стане пеперуда, тогава образува възможност за престъпление – ще снесе яйца. Но ще дойде ден, когато пеперудата няма да носи яйца. Всичките пеперуди са от род, който снася яйца. Но има други пеперуди в природата, които не снасят яйца.

Тогава всяка една мисъл у тебе, която може да произведе едно противоположно чувство. Тя е пеперуда, която снася яйца. Когато тази мисъл или това чувство започне да те измъчва и да те гърчи, това е един червей. Дотогава, докато вие имате нужда от тази копринена гъсеница, винаги ще имате противоречия. Докато имате желание да ви обича един мъж, вие всякога ще имате терзание. Той няма право да каже: „Ти другого няма да обичаш.“ Нито да каже: „Ти само мене ще обичаш, не трябва да обичаш другого.“ Той ще остави онази жена напълно свободна да се прояви. „Обича ме.“ Казвам: Върши волята Божия. Казва: „Ами ти обичаш ли ме?“ – За това и въпрос да не става. Щом питаш, всичко отиде. Нямам право аз да питам, Господ обича ли ме. Господ е направил за мене повече, отколкото аз схващам в света. Тази любов е толкоз грандиозна, толкоз голяма, че аз седя и казвам: Колко съм далече от любовта на Бога, какво съм направил аз за Него, за Бога? Вие казвате: „Той, Учителят, няма нашата опитност. А той да се оже-

ни, че той да види.“ – Ако се оженя, аз ще бъда като вас. Аз съм слушал някои от вас да казват: „Я Учителят да се ожени, да го видим.“ – Туй е положение, което съществува. Аз вярвам, че в света съществува едно отношение между хората, но този социален обичай, който сега съществува, той е от скоро време. Женитбата е отпосле установена. Туй положение не е Божествено отношение на душите. Да обичам една душа, да живея с нея, да служа за нейния прогрес, за нейното повдигане, да ме радват всички нейни прояви, това е Божествен вътрешен импулс, който отначало съществува – Божествената женитба. Ревността, това е нещо останало от грехопадението насам. Като разглеждам този въпрос, виждам, че ако вие не го разрешите, не може да имате едно духовно схващане, едно разбиране за Любовта. Някой път гледам децата, мене ме интересуват онези, психологическите прояви, тях търся. Аз съм срецдал деца, които са чисти, но някое малко детенце, момиченце, като го стиснеш, то те погледне. Още е малко дете, но в него проникнала идеята, ативистическа идея, то си оттегля ръката, знае това дете, гледа ме, един вид, какви са твоите намерения. Казва: „От кои си – от които пълнят торбите или от които ги празнят?“ Аз имам много малко в торбата си. Мене ме учуди веднъж една случка. Дават ми цвете. Аз не обичам късани цветя и го давам на едно момиченце. Казва: „Аз съм малко момиче, дай го на друг. На това цвете аз не мога да дам живот, не мога да го родя. Откъснали са го преждевременно, нека седи за тебе, ти си доста възрастен.“ Питам: Само този ли е начинът, по който може да живееш? Мислиш ли, че само този начин съществува в природата, по който може да живееш – за образуването на семейство? Не, същес-

твува и друг начин, много по-възвишен и благороден, за който вие даже не сте сънували. Съществуват много по-възвишени отношения, по-благородни отношения, отколкото сега в света. И в една нова култура, ако ние не изменим своите бъдещи възгледи, ние ще имаме едно построено общество и злото ще се ражда още в къщи. Защото за онази жена, която подозира своя мъж, къде е психологически опасността? – Тия престъпления да ги всажда в месцето, в умовете на своите деца. Онзи баща, който подозира своята жена в престъпление, той всажда всичко туй в ума, заразява ума си, дома си. Вие се заразявате едни други. Влезли сте в обществото, а имате задни цели. Вие се заразявате едни други.

Та казвам: Бог изисква от нас да бъдем като Него. Имаме пример в Евангелието – когато дойде голямата грешница и започна да целува нозете Христови. Онзи фарисей, който беше там, мислеше: „Този е пророк, този е свят човек, но как му е приятно жените да му целуват нозете.“ Христос се обръща към него и казва: „Аз дойдох в къщата ти, но ти не ми даде вода, да си измия краката, според обичая, не ме целуна. На тази грешница греховете ѝ се прощават. Тя целува, за да ѝ се простят греховете. Каквото тя направи, ще се похвалява нейната постъпка, пък твоята постъпка ще каже: „Горко на този фарисей.“ Та казвам: Ако вие подозирате, не сте ли в положението на онзи фарисей, който подозира Христа, че една млада жена му целува краката. Питам тогава: Де е вашето благородство? Тогава ще се обърна, ще кажа: Аз дойдох в къщата ти, ти целуване не ми даде и вода за краката ми не даде, а тя целува и нейните грехове се прощават.

Казвам сега: Всяка жена, която влезе в един дом,

трябва да желае щастието на този дом. Всеки мъж, който влезе в един дом, трябва да желае щастието на този дом, да бъде предвидлив. Всеки ученик, който влезе в един клас, трябва да желае щастието на този клас. И всеки учител, който влезе в това училище, трябва да желае щастието на това училище. Това трябва да бъде вътрешен импулс. Вие оставявате по единствената причина, че не се освобождавате от вашата глупава ревност, от вашето глупаво подозрение, не се освобождавате от вашето глупаво безверие и безбожие. И за да се подмладите, сега в света трябва да имате нови идеи. При тия разбирания другояче не може. Сега слънцето изгрява, да направим гимнастиката (6 ч. и 20 м.).

(Започнахме след упражненията в 7 ч. и 20 м.)

Ще започнем оттам, отдето спряхме. Новото в живота не изключва старото и старото не изключва новото. Аз говоря за онзи непреривен процес в природата. Когато говоря за новите разбирания на любовта, за оня непреривен процес, ни най-малко не изключвам вашите стари разбирания. Ревността произтича от онзи факт, че има нещо, което недостига. Любовта, която се превръща в ревност, има нещо, което не ѝ достига. Ревност, която се превръща в любов, има нещо, което не ѝ достига. Сега моето желание е, вашата ревност да се превърне в любов, а не любовта ви да се превърне в ревност. Защото в ревността ти си slab. Онзи, когото подозираш, ти го поставяш по-долу от себе си. Ти го подозираш като дете, казваш: „Може да направи някое престъпление.“ За разумното дете майката никога не се беспокои, майката се беспокои за своето неразумно дете. Когато ти любиш, никога не може да се съмняваш в него. Любовта изключва всякакво съмнение. Любов, която съдържа

най-малкото подозрение, съмнение, това е любов, на която ѝ липсва нещо. Ние казваме: Това са новите схващания, новите тежнения в природата. Ние не можем да кажем, че сме достигнали върха. Има нещо, което липсва. Следователно това, което липсва, то е Божественото, то трябва да дойде. В това няма изключение. Ако направим един опит, ще видим, че всички качества, които животните имат, и човека ги има, но човек има нещо плюс. Каква грамадна разлика има между човешкия нос и тоя на животните. Каква грамадна разлика между устата на животните и тая на човека! И животните имат очи, но каква грамадна разлика между техните очи и тия на човека! И животните имат чело, едно малко челце, но челото на човека е по-голямо. Често хората попадат в процесите, които съществуват в животните. Ревността е качество на животинското царство, то е преграда, то е на мястото си, не го изключвам. Но ако човек не разбере ревността и внесе онзи закон, който съществува в нея, тази ревност ще го съсипе. Защото онзи, когото ти обичаш, за да не ти го отнемат, ти го ревнуваш, после идат подозрението, безверието, омразата и най-после дойде ревността, ще го намразиш. Защо? След като го намразиш, ти какво ще постигнеш? Ти сам ще се разрушиш. Омразата разрушава, неверието разрушава. Затова трябва да изхвърлите неверието, съмнението; всички отрицателни качества разрушават. Отначало не е така, но крайният резултат е разсипването. Сега ще кажете, че нямате ревност, а само любов. Любовта как ще я разберете? Вие трябва да престанете да мислите, че сте жени или мъже. Похвалявам ви, че сте души, похвалявам ви, че сте деца, похвалявам ви, че сте ученици и ученички. Но, има нещо по-високо от това. Следовател-

но трябва да дойдем до това положение: като ученик учиш ли се добре, като учител преподаваш ли добре, като майка гледаш ли добре децата си, като възлюбена, обичаш ли възлюбения си. Щом всеки ден го подозираш, ти в ума си държиш най-нечисти работи, тогава де е твоят възлюблен. Туй безвиее влиза във всички религиозни общества. Казваш: „Той, Господ, ме забрави, може би е зает.“ Ние на Бога приписваме нашите слабости. Ти като приписваш своите качества и слабости на Бога, какво остава тогава за тебе?

Ние се намираме в една епоха, когато трябва да пречистим своите възгледи, да започнем от най-ниското стъпало, всичко туй да се пречисти. Ревността съществува в дома, в религиозното общество, навсякъде съществува. Защо се гонят религиите? – От ревност. Една жена гони друга жена заради мъжа си. Едно религиозно общество гони друго религиозно общество – пак същият закон. Казвам: Как ще се оправи светът? Светът ще се оправи, когато разберем отношението на любовта. В любовта не трябва да има никаква ревност. Ревността произтича от любовта. Любовта може да роди ревност, но ревността никога не може да роди любов. Вярата може да роди безверие, но безверието никога не може да роди вяра. И тогава в света кой може да краде? Що е кражбата в света? Кражбата е да вземеш това, което не ти трябва. И най-после вие не разбирате живота. Вие мислите за един мъж, втори, трети. Твой мъж може да е нокътят на този, големия човек. Ти обичаш само нокътя му. Той може да е малкият пръст или големият, ти още не знаеш, какво нещо е мъжът. Онзи мъж, който може да те набие, минава за твой мъж. Това е бомба, която се пръска.

Именно, като се спрем върху този предмет, аз искам умовете ви да бъдат свободни. Казвате: Ние сме женени. Мене ни най-малко не ме интересува, че вие сте женени. Кой за кого се жени, мене не ме интересува. Кой мъж, коя жена има, и това не ме интересува. Ти си взел нещо, което не е твое. Че не е твоя тази жена, която мислиш, че е твоя със закон установена. Няма да минат 20 години, ще дойдат да я вземат и ще си заминат. Не е твое това, което ревнуваш. Ти плачеш. Разправяше ми една българка, тя е сега тука, не повече от 60 години, заминава мъжа ѝ за оня свят. Тя му казвала: „Ти като отидеш на онзи свят, ще ми съобщиши, какво е положението там.“ Весела е тя. Нейният мъж се нарича Пенко. Смее се тя. Казва: „Умря нашият Пенко, чакам да ми се яви да ми каже, какво има на оня святг. Сънувам един сън: иде Пенко и аз питам: как е на оня свят? – „Както на този свят.“ Казвам му аз: „Какво трябва да направя?“ Да ме взема, че скоро ще ида при него. – „Не, не, казва, аз като тебе не бързам, ти ще седиш на този свят.“ Иде по едно време една жена, много красива, хвали моя Пенко и казва: „Този мъж не е твой, той е мой.“ Аз държа Пенко, тя го взе и си замина.“ Тази българка ми разправяше своята опитност. Значи Пенко има друга. Аз представям една реална опитност. Тя ме пита: „На оня свят имат ли такива отношения?“ Казвам: Имат, разбира се. Вие разбирате изопачено нещата. Има потреба от любов. Любовта в другия свят съществува. Под друг свят разбирам по-висше съзнание.

Сега, за да обясня, ще се отвлека малко. Представете си два коня седят на едно място, хубаво охранени, имат съзнание, че те са влюбени в един човек. Като се влюби в човека, какво ще стане? Онзи, в когото се влюбил

конят, се качва на гърба му, туря му гем и го язди. И двата коня се влюбват в един човек. Но този човек не може на двата коня да язди едновременно, втория го води отзад. Питам: Кой печели? След като го язди 20-30 километра, влюбеният какво ще каже? След като се умори, той ще започне да разбира несъстоятелността на тази теория. Не е ли по-хубаво този човек да се влюби в друг кон? Ако ти си конят, няма ли да пожелаеш да слезе от гърба ти и да се качи на друг? В реда на нещата е. Казвам: Вие сега нямате ясна представа. Онзи, който те е залюбил, ще се качи на гърба ти. Когото ти залюбиш, ще се качиш на гърба му. Ако не разбиращ този закон, това още не е любов. След като седи дълго на гърба ти, ти ще разбереш последствията от ревността, че една жена трябва да обича само един мъж. Ще видиш, че тази теория не е права. Аз разбирам в любовта да няма никаква вътрешна измена. Туй разбирам любов. Любовта трябва да остане като една постоянна сила в света, която няма нито промяна, нито измена. Тя е еднаква във всичките отношения, защото целта на любовта е да даде живот.

В дадения случай богатият, това е мъжът, сиромахът, това е жената. Тогава питате, защо една жена обича един мъж. Защото е сиромахкиня. Защо мъжът обича една жена, защото и той няма къде да вложи капитала си. Сега вие не разбирате сиромашията. Без сиромашията вие крачка напред не можете да направите. Всяко движение се дължи на сиромашията. Всеки застой се дължи на богатството. Следователно, ако искате да бъдете умен човек, трябва да бъдете сиромах. Вие като богат човек, никога не можете да минете. Вие ще бъдете натоварено животно и ще мислите само за товара си, който

е на гърба ви. Христос казва: „Богатите не може да наследят Царството Божие“. Царството Божие няма нужда от богати хора, няма нужда от хора, които не прогресират. Тогава с вашите възгледи, които имате сега, ако влезете в оня свят, какво ще направите? Ще внесете една болест. Аз съм влизал в някоя къща и с влизането още виждам, че жена му е грозна, старяла, мъжът не ѝ обръща внимание, казва: „Може да поговориш малко с жена ми.“ Като е млада жена му, не оставя погледа си от нея, гледа ме дали хвърлям поглед към нея. Той я поглежда и казва: „Да внимаваш, аз те наблюдавам“. Аз седя и гледам на тази работа с разбиране, несъзнателно го прави човекът това. В подсъзнанието прави това. Аз казвам: Не бой се, аз от твоята жена не се интересувам, имам по-красива, защото твоята жена е последната, която бих взел. Той няма още разбиране за жена си. Една жена, която може да се увлече по един мъж, това не е жена. И мъж, който може да се увлече по една жена, не е мъж. Не може, понеже умът не може да се превърне. Помните едно нещо в света. Имате разни теории, че мъжът може да стане жена и жената може да стане мъж. Така се говори, но в природата съществува един установен порядък на нещата. Умът не може да стане сърце и сърцето не може да стане ум. Умът винаги остава ум и сърцето винаги остава сърце. Жената, която функционира в природата, всяка остава жена, а пък жена, която има специална работа, природата я пази като зеницата на окото си. С мъжът е същото – природата го пази като скъпоценен камък. Когато те престават да функционират, тогава стават мъже и жени, учени и прости, всичко това са външни изменения, както сянката може да стане малка и голяма, да се проточи. То е

все сянка. Не е реалността, която се прехвърля в сянка. Ако говорим, че не може да се измени, подразбираме нейната реалност. Когато говорим за сенките, които тази жена може да направи, жената може да вземе и една мъжка форма. И мъжът може да вземе една женска форма. Но мъжът в женската форма си остава мъж и жената в мъжката форма си остава жена. Много мъже има, които са жени, има и жени, които са мъже, нищо женствено нямат. При новата обстановка, при новите разбириания на живота, ако не разберете новите тежнения, вие не може да разберете новата култура, няма да може да приложите един метод. Тогава ще имате стари разбириания, ще имате стари последствия, неприятности, болести, страдания, безверие, ще се оплаквате и ще кажете: „Защо Господ създаде света така?“ Този свят, който сега съществува, той е един изопачен свят на нашето съзнание.

Говоря, че трябва да си давате свобода и да се обичате. Като дойде някой в къщи да отвлече жена ви, не че той има право да я отвлече, да я лъже. Не, това е подлост. Ако обича жена ви, да каже: „Аз обичам жена ти, много ми харесва.“ И вие трябва да се зарадвате, че обича жена ви, намирате нещо хубаво в това. Ако не я обичате, ще кажете: „Как тъй, нямате право да я обичате.“ – Неразбиране е това. То значи да затворите жена си в къщи и да кажете: „Ти нямаш право да те огрява слънцето.“ Един човек, който не е обичан, той ще мяза на едно увехнало цвете, както цветята, които не са огравани от слънцето. Човек, като го изолираме от Божията любов, става хилав, повяхва, обезсмисля се животът, хиляди разочарования идат. Жената казва: „Не си струва да се живее“ и иска да умре. Няма никакъв успех в жи-

вота. „От децата нищо не придобих, от мъжа нищо не придобих, от приятелите, от обществото, само разочарования, животът ми се е обезсмислил.“ Това е криво разбиране на живота.

Затуй именно в обществото трябва да бъдем носители на любовта. Някой път могат да ви обвинят, че много свободна любов имате. Свободна е нашата любов. Ако кажете, че вашата любов не е свободна, вие не говорите истината. На кого не е свободна любовта. Нашата любов е толкова свободна, че никога не се разврещава, и ние сме толкова свободни, че никому зло не правим. Нашата любов е такава, че дето влезем, мир носим. Нашата любов е такава, че ревност не внасяме. Казвате: „Че и ние така живеем.“ Ако така живеете, няма какво да се ревнувате. Ако ревнувате, това е старото учение. Ако се обезверявате, това е старото учение. Казвам: За да съществува каквато и да е любов между двама души от два противоположни полюса, трябва да влязат два Божествени лъча. Между мъжа и жената не може да се зароди истинска любов. Жената е полюс на живота и мъжът е друг полюс. Ако през женския полюс на живота не е проникнал един Божествен лъч и ако през мъжкия полюс не е проникнал Божествен лъч, не може да се образува никаква любов. Ако може да проникне за бъдеще, тогава централната точка вътре е Бог. Туй е поляризиране вече. При това поляризиране се явява една любов, на която не трябва да противодействувате. Ако противодействувате, непременно ще ви сполети смърт. Аз съм срещал цяла една статистика от имена на жени, които са подозирали мъжете си и как са завършвали живота си. Жена, която много ревнува мъжа си и го подозира, тя непременно ще умре по-рано от мъжа си. И

мъж, който подозира жена си, той непременно ще умре преди жена си. Ако той не подозира, той ще остане жив. Ако мъжът умре по-рано, той е подозирал жена си. Жена, която умира по-рано, тя е подозирала мъжа си. Ако и двамата не са се подозирали, те може да живеят до 120 години. Това е моята статистика. Казвате: „Докажи“. – Може да ви докажа, а може и вие сами да проверите. Любовта изобщо продължава живота. Имате едно хубаво расположение, вярвате в Бога. Ако вярвате в Бога, ще вярвате и в тази душа. Един мъж като дойде в една къща, не се съмнявайте в него. Той може да има изкушение, но той се бори вътре в себе си. Чакайте да го видите. Той може да мисли: „Хубава е тази жена, хубаво ще е да я имам, да я задигна.“ Идва му наум такава мисъл. Туй е човешко. Не. Оставете, не му се сърдете, не го считайте за грях. Нали имате модел от гръцката история. Дойде един гостенин, задигна красивата Елена и 10 години се води война за една жена. Не се смущавайте, чакайте да видите Господ как ще работи. Господ казва: „Не се спирай, аз ще ти дам по-хубава жена. Също така и на жената казва: „Недей, да не направиш това, аз ще ти дам по-добър мъж.“ Господ я учи. Като разбере, ще остави своето благоразположение. Ако вие се месите в тази работа, ще стане тъй, както сте мислили – мъжът ви ще иде с нея. Тя ще задигне мъжа ви. Утре ще задигнат нейния мъж, най-после, след 10 години ще се окаже, че 10 жени са го задигнали. Когато един мъж задига една жена, то е както, когато вълк задигне една овца.

Вие с вашите остарели възгледи често внасяте една острота в ума на младите. Аз съм слушал стари баби: „Ти му дръж хубаво гема, не го оставай да хойка, като го оставиш свободен, отиде та се не видя.“ И тя държи

гема. Другата майка казва на сина: „Ти ѝ дръж гема, не я оставяй да ходи.“ И той държи гема. Че коне ли са това? Аз ако се оженя, за да държа гема на една жена, тогава се отказвам от женитбата. В този смисъл отношенията между животните са много по-правилни, отколкото отношенията между хората. Две птици не се ревнуват. Ревнуват се в един период. Оттам настене живеят съвсем свободно. У хората това не е така. Някой път някой човек не е виновен. Ревността е ужасно нещо. Влиза той, облечен с редингот, с цилиндър, веднага коленичи и гледа под кревата, търси някой мъж, забравил цилиндъра, навежда се под кревата, отваря долапите, тук-там, казва: „Къде го скри, няма никой“. Тук имаше една рускиня, мъжът ѝ я завръзваше с верига вечерно време и като стане сутрин, я пита: „Къде си ходила тази вечер?“ Това е вече патологично, болезнено състояние. Един факт е това, тя сама разправяше. Подобни болезнени отношения има и в религиозния живот. Казват за някого: „Няма любов, лицемер“. Не се занимавайте с лицемерието на хората. Не се занимавайте с кривите вярвания на хората. Ние света никак няма да го оправим по този начин. Може така да е, ще дойдат тези мисли, може да дойдат тия изкушения, не казвам, че сте виновни, стойте на мястото си. Имайте една велика идея във вашия ум. Когато се намирам в най-голям мрак, в мене седи идеята: в мрака ще се появи Бог. Когато дойде ревността, казвам: В ревността е скрит Бог, Той ще разреши този въпрос. Разглеждам понякога въпроси от миналото и казвам за мой познат: Той е ревнив, не го съдя. Ако аз съм на неговото място, как ще постъпя? Ако съм с неговото разбиране, ще постъпя, както той постъпва. И той има право. Тогава аз гледам онези неща, които

изключват ревността. Ако жена му е красива, у gluedna, с едно пипване цял скандал може да стане. Ако жена му е на умиране, разболяла се, вляза като млад виден лекар, мъжът казва: „Вижте пулса“. Защо той не ревнува жена си? Аз пипам пулса, хващам челото, турям си ръката на гърдите, нищо не казва. Другояче ако си туря ръката на гърдите, ако е здрава, ще направи въпрос. Когато е болна, като лекар бутна тук-там, не може да се яви в мене лоша мисъл. Казвам: „Здрава е, гърдите са здрави“. Бутна по хълбока, казвам: „И тук е здрава“. При туй състояние той знае, той е уверен, че когато жена му е на умиране не може да влезе една извратена мисъл. Той вярва, че всяко мое пипане носи живот. Казвам: Такава вяра трябва да имаме и когато нашите жени са здрави. Ние вярваме, когато са болни, а когато са здрави, не. В този случай болестта е едно здравословно състояние и здравето е едно болезнено състояние. Ако вярвам в Бога, но подозирам всички, това е едно патологично състояние. Когато се обезверя в Бога, а вярвам във всички, тогава съм на правата страна. Това е здравословно състояние. Когато вярвам в Бога, а подозирам всички хора, това никаква вяра не е. Че може мъжът другояче да погледне, дали има грях. Трябва да се определи какво нещо е грях. Грехът е туй, което умъртвява человека, което спира неговия развой, спира светлината на неговия ум, спира проявата на неговото сърце, спира проявата на неговата воля. Това е грях. Грях е това, което заробва твоя ум, сърце и воля. Всяко нещо, което не спира твоя ум, твоето сърце и твоята воля, това е едно добро. Това е благо. Така трябва да разбирате.

Трябва да се образува една атмосфера в новия обществен живот, всеки от вас да бъде един хубав, чист про-

зорец. Ако вие не сте ново здание и не сте прозорец, какъв смисъл има, каква полза ще принесете? Казвате: „Да обичаме Господа“. Аз за да обичам Господа, трябва да бъда отворен прозорец, да може Божията Любов да влезе в света, да се прояви. Бих желал Божията Любов да се проявява през всичките хора. Затова именно искам да се прояви Божията любов, иначе може да се появи съмнение и то е в реда на нещата. Има начин, как трябва да се освободите от съмнението, подозрението, ревността. Аз не зная как вие се освобождавате от ревността. Вие казвате: Като прегори човек, като остане. Туй не е разрешение, природата така не разрешава болезнени въпроси. Като се подмладиш утре, пак се повтори въпросът. Всичките светии са се изпитвали така. Знаете ли какъв ще бъде животът на един светия? Когато един светия минава своя последен опит, Бог му праща най-красивата жена или мома, да му говорят най-сладки думи, най-омайващи думи, за да види какво мисли. Ако той се поколебае в една мисъл, всичко ще рухне, ще падне и ще започне пак да пъпли отдолу нагоре. Всичките светии в този случай стават слуги на тази мома, на онази мома. Светията става последен и казва: „Какво искаш? Готов съм за тебе на всяка услуга!“ Тази го целуне, онази го целуне, той благодари, че са го целунали и дори казва: „Да бъде, Господи, Твоята Воля!“ Че как стават хората светии. Вие сте чудни. Тя като го целуне, той благодари на Бога, че го е целувал чрез нея. Светията казва: „Благодаря Ти, Господи, за голямото добро, аз бях един грешен човек, но ти отне моите грехове.“ Красивата мома, която целуне светията, ще го освободи от един голям грех. И той ще ги целуне, ще види, че във всички живее Господ. Той ще благодари, че Господ ги е

изпратил всички да го обикнат, да го повдигнат. Ако той каже: „Да се махнеш оттука, ти ме съблазняваш“, тогава той е слаб. Това е падане. Казвам: Ще ти прати Господ такива моми, които не са целували друг мъж. Ще дойде някоя сестра и ще каже: Чакай да те целуна. Но ще дойде да ме целуне, която не е целувала никого. Тази, която е ходила по други мъже, иска да ме изкушава. Тя ще ме опетни, аз трябва да я лекувам. Тогава аз съм, който трябва да я целуне, а не тя. Тя няма право да каже: „Дай да те целуна.“ Тя като дойде, аз ще я целуна, за да я спася.

Аз ви говоря и мисля, че ме разбирате. Много майки не искат да се говори истината. Казват: „Грешно е да се разправя“. Грешно е да се говори, а не е грешно да се прави. Но аз предпочитам да се говори за грешните работи, отколкото да се правят. Ако ми поставите една дилема, да избера една от двете злини, аз ще прочета да говоря, отколкото да ги направя. Ако дойде сам да си избера, нито едното, нито другото ще избера. Казвам: В този свят не може без зло. Трябва малкото зло да дойде в света. Не мислете, че няма да дойде. Всичките изпитания, всичките изкушения ще дойдат. Туй, което човек никога не е сънувал, ще дойде до главата му. Човек трябва да се приготви за всичките изпитания, за всичките изкушения, няма да остане един грях, който да не похлопа на вратата му. Ще похлопа, ти трябва да бъдеш умен, трябва да бъдеш мъдър, да знаеш как да постъпиш в дадения случай. В туй седи онова дълбоко вътрешно мистично разбиране.

В Писанието се казва: „Онези, които чуят гласа Му, ще оживеят.“ Човек, който чуе гласа на Любовта, той ще оживее. Мога да приведа ред примери. Дето има любов,

има и оживяване; дето няма любов, има умиране. Ако онзи, когото вие обичате, агонизира, но вие поставите ръката си върху него, той ще живее, той ще се върне, ще внесете живот в него. В едно общество хората така трябва да се обичат. Не само едно общество, но всички хора, ако се обичаха и ако помежду им нямаше злоба, биха живели един чист и щастлив живот.

Мисълта, която трябва да остане във вас, коя е? Вие искате да служите на Бога. Хубаво, но Бог е едно същество, което трябва да разбираме – неговата воля, неговите мисли. Бог по нашия ум няма да тръгне никога. Вие трябва да тръгнете по Неговия ум, понеже Той е съвършен. Той не може да тръгне по нашия ум. Грънчарят не може да тръгне по ума на своите гърнета. Как тъй не може? Този грънчар, след като направи едно гърне, той определя неговото положение. Той е дал най-почетното място на гърнето. Бог, Който те е създал, Той ти е дал едно място. Ако ти можеш да разбереш неговия закон, ако ти можеш да постигнеш туй, което Бог е намислил за тебе, ти ще бъдеш по-щастлив отколкото сега.

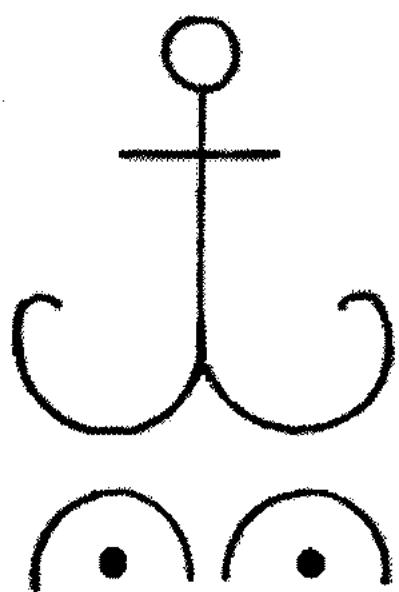
Другото положение. Вие казвате: „Ние сега сме грешни.“ Оставете вашите погрешки. Какво сте направили? Пишете писмо на български и пишете някъде думата с „е“ просто, вместо с „е“ двойно. Какъв грях има? На български нещо може да е с „е“ просто или с „е“ двойно, не играе голяма роля. На български, че не си турил „ер голям“ накрая, не е толкова важно, или на английски не си написал една буква правилно. Англичаните са много претенциозни и те имат много излишни букви. Туй е правото, нещата трябва да бъдат такива по форма. Един човек трябва да знае езика. Ако някой път той се отказва да пише правилно, това значи, че няма памет и че е

слаб, не познава езика добре. Трябва да видиш, че англичаните, които са толкова претенциозни, много време губят за правописанието. Всички техни големи учени имат речници, обръщат речници, губят си времето, за да намерят как се пише една дума. Като пишат, най-много време изхабяват да поправят. Виждат, че ако направят езика си фонетичен, ще дойдат други злини, по-лоши. Един англичанин така развива своята памет. Той като срича думите, буква по буква, учен едновременно как се пише. За да каже думата, трябва да я срече.

Сега ви учат да сричвате любовта. **ЛЮ-БОВ**. Първата буква е написана от прости линии, пречупена линия. Любовта започва с онова велико правило, което е мярка на всички неща. Тази мярка е пречупена, образува се в българския език **Л** – стремеж в любовта нагоре. После **Ю** – единицата и нулата. Туй, което нищо не струва, за него любовта казва: „Дайте го това, което нищо не струва, да го направя аз нещо.“ После казва: „На туй, което е нищо, аз ще му туря една цена – **Б** туря байраче на туй, което нищо не показва, туря единицата и тя приема **О**, това е кръгът, който е разделен **Ө** – **В**. Най-после с „ер голям“ или с „ер малък“ накрая се пише думата любов? – **Ь**. Любовта значи, че трябва да пречупиш закона. Онази мярка, с която мериш всички неща, от нея ще направиш нещо. **Л** – туй, което не дава нищо, него ще вземеш, ще съединиш и ще го туриш – **Ю**. И на б-то отгоре ще туриш една единица, един знак – любовта трябва да расте. Тази любов винаги трябва да бъде свързан с първия принцип – единицата. Да знаеш, че любовта трябва да расте. Този знак, който наричаме материален знак – това е едно растене нагоре, а в парахода това е

котва (фиг.1). Но в природата ти обръщаш този въпрос. В-то трябва да го туриш при човешките очи. Следователно любовта, В-то в любовта разбира, че очите трябва да бъдат отворени. В-то значи, трябва да разбираш любовта. Сега хората, както пишат любовта, затворена е тази любов. Трябва да се отвори, да се обърне надолу, да мяза на чаша, която се излива. Ако ти не разбираш този закон на изливането, ако от себе си ти не може да даваш, това не е любов. Трябва да излезеш от човешкото разбиране. Любовта не признава никакъв морал. Тя сама за себе си е морал. Щом туриш правила и закони, ти попадаш в един свят на ограничения, те ще извършиш грях. Влезеш ли в любовта, никакъв закон няма да признаваш. Онзи закон, който те признава, и ти ще признаваш. Ще пречупиш тази линия \wedge , ще направиш само един вечен стремеж към Бога. Тия, двете линии ще имат един стремеж \wedge . Л-то е стремеж към туй, вечното. След това, това, което е обезсмислено в себе си, дето казват, че то е нищо – O . Нищо при известни условия, а при други е нещо. Аз ви казвам, може да направим един опит, много малък опит. Вземете едно момиче, което е грозно, черно. Туй момиче в 4 – 5 години може да го направите много красиво. Внесете любовта в него и веднага ще се изменят чертите. В любовта има всички условия за най-добра козметика. Дотогава, докато човек люби, той ходи прав. Щом загуби любовта, той започва да се прегърба на страна, започва да куца. Ако не искате да оставявате, любете. Щом изгубите любовта, старостта ще дойде.

Фиг. 1

правила и закони, ти попадаш в един свят на ограничения, те ще извършиш грех. Влезеш ли в любовта, никакъв закон няма да признаваш. Онзи закон, който те признава, и ти ще признаваш. Ще пречупиш тази линия \wedge , ще направиш само един вечен стремеж \wedge . Л-то е стремеж към туй, вечното. След това, това, което е обезсмислено в себе си, дето казват, че то е нищо – O . Нищо при известни условия, а при други е нещо. Аз ви казвам, може да направим един опит, много малък опит. Вземете едно момиче, което е грозно, черно. Туй момиче в 4 – 5 години може да го направите много красиво. Внесете любовта в него и веднага ще се изменят чертите. В любовта има всички условия за най-добра козметика. Дотогава, докато човек люби, той ходи прав. Щом загуби любовта, той започва да се прегърба на страна, започва да куца. Ако не искате да оставявате, любете. Щом изгубите любовта, старостта ще дойде.

Обезверявате се в този, в онзи, в себе си, в Бога, най-после замяззате на една въпросителна, на една удивителна.

В новата култура, която иде, не трябва да отивате в природата с вашите стари чуvalи, защото ще се съдерат. Всеки един от вас трябва да има един нов чуval. Вие не може да идете при изворите на новата култура с вашите стари стомни. Krakata vi не може да стъпят там. С една нова стомна ще идете, ще я напълните с вода. Вие не може да разберете Божиите пътища със сегашния ваш ум. Мислите ли, че ако вашата жена е спънка за вашия ум, че вие ще разберете Бога? Мислите ли, че Бог ще има вяра у вас, ако нямате вяра в жена си, ако нямате вяра в слугата си, ако нямате вяра в никого? Ти ще имаш вяра и в жена си, ще имаш вяра и в децата си, и в мечката, и във вълка, в растенията, във всичко ще имаш вяра. Само когато имаш вяра във всички, тогава ще разбереш Бога. Не разбиращ вятъра, не може да разбереш Бога; не разбиращ водата, не може да разбереш Бога; защо онази мечка, изяла някого, как ще разберете? Аз съм привеждал този пример за един, когото го било страх от мечка. Вижда го една мечка веднъж и го задига. Той е болен от треска, тресе го, носи го една голяма мечка. Овчарят като видял, че мечката носи човек, избягал. Тя го занесла в колибата му, турила го на постелята, после донесла трева, храсти, постлала му и излязла. По едно време се връща овчарят, гледа, че след като заминала мечката, онзи оздравял, треската го напуснала. Мислиш, че ако в тебе ревността дойде, ако разбереш вътрешния смисъл, ще разбереш, че омразата е една сянка. Питам се: имам ли право да ревнувам някого. Имам ли право да мразя някого, особено пък за това, че

той обичал друг? Защо именно любовта у единого ще породи омраза у друг. Вие казвате: Онзи, който живее един добър живот, Господ го обича. То е лъжливо заключение. Ние така по човешки мислим. Бог и праведни, и грешни еднакво обича. Различието е, че отношението на праведните към Бога не е такова, както отношението на грешните. Праведният оценява Божията Любов, грешният не я оценява. Господ на един грешник гледа като на един праведник, но похвалява праведника, че проявява Неговата Любов както Той, същевременно съжалива, че грешникът не проявява Неговата любов както Той. Но Той не се изменя. В Бога няма да се яви омраза, че някой греши. В Бога няма омраза. Аз си имам едно изеречие: „Бог не е Бог на омразата, но е Бог на Любовта“. Ако ние мислим, че Бог обича единого, защото е праведен, то не е съвсем право. Бог има един свой живот. Не сме ние, които можем да дадем тон на Неговия живот. Той има един самостоятелен живот, който се проявява. Ние сме повикани като гости, да участваме в Неговия живот, да вземем място, да вземем участие в Неговия живот, в който няма никакво противоречие. Ако някой път си позволим да внесем някаква дисхармония, веднага ще бъдем изключени навън от този кръг на онази, вечната радост и ще дойдем на нашия кръг, който сме създали и ще страдаме. Ще питаме защо Господ създаде света така. Защо ние искаме да дадем едно ново направление на Божията мисъл? Туй става несъзнателно, то е колективна проява. Няма да се спират върху психологическите причини, понеже някой път, като се обяснява греха, ти ще научиш человека да греши.

За пример един англичанин бил при един италианец

в Италия. Италианецът тика един револвер в устата си да се самоубие, изважда го, пак го туря. Отива англичанинът при него и го питва: „Господине, защо искате да се самоубиете?“ – „Беден съм, имам да давам.“ – „Колко ви трябват?“ Изважда, дава му един чек, колкото пари му трябват. Казва: „Дай револвера, така не се самоубива.“ Туря го в устата си и му показва. Казвам: Първият жест на англичанина е много прав, но вторият не е. Англичанинът иска да каже, че човек не трябва да е страховит. Питам: Той като се самоубива, какъв пример му дава? То е един характер на англичанина. Той е хладно-кръвен, държи си сметката. Ако умреш при него, той никак не се смущава. Още един пример: Двама приятели ядат заедно. Единият умира, а другият продължава да яде. Отива келнерът да платят и той казва: „Последното блюдо той не можа да изяде, ще го извадите от сметката.“ След като се наяде, тогава ще види какво е станало.

Не трябва да се смущаваме в живота си от малките случки, които може да дойдат. Сега по някой път вие мислите тъй: „Защо е умрял.“ Аз мога да ви кажа защо е умрял, мога да ви обясня положително защо някой заминава за другия свят. Но питам: Вие какво право имате да ограничавате някого, че е заминал за другия свят. Може да ви е мъчно и на онзи, който заминава да му е мъчно, но и ти ще отидеш там, дето и той отива. Сега аз не казвам, да не ви е мъчно, но казвам: С вашите страдания, с вашите плачове, ни най-малко не могат да се решат противоречията. Не може да се утешим с думите: „Такава е волята Божия“. Ако Бог живее в мене, аз имам един начин за разговаряне с умрелия, но съвсем друг начин, не тъй както ясновидците се разговарят. Аз

не го търся да го пипна, нито пиша фермани, знам му телефона, повикам го, имам начин. Някой път идва някой скръбен и аз му казвам: Жена ти е тук, на земята, обичаш ли, можеш ли да направиш нещо за нея. Иска да се жени. Той казва: „Остави, нека се жени. Кажи ѝ на нея, че нищо не искам, не ме интересува.“ Друг казва: „Да се не жени, че ѝ смазвам главата, да не бута друг мъж.“ – Ревнив е още. Казва: „Хубаво ѝ кажи.“ По някой път на умрелите казвам: Аз не се занимавам с тези работи. Мога ли да ѝ бъда в услуга – ще услужа. По някой път идват много умрели и те са много находчиви. Щом усетят, че си религиозен, всеки хлопа. Този хлопа на жена му да кажа това и това, на децата му да кажа това и това, но само ако речеш да не им услужиш, ще те направят лош. Онези, напредналите души, никога не умират. Една душа, след като напусне земята, тя влиза в друго тяло. Ще дойде пак този, който е заминал, ще каже: „Аз заминах, но съм пак същият.“ И почваш да разправяш колко си нещастен. Той казва: „Къде е мъжа ви?“ – „А, той е сам.“ Той се усмихне. Ти се чудиш защо се смееш. Сега между вас има такива, на които мъжете са заминали, и казвате: „Чуждият мъж дойде“. Пък той е същият мъж, само че те не искат да се вдига скандал. Умрелите имат много начини за посещение, само че те са толкова благоразумни, че никога няма да ви кажат, че това са те. Те са живи, на земята живеят. Мога да ви кажа номера на заминалите, но вие ще ги смущавате постоянно. Аз на мнозина приятели казвам, че зная номера на заминалия. – „Кажете ни.“ Привидна е смъртта. Тия неща може да разбирате, може да не разбирате, но формата е, която се изменя. Същество, което на земята ви е обичало, след като замине в другия свят, ще ви по-

мага по-добре. Той се интересува от вашия прогрес, от вашето повдигане – духовно и умствено. Някой път е благословение да си замине някой по-рано, за да помага отгоре. Той остава, само че при други условия.

Казва Христос: „Аз ще ви видя и скръбта ви ще се превърне на радост.“ Това, което Христос казва, е велика истина. Четиридесет дена да се явиш на своите ученици, да говориш, да разправяш от оня свят, че не си умрял, че си възкръснал и че всички хора ще възкръснат. Не тъй, както Христос възкръсва, има степени. „Всички няма да умрем, но всички ще се изменим“.

Само когато се освободите от онази вътрешна ревност, от вашето вътрешно разбиране, ще влезете в такъв красив свят, че земният живот ще ви стане приятен, ще се осмисли. Сиромашия, болести, страдание, ще видите, че всички противоречия, които съществуват за праведните хора, за грешните, за разумните хора, зад тях се крие голямо богатство, а пък за глупавите хора, за обикновените, всичко е едно голямо нещастие. Ние искаме светът да се просвети, защото при големите блага, които имаме, страдаме. Някои казват: – „Толко з години ние вярваме, какво сме придобили. Светът няма да се оправи.“ Това механическо разбиране, което имаме, от него трябва да се освободим. Сега за вас искам всички да станете млади, да имате правилно разбиране. Бог се интересува от живота на младите не тъй, както вие. Той се интересува от младата мома, за кого ще се ожени, как ще се ожени. Бог се интересува как ще роди деца, как ще ги отгледа. Интересува се Бог как момъкът ще постъпи с жена си, как я обича. Интересува се как жената постъпва. За всичко се интересува Бог. Има желание всичките хора да станат щастливи. Всеки път им шепне

нешо: „Постъпи добре със своята възлюбена, понеже, ако не постъпиш, ще си я взема.“ Бог се интересува от учителите – какво преподават; Бог се интересува от учениците – какво учат; Бог се интересува от слугите – как слугуват; Господ се интересува от господарите – как господарствуват; от всичко се интересува. Наблюдава нещата и казва на всички: „Не прави това, понеже то не е за твоето добро“. На ученика казва: „Учи!“ На учителя казва: „Преподавай добре!“ На обезсърчения казва: „Няма защо да се обезсърчаваш.“ Навсякъде внася най-хубавото. И при всичките тия блага, ние, съвременните хора, противодействуваме. В това противодействие ние си създаваме цяла отрова, от която светът страда. Защото законът на любовта е следният: Ако вие ме обичате, ако обикните Бога, всички ще ви обичат – тайната на живота е там. Вие трябва да обичате Бога, за да ви обичат всички: Когато всички ви обичат, тогава вашият живот ще бъде щастлив, вие навсякъде ще бъдете добре дошли. Сега страдате, понеже няма кой да ви обича. Вижте онези банкери, те са затворени, но някой път се отварят за красивите моми, трепне сърцето им. Даже на най-видния професор му трепва сърцето и преподава много добре. Любовта навсякъде работи, тя е магията, която подобрява всичко. Любовта трябва да влезе в домовете. Да я внесем ние в сегашното общество.

В сегашното общество казват: „Да се внесе ред и порядък.“ Онзи брат не постъпва правилно. Казвам: Щом внесем ред и порядък, всичко ще стане безпорядък. Справете се с вашата ревност, справете се с вашето безверие, справете се с вашето малодушие, справете се с вашата дребнавост. Бъдете така внимателни, изслушвайте всеки човек, изслушвайте го спокойно, влезте в

положението му. Умният човек влиза в положението на всички. Не разглеждайте нещата само от вашето гледище. После може да си помогнете. Девет сестри може да помогнат на една ревнива сестра. Най-първо кой е лекът за ревнивите хора? Най-първо ще идат девет баби на 120 години, после по на 100 години, после на 90, 80, 70, 60, 50, 40, после на 20 години, на 19 години – все същите баби ще бъдат, ще кажат: „Искате ли да обичаме вашия възлюбен, позволявате ли да го прегърнем, да го целунем?“ Ако дойдат 9 млади сестри и искат да целунат твоя възлюбен? Ама кои? – Които мъж не са целували. Моето правило е: нека дойдат да го целунат. Които са целували други мъже, да стоят настрана. Вие ще кажете: „Тази работа, както Учителят учи, ще хвръкне нашият дом.“ – Сега, съгласен съм с вас. Домът ви няма да хвръкне, но любовта ви давна е хвръкнала. Както аз казвам: Домът ще хвръкне, но любовта ще дойде. Любовта създава дома. Когато любовта замине и остане дома, вие имате черупка. Когато дойде любовта, имате същината на нещата. Тази любов може да седи, право е. Но при сегашното разбиране на нещата, туй аз ви говоря по отношение на вашите религиозни схващания за отношенията, които съществуват. Вие казвате, защо в едно общество хората минават за братя и сестри, но защо не могат да проявят братството и сестринството. Казвате, ние вървим по един път, кой знае, може да е съвсем крив. Прави сте, имате право да се съмнявате. Но казвам: Много пъти аз засягам известни въпроси, върху които съм се спирал и съм ги разглеждал от сегашно гледище. Преди хиляди години учителите пак са разглеждали тези въпроси, но сега ги разрешаваме малко другояче.

Това, което ви говоря, не е моя теория. Аз нося едно разрешение от Бога, да ви предам начини за разрешаване на някои въпроси. Казвам: Вложете доверие във вашите приятели, заради Бога. Вложете доверие във вашия мъж заради Бога. Вложете доверие във вашия учител заради Бога. Вложете доверие във вашия слуга заради Бога, навсякъде вложете доверие. Може би някой път ще се случи някое противоречие, да не ви обезсърчава това, докато проверите Неговия закон, докато се убедите в Неговите думи, че са верни. Няма по-голямо щастие от това, да дойде Бог да работи в съзнанието ви. Да дойде Божественото съзнание във вас и в другите, и да слушате Божественото от всички страни. Тогава вие ще се подмладите. Няма да има гола глава, по която да не израснат косми, няма да има бели коси, които да не приемат краската, да не почернеят; няма да има грозно лице; всички, които слушат Бога, ще станат красиви. Ако няма вяра, която да ви възкреси, ако няма любов, която да възвърне живота ви, ако няма сила, която да ви възвънне знанието, защо ви е тогава тази любов? Ние сега искаме да се възвърне в нас онова, което някога Бог е вложил и ние сме го изгубили. Това не става по единствената причина – заради вашето безверие. Ние трябва да добием онова, което сме изгубили, и да образуваме онази велика връзка.

Всички вие сте призовани по абсолютна свобода да потърсите изгубеното. Аз искам всички вие да направите това не по принуждение. Вие сте опитали много философии, правили сте много жертви. И тази жертва, най-малката жертва може да направите. Ако не я направите, няма да имате постижение. С тази жертва вие ще имате нова наука, ново разбиране. Всичките знания в съвре-

менната математика, всичките знания в съвременната геометрия, в естествените науки, в изкуството и поезията, всичко туй ще се изгуби. Ще дойде ново изкуство. Изкуство е туй, което носи живот. За пример по някой път аз седя и слушам как вие пеете. Гледам колко обикновени стават хората в пеенето. Пеят от немай-къде. Вие пеете „Духът Божий“ (Учителят пее като нас). Как трябва да се пее? Аз съм правил опити. Седя някъде и си тананикам. Минава един, не обръща внимание. Усилия мисълта в пеенето, един се спира, друг се спира, трети, четвърти, заобиколят ме, насядат наоколо, аз си пея. Вие искате да обърнете внимание на хората, без да пеете както трябва. Един пияница може да обърне внимание на някого, ако пее хубаво. Ако един човек мисли правилно, аз ще го спра на пътя, ще концентрирам ума си, ще намеря най-хубавата му черта, и, като я изнеса тази черта пред него, той ще се засмее насренца ми. Веднага той чувствува, че е намерил един човек, който го разбира. Казва: „Приятно ми е да говоря с тебе“. Правил съм опити, ако намеря най-лошата черта, човекът не се спира. Казвам: Законът работи. Искаш да обърнеш внимание, дръж най-хубавото, което имат хората в ума си. Искаш да повикаш умрелите от другия свят. Извади най-хубавото, което те имат, за което трептят. Като извадиш тази мисъл, умрелият веднага ще дойде. Ако не може да извадиш туй, хубавото, няма да дойде. Но непременно тези опити трябва да бъдат много искрени. Който е правил опити, знае вярно ли е това или не. Верните неща са за вас, може да не са верни за мене – то е друг въпрос. Но и неверните неща за вас, може да са верни за мене. Има неща, за които ние мислим или не мислим, те си остават винаги верни. Един човек може да ви обича, без

вие да го обичате. Среща ви, приятно ви е. Аз съм срещал много хора, казват: „Много го обичам.“ Аз даже не подозирам. Онзи усеща приятност. Обича го, защо и за какво, не си дава сметка. Че не е ли хубаво да обичаш някого? Кое е по-хубаво: да държиш в ума си някого, когото обичаш, или когото не обичаш? Може и едното, и другото. Този, когото обичаш, не трябва да го беспокоиш, да хлопаш по 20 пъти на ден, да правиш скандали. Това не е обич. Любовта е внимателна, толкоз внимателна е любовта, че тя е единствената сила, която не прави никакви сътресения.

Та аз говоря за новата култура. Един ден вие ще се намерите в противоречие. Тези млади моми ще дойдат, ще целунат мъжа ви. Един ден ще дойдат тези млади момци и ще целунат жена ви. Какво ще правите, я ми кажете? Знаете ли в какво положение се намериха българите във времето на дервишите. Хване дервишинът дъщерята на чорбаджията, целуне я, на чорбаджията трепне сърцето му, но мълчи, ще отиде главата му. Казва: „Господи, какво да правя?“ След като целунат младата мома, тя предава нещо на турците. Не се бойте!

Та сегашните религиозни хора са ревниви жени. Всички секти са ревниви, мислят, че като техните мъже няма, като техните вярващи няма. Те ревнуват и казват, че други хора не вярват в Бога, както те вярват. Оставете вашите вярвания, оставете вашите светии. Ангелите имат за Бога съвсем друго разбиране, отколкото вие имате. Светиите имат друго разбиране, отколкото вие имате. Оставете вашите просташки разбирания за Бога, каквите и да сте. Вие трябва да имате съвсем прогресивни разбирания. Не мислете, че вие сте разбрали Бога. Има нещо, което никой не може да разбере.

Радвайте се, че едно Божествено разбиране прониква във вас. Аз се радвам, че един лъч от Божията Любов прониква в моето сърце; аз се радвам, че лъч на Неговата мисъл прониква в моя ум; аз се радвам, че Негова малка постъпка прониква в мене. Дошло някое страдание, благодаря. Дойде противоречие, благодаря, за всичко благодаря. Казвам: Онзи, Който е направил света, Той има нещо предвид за мене. Той е съвършен и в него няма нито измяна, нито промяна. Имайте вяра в Бога, ще намерите живия Господ. Той не е такъв, какъвто го проповядвате. Той е повече. Тези, които Го проповядват, не са в състояние да Го представят такъв, какъвто е. Ние всички трябва да бъдем отворени прозорци, да бъдем хлябове. Някой е гладен, нахрани го. Без подслон е някой, постели му. Кажи му нещо за Бога и му кажи: „За сега толкова, друг път повече ще ти кажа.“ Който ти изкаже своето верую, кажи му: „Прав си, втори път, като те срещна, да знаеш още повече.“ Такива трябва да бъдем, за да разберем великата истина и да дойде възкресението. Възкресението е да изчезнат всички заблуждения, озлобления, недоверия. Всеки човек да вижда, че Бог, по какъвто и да е начин, се проявява. Да знаем, че Бог ръководи цялото Битие от най-малките до най-големите и да въздадем Нему слава във всичките времена!

„*Отче наш*“

4. Съборна беседа от Учителя,
държана на 31 август 1932 г., София, Изгрев

the first time I have seen it. It is a very large tree, with a trunk about 10 feet in diameter, and a height of about 100 feet. The bark is smooth and grey, and the leaves are large and green. The flowers are small and yellow, and the fruit is a large, round, red berry. The tree is located in a clearing in the forest, and there are other trees and bushes around it. The ground is covered with fallen leaves and pine needles. The sky is clear and blue, and the sun is shining brightly. The overall impression is one of a healthy, well-established tree in its natural habitat.

СЪДЪРЖАНИЕ

Видяхме славата	3
Три пътя	40
Новата работа	84
Любов без ревност	123

Беинса Дуно – Учителя Петър Дънов
ВИДЯХМЕ СЛАВАТА
(Първо издание)

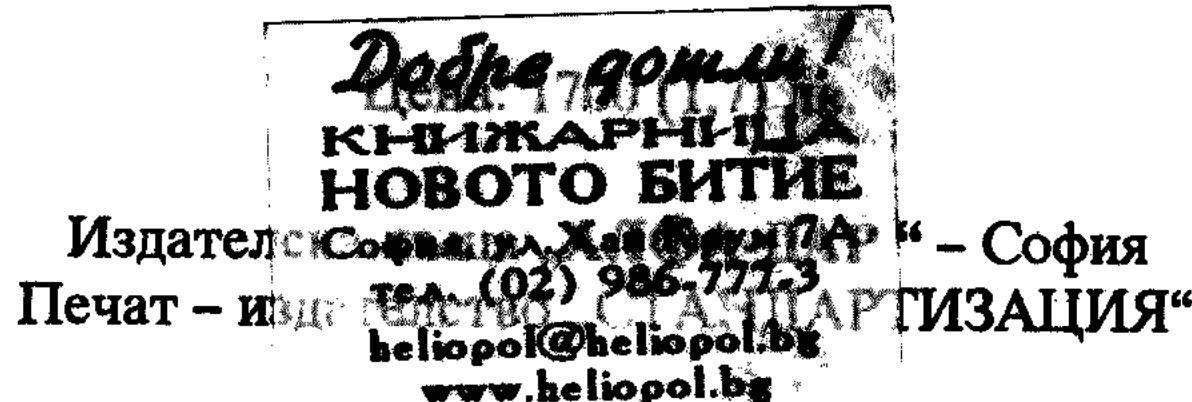
Редактор
Вихра Рускова

© Художник
Жан Боаде

Художник-редактор
Диана Тодорова

Компютърно оформление
Павел Желязков

Формат: 60/84/16. Печатни коли 21.

Цена: 4 . . лв.